

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2013/36/UE z dnia

26 czerwca 2013 r.

w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r.	L 60	34	28.2.2014
► <u>M2</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r.	L 173	190	12.6.2014
► <u>M3</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r.	L 337	35	23.12.2015
► <u>M4</u>	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r.	L 156	43	19.6.2018

sprostowana przez:

- **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 73 (2013/36/UE)
- **C2** Sprostowanie, Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 1 (2013/36/UE)
- **C3** Sprostowanie, Dz.U. L 203 z 26.6.2020, s. 95 (2013/36/UE)

**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
2013/36/UE z dnia**

26 czerwca 2013 r.

w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

TYTUŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące:

- a) warunków dopuszczenia instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (zwanych dalej łącznie „instytucjami”) do działalności;
- b) uprawnień i narzędzi nadzorczych w zakresie nadzoru ostrożnościowego sprawowanego przez właściwe organy nad instytucjami;
- c) nadzoru ostrożnościowego sprawowanego nad instytucjami przez właściwe organy w sposób, który jest zgodny z przepisami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013
- d) wymogów w zakresie publikowania przez właściwe organy informacji w obszarze regulacji ostrożnościowej instytucji oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do instytucji.
2. Art. 30 ma zastosowanie do przedsiębiorstw miejscowych.
3. Art. 31 ma zastosowanie do firm, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
4. Przepisy art. 34 i tytułu VII rozdział 3 mają zastosowanie do finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej oraz holdingów mieszanych, których zarząd ma siedzibę na terytorium Unii.
5. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:
  - 1) warunków dopuszczenia firm inwestycyjnych do działalności, w zakresie, w jakim działalność ta uregulowana jest w dyrektywie 2004/39/WE;
  - 2) banków centralnych;
  - 3) instytucji świadczących żyro pocztowe;
  - 4) w Belgii: „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering-en Waarborginstituut”;

▼ B

- 5) w Danii: „Eksport Kredit Fonden”, „Eksport Kredit Fonden A/S”, „Danmarks Skibskredit A/S” oraz „KommuneKredit”;
- 6) w Niemczech: „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, przedsiębiorstw uznanych na podstawie „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” za organy realizujące politykę mieszkaniową państwa, których główną działalnością nie są operacje bankowe, oraz przedsiębiorstw uznanych w tej ustawie za niekomercyjne przedsiębiorstwa mieszkaniowe;
- 7) w Estonii: „hoiu-laenuühistud” jako przedsiębiorstwa spółdzielcze, które są uznane w ramach „hoiu-laenuühistu seadus”;
- 8) w Irlandii: „credit unions” i „friendly societies”;
- 9) w Grecji: „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion);
- 10) w Hiszpanii: „Instituto de Crédito Oficial”;
- 11) we Francji: „Caisse des dépôts et consignations”;
- 12) we Włoszech: „Cassa depositi e prestiti”;
- 13) na Łotwie: „krājaizdevu sabiedrības”, przedsiębiorstw uznanych w ramach „krājaizdevu sabiedrību likums” za przedsiębiorstwa spółdzielcze świadczące usługi finansowe wyłącznie na rzecz swoich członków;
- 14) na Litwie: „kredito unijos” innych niż „Centrinė kredito unija”;
- 15) na Węgrzech: „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság” oraz „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság”;
- 16) w Holandii: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” oraz „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”;
- 17) w Austrii: przedsiębiorstw uznanych za towarzystwa mieszkaniowe działające w interesie publicznym oraz „Österreichische Kontrollbank AG”;
- 18) w Polsce: „Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo-Kredytowych” oraz „Banku Gospodarstwa Krajowego”;
- 19) w Portugalii: „Caixas Económicas” istniejących w dniu 1 stycznia 1986 r., z wyjątkiem tych, które zostały założone jako spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, i z wyjątkiem „Caixa Económica Montepio Geral”;
- 20) w Słowenii: „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”;
- 21) w Finlandii: „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” oraz „Finnvera Oyj/Finnvera Abp”;
- 22) w Szwecji: „Svenska Skeppshypotekskassan”;

▼B

23) w Zjednoczonym Królestwie: „National Savings Bank”, „Commonwealth Development Finance Company Ltd”, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, „Crown Agents for overseas governments and administrations”, „credit unions” oraz „municipal banks”.

6. Na użytek art. 34 i tytułu VII rozdział 3 podmioty, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i pkt 3-23 niniejszego artykułu, uznaje się za instytucje finansowe.

*Artykuł 3***Definicje**

1. Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się poniższe definicje:
  - 1) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia (UE) nr 575/2013
  - 2) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 2) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - 3) „instytucja” oznacza instytucję zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 3) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - 4) „przedsiębiorstwo miejscowe” oznacza przedsiębiorstwo miejscowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 4) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - 5) „zakład ubezpieczeń” oznacza zakład ubezpieczeń zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 5) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - 6) „zakład reasekuracji” oznacza zakład reasekuracji zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 6) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - 7) „organ zarządzający” oznacza organ lub organy instytucji, powołane zgodnie z przepisami krajowymi, które to organy są uprawnione do określania strategii, celów i ogólnego kierunku działań instytucji i które nadzorują i monitorują proces podejmowania decyzji przez kierownictwo, a w jego skład wchodzi osoby, które faktycznie kierują działalnością instytucji;
  - 8) „funkcja nadzorcza organu zarządzającego” oznacza organ zarządzający działający w swojej roli nadzorowania i monitorowania procesu podejmowania decyzji przez kierownictwo;
  - 9) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza osoby fizyczne pełniące funkcje wykonawcze w ramach instytucji, odpowiedzialne wobec organu zarządzającego za bieżące zarządzanie instytucją;
  - 10) „ryzyko systemowe” oznacza ryzyko zakłócenia systemu finansowego, które może spowodować poważne negatywne konsekwencje dla systemu finansowego i realnej gospodarki;
  - 11) „ryzyko modelu” oznacza potencjalną stratę, jaką może ponieść instytucja, w wyniku decyzji, które mogły zasadniczo opierać się na danych uzyskanych przy zastosowaniu modeli wewnętrznych, z powodu błędów w opracowaniu, wdrażaniu lub stosowaniu takich modeli;

▼ B

- 12) „jednostka inicjująca” oznacza jednostkę inicjującą zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 13) rozporządzenia (UE) nr 575/2013,
- 13) „jednostka sponsorująca” oznacza jednostkę sponsorującą zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 14) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 14) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 15) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 15) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 16) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 16) „oddział” oznacza oddział zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 17) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 17) „przedsiębiorstwo usług pomocniczych” oznacza przedsiębiorstwo usług pomocniczych zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 18) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 18) „spółka zarządzania aktywami” oznacza spółkę zarządzania aktywami zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 19) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 19) „finansowa spółka holdingowa” oznacza finansową spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 20) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 20) „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 21) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 21) „holding mieszany” oznacza holding mieszany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 22) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 22) „instytucja finansowa” oznacza instytucję finansową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 26) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 23) „podmiot sektora finansowego” oznacza podmiot sektora finansowego zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 27) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 24) „dominująca instytucja z państwa członkowskiego” oznacza dominującą instytucję z państwa członkowskiego zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 28) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 25) „unijna instytucja dominująca” oznacza unijną instytucję dominującą zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 29) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 26) „dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 30) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 27) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa” oznacza unijną dominującą finansową spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 31) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

▼B

- 28) „dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 32) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 29) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 33) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 30) „instytucja o znaczeniu systemowym” oznacza unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową, unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, albo instytucję, której upadek lub wadliwe funkcjonowanie mogłyby spowodować powstanie ryzyka systemowego;
- 31) „kontrahent centralny” oznacza kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 34) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 32) „udział kapitałowy” oznacza udział kapitałowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 35) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 33) „znaczny pakiet akcji” oznacza znaczny pakiet akcji zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 36) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 34) „kontrola” oznacza kontrolę zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 37) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 35) „bliskie powiązania” oznaczają bliskie powiązania zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 38) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 36) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 37) „organ sprawujący nadzór skonsolidowany” oznacza organ sprawujący nadzór skonsolidowany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 41) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 38) „zezwolenie” oznacza zezwolenie zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 42) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 39) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie pochodzenia zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 43) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 40) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza przyjmujące państwo członkowskie zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 44) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 41) „banki centralne wchodzące w skład ESBC” oznaczają banki centralne wchodzące w skład ESBC zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 45) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 42) „banki centralne” oznaczają banki centralne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 46) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 43) „sytuacja skonsolidowana” oznacza sytuację skonsolidowaną centralnie zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 47) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

▼ B

- 44) „na zasadzie skonsolidowanej” ma znaczenie zgodne z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 48) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 45) „na zasadzie subskonsolidowanej” ma znaczenie zgodne z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 49) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 46) „instrument finansowy” oznacza instrument finansowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 50) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 47) „fundusze własne” oznaczają fundusze własne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 118) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 48) „ryzyko operacyjne” oznacza ryzyko operacyjne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 52) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 49) „ograniczanie ryzyka kredytowego” oznacza ograniczanie ryzyka kredytowego zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 57) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 50) „sekurytyzacja” oznacza sekurytyzację zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 61) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 51) „pozycja sekurytyzacyjna” oznacza pozycję sekurytyzacyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 62) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 52) „jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji” oznacza jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 66) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 53) „uznaniowe świadczenia emerytalne” oznaczają uznaniowe świadczenia emerytalne zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 73) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 54) „portfel handlowy” oznacza portfel handlowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 86) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 55) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 92) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 56) „dźwignia finansowa” oznacza dźwignię finansową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 93) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 57) „ryzyko nadmiernej dźwigni” oznacza ryzyko nadmiernej dźwigni zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 94) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 58) „zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej” oznacza zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 98) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 59) „metody wewnętrzne” oznaczają metody wewnętrznych ratingów, o których mowa w art. 143 ust. 1, metody wewnętrznych modeli, o których mowa w art. 221, metody szacunków własnych, o których mowa w art. 225, metody zaawansowanych pomiarów, o których mowa w art. 312 ust. 2, metodę wewnętrznych modeli, o której mowa w art. 283 i art. 363 i metodę wewnętrznej oceny, o której mowa w art. 259 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

▼B

2. Zawarte w niniejszej dyrektywie odniesienia do organu zarządzającego oraz, zgodnie z prawem krajowym, funkcja zarządcza i funkcja nadzorcza organu zarządzającego jest przypisana różnym organom lub różnym członkom jednego organu, państwa członkowskie określają odpowiedzialne organy lub odpowiedzialnych członków organu zarządzającego zgodnie z przepisami krajowymi, chyba że określono inaczej w niniejszej dyrektywie.

TYTUŁ II

WŁAŚCIWE ORGANY

*Artykuł 4***Wyznaczenie właściwych organów i ich uprawnienia**

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy, które wykonują funkcje i obowiązki przewidziane niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013. Przekazują one Komisji i EUNB informacje na temat tych organów, wskazując ewentualny podział funkcji i obowiązków.

2. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie przez właściwe organy działalności instytucji, a w stosownych przypadkach – działalności finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, w celu oceny zgodności z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013.

3. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzanie odpowiednich środków umożliwiających właściwym organom uzyskanie informacji niezbędnych, by ocenić przestrzeganie przez instytucje, a w stosownych przypadkach – przez finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, wymogów, o których mowa w ust. 2, i by wszcząć dochodzenie w sprawie ewentualnych naruszeń tych wymogów.

4. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez właściwe organy specjalistycznej wiedzy, zasobów, zdolności operacyjnej, uprawnień oraz niezależności, których wymaga wykonywanie funkcji związanych z nadzorem ostrożnościowym, dochodzeniami i sankcjami, określonych w niniejszej dyrektywie i w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013.

5. Państwa członkowskie wymagają od instytucji przedkładania właściwym organom państw członkowskich ich pochodzenia wszelkich informacji potrzebnych do oceny przestrzegania przez te podmioty przepisów przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Państwa członkowskie zapewniają ponadto istnienie w instytucjach mechanizmów kontroli wewnętrznej oraz procedur administracyjnych i księgowych, które umożliwiają w każdej chwili kontrolowanie przestrzegania tych przepisów przez te instytucje.

6. Państwa członkowskie zapewniają rejestrowanie przez instytucje wszystkich ich transakcji oraz udokumentowanie przez te instytucje systemów i procesów, które podlegają przepisom niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w sposób umożliwiający właściwym organom sprawdzenie w każdej chwili zgodności z niniejszą dyrektywą i z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.

▼ B

7. Państwa członkowskie zapewniają, by funkcje nadzoru zgodnie z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 i wszelkie pozostałe funkcje właściwych organów były odrębne i niezależne od funkcji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie informują o tym Komisję i EUNB, określając ewentualny podział obowiązków.

8. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy organy inne niż właściwe organy, dysponują uprawnieniami w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, te inne organy współpracowały ściśle i konsultowały się z właściwymi organami w odniesieniu do przygotowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

*Artykuł 5***Koordinacja wewnątrz państw członkowskich**

W przypadku gdy w państwie członkowskim istnieje więcej niż jeden właściwy organ sprawujący nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi, firmami inwestycyjnymi i instytucjami finansowymi, państwo członkowskie podejmuje wymagane środki w celu zapewnienia koordynacji prac tych organów.

*Artykuł 6***Współpraca w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego**

Podczas wykonywania swoich obowiązków właściwe organy uwzględniają zbieżność instrumentów nadzoru oraz praktyk nadzorczych przy stosowaniu przepisów ustawowych, wykonawczych i wymogów administracyjnych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013. W tym celu państwa członkowskie:

- a) zapewniają prowadzenie przez właściwe organy, będące stronami Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF), współpracy w duchu zaufania i pełnego wzajemnego poszanowania, w szczególności przy zapewnianiu przepływu stosownych i wiarygodnych informacji między nimi a pozostałymi stronami ESNF, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy określonej w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej;
- b) zapewniają uczestnictwo właściwych organów w działaniach EUNB, a w stosownych przypadkach – w kolegiach organów nadzoru;
- c) zapewniają dokładanie przez właściwe organy wszelkich starań w celu zastosowania się do wytycznych i zaleceń wydawanych przez EUNB zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 i reagowanie na ostrzeżenia i zalecenia wydawane przez ERRS zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010;
- d) zapewniają prowadzenie przez właściwe organy ścisłej współpracy z ERRS;
- e) gwarantują, że zakres uprawnień powierzonych właściwym organom na poziomie krajowym nie będzie utrudniał im wykonywania obowiązków wynikających z członkostwa w EUNB, a w stosownych przypadkach – w ERRS, lub z przepisów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 7

Unijny wymiar działań nadzorczych

Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy z każdego państwa członkowskiego należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemów finansowych we wszystkich innych zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, w oparciu o informacje dostępne w danym czasie.

TYTUŁ III

WARUNKI PODEJMOWANIA DZIAŁALNOŚCI PRZEZ INSTYTUCJE KREDYTOWE

ROZDZIAŁ 1

Ogólne warunki podejmowania działalności przez instytucje kredytowe

Artykuł 8

Zezwolenie

1. Państwa członkowskie wymagają uzyskania przez instytucje kredytowe zezwolenia przed rozpoczęciem działalności. Nie naruszając przepisów art. 10–14, państwa te określają warunki uzyskiwania takich zezwoleń i powiadamiają o nich EUNB.

2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) informacji, które należy przekazać właściwym organom we wniosku o udzielenie instytucji kredytowej zezwolenia, w tym programu działalności, o którym mowa w art. 10;
- b) wymogów mających zastosowanie do akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji zgodnie z art. 14; oraz
- c) przeszkód, które mogą uniemożliwić właściwemu organowi skuteczne sprawowanie funkcji nadzorczych, o których mowa w art. 14.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w zakresie standardowych formularzy, szablonów i procedur służących przekazywaniu informacji, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. a).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼B

4. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 2 i 3, do dnia 31 grudnia 2015 r.

*Artykuł 9***Zakaz prowadzenia przez osoby lub przedsiębiorstwa inne niż instytucje kredytowe działalności polegającej na przyjmowaniu od ludności depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi**

1. Państwa członkowskie wprowadzają zakaz prowadzenia przez osoby lub przedsiębiorstwa niebędące instytucjami kredytowymi działalności polegającej na przyjmowaniu od ludności depozytów lub innych środków finansowych podlegających zwrotowi.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do przyjmowania depozytów lub innych środków finansowych podlegających zwrotowi przez państwo członkowskie, władze regionalne lub lokalne państwa członkowskiego, przez międzynarodowe instytucje publiczne, których członkiem jest co najmniej jedno państwo członkowskie, ani do przypadków wyraźnie objętych przepisami krajowymi lub unijnymi, pod warunkiem jednak, że działalność ta podlega regulacjom i mechanizmom kontroli mającym na celu ochronę deponentów i inwestorów.

*Artykuł 10***Program działalności i struktura organizacyjna**

Państwa członkowskie wymagają, aby do wniosków o udzielenie zezwolenia dołączany był program działalności, który określa planowane rodzaje działalności, oraz struktura organizacyjna instytucji kredytowej.

*Artykuł 11***Potrzeby ekonomiczne**

Państwa członkowskie nie wymagają, aby wniosek o udzielenie zezwolenia rozpatrywany był pod kątem potrzeb ekonomicznych rynku.

*Artykuł 12***Kapitał założycielski**

1. Bez uszczerbku dla innych ogólnych warunków przewidzianych w prawie krajowym, właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucje kredytową, gdy instytucja kredytowa nie posiada wydzielonych funduszy własnych ani lub gdy kapitał założycielski danej instytucji wynosi mniej niż 5 mln EUR.

2. Kapitał założycielski obejmuje tylko jedną lub więcej pozycji, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że instytucje kredytowe, które nie spełniają wymogu posiadania wydzielonych funduszy własnych, a które już istniały w dniu 15 grudnia 1979 r., mogą nadal prowadzić swoją działalność. Państwa członkowskie mogą zwolnić te instytucje kredytowe z obowiązku stosowania się do wymogu określonego w art. 13 ust. 1 akapit pierwszy.

▼B

4. Państwa członkowskie mogą udzielić zezwolenia poszczególnym kategoriom instytucji kredytowych, których kapitał założycielski wynosi mniej niż określono w ust. 1, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) kapitał założycielski wynosi nie mniej niż 1 mln EUR;
- b) zainteresowane państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNB o powodach skorzystania z tej możliwości.

*Artykuł 13***Faktyczne kierowanie działalnością oraz miejsce siedziby zarządu**

1. Właściwe organy udzielają zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową jedynie wtedy, gdy przynajmniej dwie osoby faktycznie kierować działalnością wnioskującej instytucji kredytowej.

Właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia, jeśli członkowie organu zarządzającego nie spełniają wymogów, o których mowa w art. 91 ust. 1.

- 2. Każde państwo członkowskie wymaga, aby:
  - a) instytucja kredytowa będąca osobą prawną i posiadająca na mocy prawa krajowego statutową siedzibę miała siedzibę zarządu w tym samym państwie członkowskim, w którym posiada statutową siedzibę;
  - b) instytucja kredytowa inna niż tak, o której mowa w lit. a), miała swoją siedzibę zarządu w państwie członkowskim, które wydało jej zezwolenie i w którym faktycznie prowadzi swoją działalność.

*Artykuł 14***Akcjonariusze i udziałowcy**

1. Właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową, chyba że instytucja kredytowa poinformowała je o tożsamości swoich bezpośrednich lub pośrednich akcjonariuszy lub udziałowców, będących osobami fizycznymi lub prawnymi, posiadających znaczne pakiety akcji lub udziałów, oraz o wartości takich pakietów, lub, w przypadku, gdy żaden z takich akcjonariuszy lub udziałowców nie posiada znacznego pakietu akcji, o dwudziestu największych akcjonariuszach lub udziałowcach.

Dokonując oceny spełnienia kryteriów dotyczących znacznego pakietu akcji, pod uwagę bierze się prawa głosu, o których mowa w art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym⁽¹⁾, i warunki dotyczące ich konsolidacji określone w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

▼B

Państwa członkowskie nie biorą pod uwagę praw głosu ani akcji, które instytucje posiadają z racji gwarantowania emisji instrumentów finansowych lub subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji, w tym uwzględnionych w sekcji A pkt 6 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, pod warunkiem że prawa te nie są wykonywane lub wykorzystywane w inny sposób w celu ingerencji w sposób zarządzania emitentem oraz że zostaną zbyte w ciągu roku od daty nabycia.

►C2 2. Właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności ◀ przez instytucję kredytową, jeśli mając na uwadze potrzebę zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania instytucją kredytową, nie są przekonane co do odpowiedniego charakteru akcjonariuszy lub udziałowców, w szczególności w przypadku gdy nie są spełnione kryteria określone w art. 23 ust. 1. Stosuje się art. 23 ust. 2 i 3 oraz art. 24.

3. W przypadku bliskich powiązań między instytucją kredytową a inną osobą fizyczną lub prawną właściwe organy udzielają zezwolenia tylko wówczas, gdy powiązania te nie stanowią przeszkody w skutecznym wykonywaniu ich funkcji nadzorczych.

Właściwe organy odmawiają udzielenia zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową, jeśli skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych nie jest możliwe z powodu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego mających zastosowanie do co najmniej jednej osoby fizycznej lub prawnej, z którą instytucja kredytowa posiada bliskie powiązania, bądź też z powodu trudności w egzekwowaniu tych przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.

Właściwe organy wymagają od instytucji kredytowych przedkładania im informacji, których potrzebują do stałego monitorowania przestrzegania warunków określonych w niniejszym ustępie.

*Artykuł 15***Odmowa udzielenia zezwolenia**

W przypadku odmowy udzielenia przez właściwy organ zezwolenia na rozpoczęcie działalności przez instytucję kredytową, organ ten powiadamia wnioskodawcę o swojej decyzji i jej powodach w terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku lub, jeśli wniosek jest niekompletny, w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania informacji wymaganych do podjęcia decyzji.

W każdym przypadku decyzję o udzieleniu lub o odmowie udzielenia zezwolenia podejmuje się w terminie 12 miesięcy od daty otrzymania wniosku.

*Artykuł 16***Upřednie konsultacje z właściwymi organami innych państw członkowskich**

1. Przed udzieleniem instytucji kredytowej zezwolenia właściwy organ przeprowadza konsultacje z właściwymi organami innego państwa członkowskiego, jeżeli instytucja kredytowa jest:

- a) jednostką zależną instytucji kredytowej działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym innym państwie członkowskim;
- b) jednostką zależną wobec jednostki dominującej w stosunku do instytucji kredytowej działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym innym państwie członkowskim;

▼ B

c) kontrolowana przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują instytucję kredytową działającą na podstawie zezwolenia udzielonego w tym innym państwie członkowskim.

2. Przed udzieleniem zezwolenia instytucji kredytowej właściwy organ przeprowadza konsultacje z właściwym organem, który jest odpowiedzialny za nadzór nad zakładami ubezpieczeń lub firmami inwestycyjnymi w danym państwie członkowskiego, w którym dana instytucja kredytowa jest:

a) jednostką zależną zakładu ubezpieczeń lub firmy inwestycyjnej, które posiadają zezwolenie na prowadzenie działalności na terenie Unii;

b) jednostką zależną wobec jednostki dominującej w stosunku do zakładu ubezpieczeń lub firmy inwestycyjnej, które posiadają zezwolenie na prowadzenie działalności na terenie Unii;

c) kontrolowana przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują zakład ubezpieczeń lub firmę inwestycyjną posiadające zezwolenie na prowadzenie działalności na terenie Unii.

3. Odpowiednie właściwe organy, o których mowa w ust. 1 i 2, konsultują się ze sobą w szczególności podczas dokonywania oceny odpowiedniości akcjonariuszy oraz reputacji i doświadczenia członków organu zarządzającego biorących udział w zarządzaniu innym podmiotem należącym do tej samej grupy. Organy te przekazują sobie wszelkie informacje na temat odpowiedniości akcjonariuszy oraz reputacji i doświadczenia członków organu zarządzającego, które są istotne przy udzielaniu zezwoleń oraz prowadzeniu stałej oceny przestrzegania warunków prowadzenia działalności.

*Artykuł 17***Oddziały instytucji kredytowych działające na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim**

Przyjmujące państwa członkowskie nie wymagają zezwolenia od oddziałów instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim oraz nie wymagają wyposażenia tych oddziałów w wydzielony kapitał założycielski. Zakładanie i nadzorowanie takich oddziałów odbywa się zgodnie z przepisami art. 35, art. 36 ust. 1, 2 i 3, art. 37, art. 40–46 oraz art. 49, 74 i 75.

*Artykuł 18***Cofnięcie zezwolenia**

Właściwe organy mogą cofnąć zezwolenie udzielone instytucji kredytowej tylko w przypadkach, gdy taka instytucja kredytowa:

a) nie wykorzystała zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, wyraźnie zrzekła się zezwolenia lub nie prowadziła działalności od ponad sześciu miesięcy, chyba że zainteresowane państwo członkowskie wprowadziło przepis stanowiący, że w takich przypadkach zezwolenie wygasa;

b) uzyskała zezwolenie wskutek przedłożenia nieprawdziwych informacji lub w jakikolwiek inny niezgodny z prawem sposób;

c) nie spełnia już warunków, na podstawie których udzielono zezwolenia;

▼B

- d) nie spełnia już wymogów ostrożnościowych określonych w częściach: trzeciej, czwartej lub szóstej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub nałożonych zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. a) lub art. 105 niniejszej dyrektywy lub nie gwarantuje już zdolności wywiązywania się z zobowiązań wobec swoich wierzycieli, a w szczególności nie zapewnia już bezpieczeństwa aktywom powierzonym jej przez deponentów;
- e) spełnia inne warunki cofnięcia zezwolenia przewidziane przepisami prawa krajowego; lub
- f) popełnia jedno z naruszeń, o których mowa w art. 67 ust. 1.

*Artykuł 19***Nazwa instytucji kredytowych**

Do celów wykonywania swojej działalności instytucje kredytowe mogą używać na całym obszarze Unii tej samej nazwy, jakiej używają w państwie członkowskim, w którym posiadają siedzibę zarządu, niezależnie od przepisów, które mogą obowiązywać w przyjmującym państwie członkowskim, dotyczących używania określeń „bank”, „bank oszczędnościowy” lub innych nazw dotyczących bankowości. W przypadku gdy istnieje ryzyko powstania nieporozumienia, przyjmujące państwo członkowskie może wymagać, aby nazwie instytucji, w celu jej doprecyzowania, towarzyszyły pewne informacje wyjaśniające.

*Artykuł 20***Powiadamianie o udzieleniu i cofnięciu zezwolenia**

1. Właściwe organy powiadamiają EUNB o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie art. 8.
2. Wykaz zawierający nazwę wszystkich instytucji kredytowych, którym udzielono zezwolenia, jest publikowany przez EUNB na jego stronie internetowej oraz regularnie aktualizowany.
3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany udostępnia zainteresowanym właściwym organom oraz EUNB wszelkie informacje dotyczące grupy instytucji kredytowych zgodnie z art. 14 ust. 3, art. 74 ust. 1 i art. 109 ust. 2, w szczególności dotyczące struktury prawnej i organizacyjnej grupy oraz zarządzania tą grupą.
4. W wykazie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, umieszcza się nazwy instytucji kredytowych, które nie dysponują kapitałem w wysokości określonej w art. 12 ust. 1, i wskazuje się, że okoliczność ta dotyczy tych instytucji kredytowych.
5. Właściwe organy powiadamiają EUNB o każdym cofnięciu zezwolenia, podając powody cofnięcia.

*Artykuł 21***Zwolnienia dotyczące instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym**

1. Właściwe organy mogą zwolnić z wymogów określonych w art. 10, 12 i art. 13 ust. 1 niniejszej dyrektywy instytucję kredytową, o której mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na warunkach tam określonych.

▼B

Państwa członkowskie mogą utrzymać i stosować istniejące prawo krajowe w zakresie stosowania takiego zwolnienia, o ile przepisy takie nie są sprzeczne z niniejszą dyrektywą lub z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.

2. W przypadku zastosowania przez właściwe organy zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, art. 17, 33, 34 i 35, art. 36 ust. 1–3 oraz art. 39–46, tytułu VII rozdział 2 sekcja II i tytułu VII rozdział 4 stosuje się do całego podmiotu, który tworzy organ centralny wraz ze swoimi instytucjami powiązanymi.

*ROZDZIAŁ 2**Znaczny pakiet akcji instytucji kredytowej**Artykuł 22***Powiadomienie o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji i ocena tego nabycia**

1. Państwa członkowskie wymagają, by każda osoba fizyczna lub prawna bądź grupa takich osób działających w porozumieniu (zwana dalej „potencjalnym nabywcą”), która postanowiła nabyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji instytucji kredytowej lub zwiększyć, bezpośrednio lub pośrednio, taki znaczny pakiet akcji instytucji kredytowej, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy 20 %, 30 % lub 50 % albo instytucja kredytowa stanie się jednostką zależną w stosunku do tej osoby (operacja zwana dalej „planowanym nabyciem”), uprzednio poinformowała w formie pisemnej organy właściwe dla instytucji kredytowej, w której zamierza ona nabyć lub zwiększyć znaczny pakiet akcji, o wielkości tego pakietu oraz przekazała odpowiednie informacje, określone zgodnie z art. 23 ust. 4. Państwa członkowskie nie są zobowiązane do stosowania progu 30 %, jeżeli zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE stosują próg w wysokości jednej trzeciej.

2. Właściwe organy wystosowują do potencjalnego nabywcy pisemne potwierdzenie odbioru powiadomienia zgodnie z ust. 1 lub dodatkowych informacji zgodnie z ust. 3, bezzwłocznie, nie później niż w ciągu dwóch dni roboczych od ich otrzymania.

Właściwe organy przeprowadzają ocenę, o której mowa w art. 23 ust. 1 (zwaną dalej „oceną”), w terminie nie dłuższym niż 60 dni roboczych od dnia pisemnego potwierdzenia odbioru powiadomienia i wszystkich dokumentów, których załączenia do powiadomienia wymaga państwo członkowskie na podstawie wykazu określonego w art. 23 ust. 4 (który to okres zwany jest dalej „okresem oceny”).

Właściwe organy powiadamiają potencjalnego nabywcę o terminie, w którym upływa okres oceny, w chwili potwierdzenia odbioru.

3. Podczas okresu oceny i nie później niż pięćdziesiątego dnia roboczego okresu oceny właściwe organy mogą w razie potrzeby zwrócić się o dalsze informacje, które są konieczne do ukończenia oceny. Wniosek ten przekazuje się w formie pisemnej i wskazuje się w nim szczegółowo, jakie dodatkowe informacje są wymagane.

▼B

Bieg okresu oceny ulega zwieszeniu na czas od dnia przekazania przez właściwe organy wniosku o informacje do dnia otrzymania odpowiedzi na niego od potencjalnego nabywcy. Okres zawieszenia nie przekracza 20 dni roboczych. Właściwe organy mogą wystosowywać według własnego uznania ewentualne dalsze wnioski o uzupełnienie lub wyjaśnienie informacji, jednak wnioski te nie powodują zawieszenia biegu okresu oceny.

4. Właściwe organy mogą przedłużyć okres, na jaki został zawieszony bieg okresu oceny wspomniany w ust. 3 akapit drugi, do maksymalnie trzydziestu dni roboczych, jeżeli siedziba lub miejsce zamieszkania potencjalnego nabywcy mieści się poza terytorium Unii lub podlega on regulacji państwa trzeciego lub jest osobą fizyczną lub prawną, ►C2 która nie podlega nadzorowi na podstawie niniejszej dyrektywy, dyrektywy 2009/65/WE, dyrektywy 2009/138/WE lub dyrektywy 2004/39/WE. ◄

5. Jeśli właściwe organy zdecydowały się sprzeciwić planowanemu nabyciu, informują o tym potencjalnego nabywcę w formie pisemnej w terminie dwóch dni roboczych od zakończenia oceny, lecz przed upływem okresu oceny, podając uzasadnienie. Odpowiednie uzasadnienie takiej decyzji może, z zastrzeżeniem przepisów krajowych, zostać podane do publicznej wiadomości na żądanie potencjalnego nabywcy. Brak takiego żądania ze strony potencjalnego nabywcy nie stanowi dla państwa członkowskiego przeszkody, aby zezwolić właściwemu organowi na opublikowanie tego uzasadnienia.

6. Jeśli przed upływem okresu oceny właściwe organy nie wyrażą w formie pisemnej sprzeciwu wobec planowanego nabycia, planowane nabycie uznaje się za zatwierdzone.

7. Właściwe organy mogą określić maksymalny termin na sfinalizowanie planowanego nabycia i przedłużyć go w stosownych przypadkach.

8. Państwa członkowskie nie mogą ustanawiać w odniesieniu do powiadomienia właściwych organów i zatwierdzenia przez nie bezpośredniego lub pośredniego nabycia praw głosu lub kapitału bardziej restrykcyjnych wymogów niż wymogi określone w niniejszej dyrektywie.

9. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia wspólnych procedur, formularzy i szablonów na potrzeby procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami, o którym mowa w art. 24.

EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 9 i 10, do dnia 31 grudnia 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 23***Kryteria oceny**

1. W ramach oceny powiadomienia przewidzianego w art. 22 ust. 1 oraz informacji, o których mowa w art. 22 ust. 3, właściwe organy, dla zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania instytucją kredytową, której akcje mają zostać nabyte, oraz mając na względzie prawdopodobny wpływ potencjalnego nabywcy na tę instytucję kredytową, oceniają odpowiedniość potencjalnego nabywcy oraz bezpieczeństwo finansowe planowanego nabycia na podstawie poniższych kryteriów:

a) reputacja potencjalnego nabywcy;

▼B

- b) reputacja, wiedza, umiejętności i doświadczenie, zgodnie z art. 91 ust. 1, wszelkich członków organu zarządzającego oraz wszelkich członków kadry kierowniczej wyższego szczebla, którzy będą kierować działalnością instytucji kredytowej w wyniku planowanego nabycia;
- c) solidność finansowa potencjalnego nabywcy, w szczególności w odniesieniu do rodzaju działalności prowadzonej i planowanej przez instytucję kredytową, której akcje mają zostać nabyte;
- d) czy instytucja kredytowa będzie w stanie spełnić, jak również nadal spełniać w przyszłości, wymogi ostrożnościowe wynikające z niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a w stosownych przypadkach również z innych przepisów unijnych, w szczególności dyrektyw 2002/87/WE i 2009/110/WE, w tym czy struktura grupy, której będzie częścią, umożliwi sprawowanie skutecznego nadzoru, skuteczną wymianę informacji między właściwymi organami oraz podział obowiązków pomiędzy właściwymi organami;
- e) czy istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że w związku z planowanym nabyciem dokonuje się, dokonano lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu⁽¹⁾ lub że proponowane nabycie może zwiększyć takie ryzyko.

2. Właściwe organy mogą wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia jedynie wówczas, gdy na podstawie kryteriów określonych w ust. 1 istnieją ku temu uzasadnione powody lub jeżeli informacje przekazane przez potencjalnego nabywcę są niekompletne.

3. Państwa członkowskie nie nakładają żadnych wstępnych warunków dotyczących wielkości pakietu, jaki musi zostać nabyty, ani nie zezwalają swoim właściwym organom na dokonywanie oceny planowanego nabycia pod kątem potrzeb ekonomicznych rynku.

4. Państwa członkowskie publikują wykaz informacji, które są niezbędne do przeprowadzenia oceny oraz które muszą zostać przekazane właściwym organom w chwili powiadomienia, o którym mowa w art. 22 ust. 1. Zakres wymaganych informacji jest proporcjonalny i dostosowany do charakteru potencjalnego nabywcy i planowanego nabycia. Państwa członkowskie nie wymagają informacji, które nie są istotne dla przeprowadzenia oceny ostrożnościowej.

5. Niezależnie od przepisów art. 22 ust. 2, 3 i 4, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma powiadomienie o co najmniej dwóch planowanych transakcjach nabycia lub zwiększenia znacznych pakietów akcji tej samej instytucji kredytowej, traktuje on potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

Artykuł 24

Współpraca właściwych organów

1. Odpowiednie właściwe organy w pełni konsultują się ze sobą podczas przeprowadzania oceny, w przypadku gdy potencjalny nabywca jest jednym z poniższych podmiotów:
  - a) instytucją kredytową, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, firmą inwestycyjną lub spółką zarządzającą w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE (zwaną dalej „spółką zarządzającą UCITS”), posiadającymi zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić transakcja nabycia;
  - b) jednostką dominującą w stosunku do instytucji kredytowej, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, firmy inwestycyjnej lub spółki zarządzającej UCITS, posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić transakcja nabycia;
  - c) osobą fizyczną lub prawną kontrolującą instytucję kredytową, zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji, firmę inwestycyjną lub spółkę zarządzającą UCITS, posiadające zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić transakcja nabycia.
2. Właściwe organy niezwłocznie przekazują sobie wszelkie informacje niezbędne lub istotne dla przeprowadzenia oceny. W tym celu właściwe organy przekazują sobie na żądanie wszelkie istotne informacje, a także przekazują wszelkie niezbędne informacje z własnej inicjatywy. Decyzja właściwego organu, który wydał zezwolenie instytucji kredytowej, której akcje mają zostać nabyte, zawiera wszelkie opinie lub zastrzeżenia wyrażone przez właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad potencjalnym nabywcą.

Artykuł 25

Powiadomienie w przypadku zbycia znacznego pakietu akcji

Państwa członkowskie wymagają od każdej osoby fizycznej lub prawnej, która postanowiła zbyć bezpośrednio lub pośrednio znaczny pakiet akcji instytucji kredytowej, aby osoba ta uprzednio w formie pisemnej powiadomiła o zbyciu właściwe organy, wraz z informacją o wielkości pakietu akcji, który zamierza zbyć. Osoba taka powiadamia również właściwe organy w przypadku podjęcia decyzji o zmniejszeniu posiadanego znacznego pakietu akcji, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału spadłby poniżej 20 %, 30 % lub 50 % lub instytucja kredytowa przestałaby być jednostką zależną w stosunku do takiej osoby. Państwa członkowskie nie są zobowiązane do stosowania progu 30 %, jeżeli zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE stosują próg w wysokości jednej trzeciej.

Artykuł 26

Obowiązki informacyjne i sankcje

1. Instytucje kredytowe powiadamiają właściwe organy, gdy tylko uzyskają stosowną wiedzę, o wszelkich transakcjach nabycia lub zbycia pakietów ich akcji, w wyniku których wielkość pakietów akcji przekroczy jeden z progów określonych w art. 22 ust. 1 i art. 25 lub spadnie poniżej jednego z tych progów.

▼B

Institucje kredytowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym przynajmniej raz do roku przekazują właściwym organom nazwiska lub nazwy akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji i wielkość tych pakietów na podstawie, na przykład, informacji uzyskanych na dorocznym walnym zgromadzeniu akcjonariuszy i udziałowców lub uzyskanych w wyniku zastosowania się do przepisów dotyczących spółek dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym.

2. W przypadku gdy wpływ wywierany przez osoby określone w art. 22 ust. 1 może okazać się niekorzystny dla ostrożnego i należytego zarządzania instytucją, państwa członkowskie wymagają od właściwych organów podjęcia odpowiednich środków, aby zapobiec tej sytuacji. Środki te mogą obejmować: nakazy sądowe, sankcje, z zastrzeżeniem art. 65–72, wobec członków organu zarządzającego i kadry kierowniczej lub zawieszenie prawa wykonywania głosu z akcji lub udziałów posiadanych przez danych akcjonariuszy lub udziałowców danej instytucji kredytowej.

Podobne środki stosuje się wobec osób fizycznych lub prawnych, które nie dopełnią obowiązku uprzedniego powiadomienia właściwych organów w sytuacjach określonych w art. 22 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 65–72.

Jeśli mimo sprzeciwu właściwych organów dochodzi do nabycia pakietu akcji, państwa członkowskie, niezależnie od zastosowania wszelkich innych sankcji, zawieszają wykonywanie danych praw głosu lub unieważniają głosy oddane, bądź też zastrzegają możliwość ich unieważnienia.

*Artykuł 27***Kryteria dotyczące znacznych pakietów akcji**

Dokonując oceny spełnienia kryteriów dotyczących znacznego pakietu akcji, o których mowa w art. 22, 25 i 26, pod uwagę bierze się prawa głosu, o których mowa w art. 9, 10 i 11 dyrektywy 2004/109/WE, oraz warunki dotyczące ich konsolidacji określone w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy.

Dokonując oceny spełnienia kryteriów dotyczących znacznego pakietu akcji, o których mowa w art. 26, państwa członkowskie nie biorą pod uwagę praw głosu ani akcji, które instytucje mogą posiadać z racji gwarantowania emisji instrumentów finansowych lub subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji uwzględnionych w sekcji A pkt 6 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, pod warunkiem że prawa te nie są wykonywane ani używane w inny sposób w celu ingerencji w sposób zarządzania emitentem oraz że zostaną zbyte w ciągu roku od daty nabycia.

TYTUŁ IV

KAPITAŁ ZAŁOŻYCIELSKI FIRM INWESTYCYJNYCH*Artykuł 28***Kapitał założycielski firm inwestycyjnych**

1. Kapitał założycielski firm inwestycyjnych obejmuje wyłącznie jedna lub więcej pozycji określonych w art. 26 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

▼B

2. Wszystkie inne firmy inwestycyjne niż te, o których mowa w art. 29, posiadają kapitał założycielski w wysokości 730 000 EUR.

*Artykuł 29***Kapitał założycielski firm inwestycyjnych szczególnego rodzaju**

1. Firmy inwestycyjne, które nie zawierają transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, na własny rachunek ani nie gwarantują emisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji, ale przechowują środki pieniężne lub papiery wartościowe klientów oraz oferują co najmniej jedną z niżej wymienionych usług, posiadają kapitał założycielski w wysokości 125 000 EUR:

- a) przyjmowanie i przekazywanie zleceń inwestorów dotyczących instrumentów finansowych;
- b) wykonywanie zleceń inwestorów dotyczących instrumentów finansowych;
- c) zarządzanie indywidualnymi portfelami inwestycji w instrumenty finansowe.

2. Właściwe organy mogą zezwolić firmie inwestycyjnej, która wykonuje zlecenia inwestorów dotyczące instrumentów finansowych, na utrzymywanie takich instrumentów na własny rachunek, jeśli spełnione są następujące warunki:

- a) takie pozycje powstają jedynie wówczas, gdy firmie nie udaje się dokładnie dopasować zleceń inwestorów;
- b) łączna wartość rynkowa wszystkich takich pozycji podlega ograniczeniu do 15 % kapitału założycielskiego firmy;
- c) firma spełnia wymogi określone w art. 92–95 oraz części czwartej rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- d) takie pozycje mają charakter uboczny i tymczasowy oraz są utrzymywane jedynie przez okres niezbędny do przeprowadzenia danej transakcji.

3. Państwa członkowskie mogą obniżyć kwotę określoną w ust. 1 do wysokości 50 000 EUR, jeśli dana firma nie posiada zezwolenia na przechowywanie środków pieniężnych lub papierów wartościowych klientów ani na zawieranie transakcji na własny rachunek, ani na gwarantowanie emisji z gwarancją przejęcia emisji.

4. Utrzymywanie pozycji w instrumentach finansowych z portfela niehandlowego celem inwestowania funduszy własnych nie jest traktowane jako zawieranie transakcji na własny rachunek w odniesieniu do usług określonych w ust. 1 lub do celów ust. 3.

*Artykuł 30***Kapitał założycielski przedsiębiorstw miejscowych**

Przedsiębiorstwa miejscowe posiadają kapitał założycielski w wysokości 50 000 EUR, o ile korzystają ze swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług określonych w art. 31 i 32 dyrektywy 2004/39/WE.

*Artykuł 31***Ochrona przed ryzykiem w odniesieniu do firm nieuprawnionych do przechowywania środków pieniężnych ani papierów wartościowych klientów**

1. W przypadku firm określonych w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ochrona przed ryzykiem ma jedną z następujących postaci:

- a) kapitału założycielskiego w wysokości 50 000 EUR; lub
- b) ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej obejmującego całe terytorium Unii lub innej porównywalnej gwarancji odnoszącej się do odpowiedzialności wynikającej z zaniedbań zawodowych, na kwotę co najmniej 1 000 000 EUR na każde roszczenie i łącznie 1 500 000 EUR rocznie na wszystkie roszczenia; lub
- c) kapitału założycielskiego w połączeniu z ubezpieczeniem odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, które razem zapewniają poziom ochrony równorzędny poziomowi określonemu w lit. a) lub b).

Komisja dokonuje okresowego przeglądu kwot określonych w akapicie pierwszym.

2. Jeżeli firma, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jest zarejestrowana również na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/92/WE z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego ⁽¹⁾, spełnia ona wymogi określone w art. 4 ust. 3 tej dyrektywy, a ochrona przed ryzykiem ma w jej przypadku jedną z następujących postaci:

- a) kapitału założycielskiego w wysokości 25 000 EUR; lub
- b) ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej obejmującego całe terytorium Unii lub innej porównywalnej gwarancji odnoszącej się do odpowiedzialności wynikającej z zaniedbań zawodowych, na kwotę co najmniej 500 000 EUR na każde roszczenie i łącznie 750 000 EUR rocznie na wszystkie roszczenia; lub
- c) kapitału założycielskiego w połączeniu z ubezpieczeniem odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, które razem zapewniają poziom ochrony równorzędny poziomowi określonemu w lit. a) lub b).

*Artykuł 32***Przepisy przejściowe**

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 i 3 oraz art. 30 państwa członkowskie mogą utrzymać ważność zezwoleń udzielonych firmom inwestycyjnym i przedsiębiorstwom objętym przepisami art. 30, które już istniały w dniu 31 grudnia 1995 r. lub przed tym dniem, a których fundusze własne nie osiągają poziomu kapitału założycielskiego określonego dla nich w art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 lub 3 lub w art. 30.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 15.1.2013, s. 3.

▼B

Fundusze własne takich firm inwestycyjnych lub przedsiębiorstw nie spadają poniżej najwyższego poziomu referencyjnego obliczonego w dniu 23 marca 1995 r. lub przed tym dniem. Poziom referencyjny stanowi średni dzienny funduszy własnych wyliczany dla sześciomiesięcznego okresu poprzedzającego datę wyliczenia. Poziom ten oblicza się co sześć miesięcy za analogiczny okres poprzedni.

2. W przypadku przejęcia kontroli nad firmą inwestycyjną lub przedsiębiorstwem objętymi ust. 1 przez osobę fizyczną lub prawną inną niż osoba, która wcześniej kontrolowała tę firmę inwestycyjną lub to przedsiębiorstwo, fundusze własne tej firmy lub tego przedsiębiorstwa osiągną co najmniej poziom określony dla nich w art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 lub 3 lub w art. 30, z wyjątkiem przypadku pierwszego przekazania kontroli w drodze dziedziczenia po dniu 31 grudnia 1995 r. za zgodą właściwych organów oraz przez okres nie dłuższy niż dziesięć lat od daty tego przekazania kontroli.

3. W przypadku gdy następuje połączenie dwóch lub więcej firm inwestycyjnych lub przedsiębiorstw objętych przepisem art. 30, fundusze własne firmy powstałej w wyniku tego połączenia nie muszą osiągnąć poziomu określonego w art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 lub 3 lub w art. 30. Niemniej jednak w żadnym momencie, kiedy nie został osiągnięty poziom określony w art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 lub 3 lub w art. 30, fundusze własne firmy powstałej w wyniku połączenia nie mogą spaść poniżej całkowitych funduszy własnych łączących się ze sobą firm w chwili połączenia.

4. Fundusze własne firm inwestycyjnych i przedsiębiorstw objętych przepisem art. 30 nie spadają poniżej poziomu określonego w art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 lub 3 lub w art. 30 oraz w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu.

5. Jeżeli właściwe organy uznają za niezbędne, w celu zapewnienia wypłacalności takich firm inwestycyjnych lub przedsiębiorstw, tak aby spełniony był wymóg określony w ust. 4, nie mają zastosowania ust. 1, 2 ani 3.

TYTUŁ V

**PRZEPISY DOTYCZĄCE SWOBODY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI
I SWOBODY ŚWIADCZENIA USŁUG***ROZDZIAŁ 1****Zasady ogólne****Artykuł 33***Institucje kredytowe**

Państwa członkowskie zapewniają na swoim terytorium możliwość prowadzenia działalności, której rodzaje wymieniono w załączniku I, zgodnie z art. 35, art. 36 ust. 1, 2 i 3, art. 39 ust. 1 i 2 oraz art. 40–46, przez każdą instytucję kredytową posiadającą zezwolenie udzielone przez właściwe organy innego państwa członkowskiego i nadzorowaną przez te organy, która to działalność polega na zakładaniu oddziałów lub świadczeniu usług, pod warunkiem że taka działalność jest objęta wyżej wymienionym zezwoleniem.

*Artykuł 34***Instytucje finansowe**

1. Państwa członkowskie zapewniają na swoim terytorium możliwość prowadzenia działalności, której rodzaje wymieniono w załączniku I, zgodnie z art. 35, art. 36 ust. 1, 2 i 3, art. 39 ust. 1 i 2 oraz art. 40–46, przez każdą instytucję finansową z innego państwa członkowskiego, która to działalność polega na zakładaniu oddziałów lub świadczeniu usług, niezależnie od tego, czy instytucja ta stanowi jednostkę zależną instytucji kredytowej, czy też jednostkę zależną, której współwłaścicielami są dwie instytucje kredytowe lub większa ich liczba, o ile akt założycielski i umowa spółki tej instytucji zezwalają na prowadzenie tego rodzaju działalności, a instytucja spełnia wszystkie następujące warunki:

- a) jednostka dominująca lub jednostki dominujące posiadają zezwolenie na prowadzenie działalności instytucji kredytowych w państwie członkowskim, którego ustawodawstwu podlega dana instytucja finansowa;
- b) przedmiotowa działalność jest faktycznie prowadzona na terytorium tego samego państwa członkowskiego;
- c) jednostka dominująca lub jednostki dominujące dysponują co najmniej 90 % praw głosu wynikających z akcji lub udziałów w kapitale instytucji finansowej;
- d) jednostka dominująca lub jednostki dominujące spełniają wymogi właściwych organów dotyczące ostrożnego zarządzania instytucją finansową oraz złożyły oświadczenie, za zgodą właściwych organów odpowiedniego państwa członkowskiego pochodzenia, o przyjęciu solidarnej odpowiedzialności za zobowiązania zaciągnięte przez instytucję finansową;
- e) instytucja finansowa jest faktycznie objęta, w szczególności w zakresie przedmiotowej działalności, skonsolidowanym nadzorem sprawowanym nad jednostką dominującą lub nad każdą z jednostek dominujących, zgodnie z przepisami tytułu VII rozdział 3 niniejszej dyrektywy oraz części pierwszej tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w szczególności na potrzeby wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 niniejszego rozporządzenia, kontroli dużych ekspozycji, o których mowa w części czwartej tego rozporządzenia, oraz limitów wielkości pakietów akcji określonych w art. 89 i 90 tego rozporządzenia.

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia weryfikują spełnienie tych warunków i na tej podstawie wystawiają instytucji finansowej odpowiednie zaświadczenie stwierdzające spełnienie warunków i stanowiące element powiadomienia, o którym mowa w art. 35 i 39.

2. Jeśli instytucja finansowa, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy, przestaje spełniać którykolwiek z nałożonych warunków, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia powiadamiają o tym właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, a działalność prowadzona przez tę instytucję finansową w przyjmującym państwie członkowskim podlega odąd przepisom przyjmującego państwa członkowskiego.

▼ **B**

3. Ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do jednostek zależnych instytucji finansowej, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy.

*ROZDZIAŁ 2****Swoboda przedsiębiorczości przysługująca instytucjom kredytowym****Artykuł 35***Wymóg powiadomienia oraz kontakty między właściwymi organami**

1. Instytucja kredytowa pragnąca założyć oddział na terytorium innego państwa członkowskiego powiadamia o tym właściwe organy swojego państwa członkowskiego pochodzenia.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby każda instytucja kredytowa pragnąca założyć oddział na terytorium innego państwa członkowskiego przekazała w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, wszystkie następujące informacje:

- a) państwo członkowskie, na terytorium którego planuje założyć oddział;
- b) program działalności, określający, między innymi, przewidywany zakres działalności i strukturę organizacyjną oddziału;
- c) adres w przyjmującym państwie członkowskim, pod którym można otrzymać dokumenty;
- d) nazwiska osób, które będą odpowiedzialne za zarządzanie oddziałem.

3. O ile właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, uwzględniając planowany zakres działalności oddziału, nie mają powodu kwestionować adekwatności struktury administracyjnej lub kondycji finansowej instytucji kredytowej, to w ciągu trzech miesięcy od otrzymania informacji określonych w ust. 2 przekazują te informacje właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego i odpowiednio zawiadamiają zainteresowaną instytucję kredytową.

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia podają również informacje o wysokości i strukturze funduszy własnych oraz o łącznej wysokości wymogów w zakresie funduszy własnych instytucji kredytowej określonych w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego, w przypadku, o którym mowa w art. 34, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują informacje o wysokości i strukturze funduszy własnych instytucji finansowej oraz o łącznych kwotach ekspozycji na ryzyko obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do instytucji kredytowej będącej jej jednostką dominującą.

4. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia odmawiają przekazania informacji określonych w ust. 2 właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, podają one zainteresowanej instytucji kredytowej uzasadnienie swojej odmowy w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji.

Taka odmowa lub brak odpowiedzi podlegają zaskarżeniu do sądu w państwie członkowskim pochodzenia.

▼ B

5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy zawrzeć w powiadomieniu zgodnie z niniejszym artykułem.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby takiego powiadomienia.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 5 i 6, do dnia 1 stycznia 2014 r.

*Artykuł 36***Rozpoczęcie działalności**

1. Przed rozpoczęciem działalności przez oddział instytucji kredytowej, w okresie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w art. 35, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego przygotowują się do nadzoru nad instytucją kredytową, zgodnie z rozdziałem 4, a jeśli jest to konieczne, wskazują warunki, na jakich – w interesie dobra ogólnego – prowadzona ma być działalność w przyjmującym państwie członkowskim.

2. Oddział może zostać założony i rozpocząć swoją działalność z chwilą otrzymania zawiadomienia od właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego lub z chwilą upływu okresu przewidzianego w ust. 1 i nieotrzymania w tym czasie żadnego zawiadomienia od tych organów.

3. W przypadku zmiany jakichkolwiek informacji przekazanych zgodnie z art. 35 ust. 2 lit. b), c) lub d) instytucja kredytowa powiadamia o tej zmianie w formie pisemnej właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego najpóźniej na miesiąc przed dokonaniem zmiany, w celu umożliwienia właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia podjęcia decyzji na skutek powiadomienia zgodnie z art. 35, a właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego – podjęcia decyzji określającej warunki dokonania tej zmiany zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

4. Przyjmuje się, że oddziały, które rozpoczęły swoją działalność, zgodnie z przepisami obowiązującymi w przyjmujących państwach członkowskich, przed dniem 1 stycznia 1993 r., poddane zostały procedurze określonej w art. 35 oraz w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Począwszy od dnia 1 stycznia 1993 r. oddziały te podlegają przepisom ust. 3 niniejszego artykułu oraz art. 33 i 52, a także przepisom rozdziału 4.

5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy zawrzeć w powiadomieniu zgodnie z niniejszym artykułem.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼B

6. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby takiego powiadomienia.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 5 i 6, do dnia 1 stycznia 2014 r.

*Artykuł 37***Powiadomienie o odmowach**

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNB o liczbie i charakterze przypadków, w których miała miejsce odmowa na podstawie art. 35 i art. 36 ust. 3.

*Artykuł 38***Agregacja oddziałów**

Jako jeden oddział traktuje się dowolną liczbę miejsc prowadzenia działalności ustanowionych w tym samym państwie członkowskim przez daną instytucję kredytową posiadającą siedzibę główną w innym państwie członkowskim.

*ROZDZIAŁ 3****Korzystanie ze swobody świadczenia usług****Artykuł 39***Procedura powiadomienia**

1. Każda instytucja kredytowa pragnąca skorzystać ze swobody świadczenia usług poprzez prowadzenie po raz pierwszy działalności na terytorium innego państwa członkowskiego powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o rodzajach działalności, wymienionych w wykazie w załączniku I, które zamierza prowadzić.

2. W terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia przewidzianego w ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przesyłają to powiadomienie właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.

3. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na prawa nabyte przez instytucje kredytowe świadczące usługi przed dniem 1 stycznia 1993 r.

4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy zawrzeć w powiadomieniu zgodnie z niniejszym artykułem.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼B

5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby takiego powiadomienia.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 4 i 5, do dnia 1 stycznia 2014 r.

*ROZDZIAŁ 4****Uprawnienia właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego****Artykuł 40***Wymogi sprawozdawcze**

Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich mogą wymagać, aby wszystkie instytucje kredytowe posiadające oddziały na ich terytorium przekazywały im okresowo sprawozdania dotyczące działalności prowadzonej przez te instytucje w tych przyjmujących państwach członkowskich.

Sprawozdania te mogą być wymagane wyłącznie do celów informacyjnych lub statystycznych, do celów stosowania art. 51 ust. 1 lub do celów nadzoru zgodnie z niniejszym rozdziałem. Podlegają one wymogom tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnym wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1.

Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich mogą w szczególności wymagać od instytucji kredytowych, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazania informacji w celu umożliwienia właściwym organom oceny tego, czy dany oddział jest istotny w rozumieniu art. 51 ust. 1.

*Artykuł 41***Środki podejmowane przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia w związku z działalnością prowadzoną w przyjmującym państwie członkowskim**

1. W przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzą na podstawie informacji przekazanych na mocy art. 50 przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, że instytucja kredytowa posiadająca oddział lub świadcząca usługi na jego terytorium spełnia jeden z poniższych warunków w odniesieniu do działalności prowadzonej w tym przyjmującym państwie członkowskim, organy te powiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia:

- a) instytucja kredytowa nie przestrzega krajowych przepisów transponujących niniejszą dyrektywę lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) istnieje istotne ryzyko, że instytucja kredytowa nie będzie przestrzegać krajowych przepisów transponujących niniejszą dyrektywę lub przepisów rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

▼B

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie podejmują wszelkie odpowiednie środki celem zapewnienia, aby dana instytucja kredytowa zaradziła nieprzestrzeganiu przepisów lub podjęła środki zapobiegające ryzyku nieprzestrzegania przepisów. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia powiadamiają niezwłocznie właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego o tych środkach.

2. W przypadku uznania przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, że właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia nie wypełniły lub nie wypełnią swoich obowiązków wynikających z ust. 1 akapit drugi, mogą one przekazać sprawę do EUNB oraz zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W przypadku podjęcia działań przez EUNB zgodnie z tym artykułem, podejmuje on wszelkie decyzje na podstawie art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia w terminie 24 godzin. EUNB może też z własnej inicjatywy, zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia, podjąć działania mające na celu umożliwienie właściwym organom wypracowania porozumienia.

*Artykuł 42***Uzasadnienie podjętych środków i powiadomienie o nich**

Wszelkie środki podjęte na mocy art. 41 ust. 1, art. 43 lub 44, a wiążące się ze stosowaniem kar lub ograniczaniem możliwości korzystania ze swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości, są odpowiednio uzasadniane i podawane do wiadomości zainteresowanej instytucji kredytowej.

*Artykuł 43***Środki zapobiegawcze**

1. Przed zastosowaniem procedury określonej w art. 41 właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą – w sytuacjach nadzwyczajnych, w oczekiwaniu na podjęcie środków przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia lub środków służących reorganizacji, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2001/24/WE – podjąć wszelkie środki zapobiegawcze konieczne do ochrony przed niestabilnością finansową, która poważnie zagroziłaby zbiorowym interesom deponentów, inwestorów i klientów w przyjmującym państwie członkowskim.

2. Wszelkie środki zapobiegawcze na podstawie ust. 1 są proporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu, czyli zapewnienia ochrony przed niestabilnością finansową, która poważnie zagroziłaby takim zbiorowym interesom deponentów, inwestorów i klientów w przyjmującym państwie członkowskim. Takie środki zapobiegawcze mogą obejmować wstrzymanie płatności. Stosowane środki nie prowadzą do preferencyjnego traktowania wierzycieli instytucji kredytowej w przyjmującym państwie członkowskim w stosunku do wierzycieli z innych państw członkowskich.

3. Wszelkie środki zapobiegawcze na podstawie ust. 1 przestają obowiązywać w momencie podjęcia przez organy administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego pochodzenia środków służących reorganizacji zgodnie z art. 3 dyrektywy 2001/24/WE.

4. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego zaprzestają stosowania środków zapobiegawczych, w przypadku gdy uznają one, że środki te stały się nieaktualne na podstawie art. 41, chyba że przestaną one obowiązywać zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

▼ B

5. O środkach zapobiegawczych podjętych na podstawie ust. 1 niezwłocznie powiadamia się Komisję, EUNB i właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich.

W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia lub innego państwa członkowskiego, którego to dotyczy, zgłoszą sprzeciw wobec środków podjętych przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, organy te mogą skierować sprawę do EUNB i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W przypadku podjęcia działań przez EUNB zgodnie z tym artykułem, podejmuje on wszelkie decyzje na podstawie art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia w terminie 24 godzin. EUNB może też z własnej inicjatywy zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia podjąć działania mające na celu umożliwienie właściwym organom wypracowania porozumienia.

*Artykuł 44***Uprawnienia przyjmujących państw członkowskich**

Przyjmujące państwa członkowskie mogą, niezależnie od art. 40 i 41, korzystać z uprawnień przyznanych im na mocy niniejszej dyrektywy do podejmowania odpowiednich środków mających na celu zapobieganie nieprawidłowościom lub karanie popełnianych na ich terytorium naruszeń przepisów przyjętych przez nie na podstawie niniejszej dyrektywy lub w interesie dobra ogólnego. Do uprawnień takich należy, między innymi, ewentualne uniemożliwienie instytucjom kredytowym naruszającym przepisy inicjowania wszelkich dalszych transakcji na terytorium tych państw członkowskich.

*Artykuł 45***Środki podejmowane po cofnięciu zezwolenia**

W przypadku cofnięcia zezwolenia właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia powiadamiają o tym fakcie niezwłocznie właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują odpowiednie środki uniemożliwiające danej instytucji kredytowej inicjowanie dalszych transakcji na terytorium tego państwa oraz zabezpieczające interesy deponentów.

*Artykuł 46***Reklama**

Żaden przepis niniejszego rozdziału nie uniemożliwia instytucjom kredytowym, których siedziba zarządu znajduje się w innych państwach członkowskich, reklamowania swoich usług za pomocą wszelkich dostępnych środków przekazu w przyjmującym państwie członkowskim, z zastrzeżeniem ewentualnych przepisów dotyczących formy i treści tego rodzaju reklam przyjętych w interesie dobra ogólnego.

TYTUŁ VI

STOSUNKI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI*Artykuł 47***Powiadomienie dotyczące oddziałów z państw trzecich oraz warunki dopuszczenia instytucji kredytowych posiadających takie oddziały do działalności**

1. Państwa członkowskie nie stosują wobec oddziałów instytucji kredytowych mających siedzibę zarządu w państwie trzecim, które rozpoczynają lub kontynuują prowadzenie działalności, przepisów skutkujących ich preferencyjnym traktowaniem w stosunku do oddziałów instytucji kredytowych mających siedzibę zarządu w Unii.

▼B

2. Właściwe organy powiadamiają Komisję, EUNB i Europejski Komitet Bankowy ustanowiony decyzją Komisji 2004/10/WE⁽¹⁾ o wszystkich zezwoleniach dla oddziałów udzielonych instytucjom kredytowym mającym siedzibę zarządu w państwie trzecim.

3. Unia może zgodzić się, na podstawie porozumień zawartych z państwem trzecim lub większą ich liczbą, na stosowanie przepisów, które zapewniają oddziałom instytucji kredytowej mającej siedzibę zarządu w państwie trzecim identyczne traktowanie na całym terytorium Unii.

*Artykuł 48***Współpraca z organami nadzoru państw trzecich w sprawowaniu nadzoru na zasadzie skonsolidowanej**

1. Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub działając z własnej inicjatywy, może przedkładać Radzie wnioski w sprawie wynegocjowania porozumień z państwem trzecim lub większą ich liczbą, dotyczących sposobów sprawowania nadzoru na zasadzie skonsolidowanej nad:

- a) instytucjami, których jednostki dominujące posiadają siedzibę zarządu w państwie trzecim;
- b) instytucjami mającymi siedzibę w państwach trzecich, których jednostki dominujące, będące instytucją, finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, posiadają siedzibę zarządu w Unii.

2. W porozumieniach, o których mowa w ust. 1, dąży się w szczególności do zapewnienia:

- a) możliwości uzyskania przez właściwe organy państw członkowskich informacji koniecznych do sprawowania nadzoru – w oparciu o skonsolidowaną sytuację finansową – nad instytucjami, finansowymi spółkami holdingowymi oraz finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej mającymi siedzibę w Unii, które posiadają jednostki zależne będące instytucjami lub instytucjami finansowymi mającymi siedzibę w państwie trzecim, lub też posiadają udziały kapitałowe w takich podmiotach;
- b) możliwości uzyskania przez organy nadzoru państw trzecich informacji koniecznych do sprawowania nadzoru nad jednostkami dominującymi, których siedziba zarządu znajduje się na ich terytorium i które posiadają jednostki zależne będące instytucjami lub instytucjami finansowymi mającymi siedzibę w co najmniej jednym państwie członkowskim, lub też posiadają udziały kapitałowe w takich podmiotach; oraz
- c) możliwości uzyskania przez EUNB od właściwych organów państw członkowskich informacji otrzymanych od krajowych organów państw trzecich zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. Nie naruszając art. 218 TFUE, Komisja, wspierana przez Europejski Komitet Bankowy, bada wyniki negocjacji, o których mowa w ust. 1, a także powstałą sytuację.

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, s. 36.

▼B

4. EUNB wspiera Komisję na potrzeby niniejszego artykułu zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

TYTUŁ VII

NADZÓR OSTROŻNOŚCIOWY

ROZDZIAŁ 1

Zasady nadzoru ostrożnościowego

Sekcja I

Uprawnienia i obowiązki państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego*Artykuł 49***Uprawnienia właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego**

1. Za ostrożnościowy nadzór nad instytucją, w tym nad działalnością prowadzoną przez tę instytucję zgodnie z art. 33 i 34, odpowiedzialne są właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, bez uszczerbku dla przepisów niniejszej dyrektywy, które powierzają taki obowiązek właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.
2. Przepisy ust. 1 nie stanowią przeszkody w prowadzeniu nadzoru skonsolidowanego.
3. Działania podejmowane przez przyjmujące państwo członkowskie nie mogą pociągać za sobą dyskryminacyjnego lub restrykcyjnego traktowania instytucji ze względu na fakt, że instytucja ta działa na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim.

*Artykuł 50***Współpraca dotycząca nadzoru**

1. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich prowadzą ścisłą współpracę przy nadzorze nad instytucjami prowadzącymi działalność, w szczególności za pośrednictwem oddziału, w innym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich niż państwo siedziby instytucji. Organy te przekazują sobie wszelkie informacje dotyczące zarządzania i stosunków właścicielskich w takich instytucjach mogące ułatwiać nadzór nad nimi i analizę warunków udzielania im zezwolenia, a także wszelkie informacje mogące pomóc w monitorowaniu tych instytucji, w szczególności dotyczące ich płynności i wypłacalności, gwarantowania depozytów, ograniczania dużych ekspozycji, innych czynników, które mogą wywierać wpływ na ryzyko systemowe stwarzane przez instytucję, procedur administracyjnych i księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej.
2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie udostępniają właściwym organom przyjmujących państw członkowskich wszelkie informacje i ustalenia dotyczące nadzoru płynnościowego – sprawowanego zgodnie z częścią szóstą rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i tytułem VII rozdział 3 niniejszej dyrektywy – nad działalnością prowadzoną przez instytucję za pośrednictwem jej oddziałów, w zakresie, w jakim takie informacje i ustalenia są istotne z punktu widzenia ochrony deponentów lub inwestorów w przyjmującym państwie członkowskim.

▼ B

3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie informują właściwe organy wszystkich przyjmujących państw członkowskich o wystąpieniu zaburzenia płynności lub gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że takie zaburzenie płynności wystąpi. Informacje te obejmują również szczegółowe informacje na temat procesu opracowywania i wdrożenia planu naprawczego oraz na temat wszelkich środków w zakresie nadzoru ostrożnościowego podjętych w tym kontekście.

4. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia na prośbę właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego przekazują im informacje i wyjaśnienia na temat sposobu uwzględnienia informacji i ustaleń przekazanych przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego. W przypadku gdy, po przekazaniu informacji i ustaleń, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego utrzymują, że właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia nie podjęły żadnych odpowiednich środków, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą po poinformowaniu właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia oraz EUNB podjąć stosowne środki służące zapobieżeniu dalszym naruszeniom, w celu ochrony interesów deponentów, inwestorów i innych podmiotów, którym świadczone są usługi, lub by chronić stabilność systemu finansowego.

W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia nie zgadzają się ze środkami, jakie mają podjąć właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, mogą one skierować sprawę do EUNB zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W przypadku podjęcia działań przez EUNB zgodnie z tym artykułem, podejmuje on wszelkie decyzje w terminie jednego miesiąca.

5. Właściwe organy mogą kierować do EUNB sprawy, w których wnioski o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany informacji, został odrzucony, lub gdy w odpowiednim terminie nie podjęto w sprawie tego wniosku żadnych działań. Nie naruszając art. 258 TFUE, EUNB może w takich przypadkach podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB może też z własnej inicjatywy, zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia, podjąć działania mające na celu umożliwienie właściwym organom wypracowania porozumienia w sprawie wymiany informacji na mocy niniejszego artykułu.

6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania informacji, o których mowa w niniejszym artykule.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych służących ustanowieniu standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów wymiany informacji, które mogą ułatwić monitorowanie instytucji.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

8. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 6 i 7, do dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 51

Istotne oddziały

1. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą zwrócić się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany – w przypadkach, gdy zastosowanie ma art. 112 ust. 1 – lub do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia z wnioskiem o uznanie za istotny oddział instytucji innej niż firma inwestycyjna objęta art. 95 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Wniosek ten zawiera powody uzasadniające uznanie danego oddziału za istotny ze szczególnym uwzględnieniem:

- a) kwestii, czy udział w rynku oddziału pod względem depozytów przekracza 2 % w przyjmującym państwie członkowskim;
- b) prawdopodobnego wpływu zawieszenia lub zamknięcia działalności instytucji na płynność systemową oraz na systemy płatnicze, rozrachunkowe i rozliczeniowe w przyjmującym państwie członkowskim;
- c) wielkości oraz znaczenia oddziału pod względem liczby klientów w kontekście systemu bankowego lub finansowego przyjmującego państwa członkowskiego.

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego oraz, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 112 ust. 1 - organ sprawujący nadzór skonsolidowany, dokładają wszelkich starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w sprawie uznania oddziału za istotny.

W przypadku gdy wspólna decyzja nie zostanie podjęta w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku zgodnie z akapitem pierwszym, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują swoją własną decyzję w sprawie uznania oddziału za istotny w ciągu kolejnych dwóch miesięcy. Przy podejmowaniu swoich decyzji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego uwzględniają wszelkie opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany lub właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia.

Decyzje, o których mowa w akapicie trzecim i czwartym, przedstawiane są w dokumencie zawierającym treść decyzji wraz z jej pełnym uzasadnieniem i przekazywane są zainteresowanym właściwym organom oraz uznawane za rozstrzygające i stosowane przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich.

Uznanie oddziału za istotny nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów wynikające z niniejszej dyrektywy.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę istotny oddział, informacje, o których mowa w art. 117 ust. 1 lit. c) i d), oraz wykonują zadania, o których mowa w art. 112 ust. 1 lit. c), we współpracy z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego.

W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uzyska wiedzę o sytuacji nadzwyczajnej, zgodnie z art. 114 ust. 1, niezwłocznie zawiadamia o tym fakcie organy, o których mowa w art. 58 ust. 4 i art. 59 ust. 1.

▼ B

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia informują właściwe organy przyjmujących państw członkowskich, w których istotne oddziały mają siedzibę, o wynikach procesu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 97, oraz, w stosownych przypadkach, w art. 113 ust. 2, przeprowadzonego w instytucjach posiadających takie oddziały. Informują one również o decyzjach podjętych na podstawie art. 104 i 105, o ile te oceny i decyzje są istotne dla tych oddziałów.

Właściwe organy państw członkowskich pochodzenia konsultują się z właściwymi organami przyjmujących państw członkowskich, w których istotne oddziały mają siedzibę, w kwestii działań operacyjnych wymaganych na podstawie art. 86 ust. 11, w przypadku gdy jest to istotne w kontekście ryzyka płynności dotyczącego waluty przyjmującego państwa członkowskiego.

W przypadku nieprzeprowadzenia przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia konsultacji z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego lub w przypadku gdy po przeprowadzeniu takich konsultacji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego utrzymują, że działania operacyjne wymagane art. 86 ust. 11 są nieodpowiednie, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą skierować sprawę do EUNB zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. W przypadkach, w których art. 116 nie ma zastosowania, właściwe organy sprawujące nadzór nad instytucją posiadającą istotne oddziały w innych państwach członkowskich ustanawiają kolegium organów nadzoru i przewodniczą mu, aby ułatwić współpracę zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu oraz zgodnie z art. 50. Podstawę ustanowienia i funkcjonowania kolegium stanowią pisemne uzgodnienia, których dokonuje właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia po konsultacjach z zainteresowanymi właściwymi organami. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia decyduje, które właściwe organy uczestniczą w danym posiedzeniu lub w danych działaniach kolegium.

W swojej decyzji właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uwzględnia zasadność – z punktu widzenia tych organów – działalności nadzorczej, która ma zostać zaplanowana lub podlegać koordynacji, w szczególności ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich, o którym mowa w art. 7, oraz na obowiązki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia z wyprzedzeniem wyczerpująco powiadamia wszystkich członków kolegium o organizacji takich posiedzeń, głównych zagadnieniach do omówienia i działaniach, które należy przeanalizować. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia w odpowiednim czasie wyczerpująco informuje również wszystkich członków kolegium o działaniach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub podjętych środkach.

4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ogólnych warunków funkcjonowania kolegiów organów nadzoru.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustalenia zasad operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania tych wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼B

6. EUNB przedłoży Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 4 i 5, do dnia 31 grudnia 2014 r.

*Artykuł 52***Kontrola na miejscu i inspekcja oddziałów z siedzibą w innym państwie członkowskim**

1. W przypadku gdy instytucja działająca na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim prowadzi działalność za pośrednictwem oddziału, przyjmujące państwo członkowskie zapewnia właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia, po uprzednim zawiadomieniu właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, możliwość przeprowadzania na miejscu - samodzielnie lub za pośrednictwem osób wyznaczonych do tego celu - kontroli informacji, o których mowa w art. 50, i inspekcji takich oddziałów.

2. W celu przeprowadzenia inspekcji oddziałów, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia mogą korzystać z jednej z pozostałych procedur określonych w art. 118.

3. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego są uprawnione do przeprowadzania w poszczególnych przypadkach kontroli na miejscu i inspekcji działalności prowadzonej przez oddziały instytucji na terytorium tego państwa członkowskiego oraz do żądania od oddziału udostępnienia informacji na temat jego działalności oraz informacji do celów nadzoru, jeśli uznają to za istotne z uwagi na stabilność systemu finansowego przyjmującego państwa członkowskiego. Przed przeprowadzeniem takich kontroli i inspekcji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego konsultują się z właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia. Po przeprowadzeniu takich kontroli i inspekcji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego przekazują właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia uzyskane informacje oraz ustalenia, które są istotne dla procesu oceny ryzyka w odniesieniu do instytucji lub dla stabilności systemu finansowego w przyjmującym państwie członkowskim. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia należycie uwzględniają te informacje oraz ustalenia przy formułowaniu swojego programu oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 99, mając również na względzie stabilność systemu finansowego w przyjmującym państwie członkowskim.

4. Kontrole na miejscu i inspekcje oddziałów są przeprowadzane zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym kontrola lub inspekcja ma miejsce.

*Sekcja II***Wymiana informacji i tajemnica zawodowa lub służbowa***Artykuł 53***Tajemnica zawodowa lub służbowa**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie osoby obecnie lub w przeszłości zatrudnione przez właściwe organy oraz biegli rewidenty lub eksperci działający w imieniu właściwych organów podlegali obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej.

▼B

Bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom prawa karnego, informacje poufne, które takie osoby, inspektorzy nadzoru lub eksperci uzyskują w trakcie pełnienia swoich obowiązków, mogą być ujawniane jedynie w postaci skróconej lub zbiorczej, która uniezwolnia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji kredytowych.

W przypadku ogłoszenia upadłości lub przeprowadzenia przymusowej likwidacji instytucji kredytowej informacje poufne, które nie dotyczą osób trzecich uczestniczących w próbach ratowania tej instytucji kredytowej, mogą być jednak ujawnione w postępowaniach cywilnych.

2. Ust. 1 nie stanowi przeszkody dla wymiany informacji między właściwymi organami ani dla przekazywania informacji ERRS, EUNB lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) („EUNGiPW”) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽¹⁾ przez właściwe organy zgodnie z niniejszą dyrektywą, rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, innymi dyrektywami mającymi zastosowanie do instytucji kredytowych oraz z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010, z art. 31, 35 i 36 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz art. 31 i 36 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Do informacji tych zastosowanie ma ust. 1.

3. Ust. 1 nie stanowią przeszkody dla publikowania przez właściwe organy wyników testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 100 niniejszej dyrektywy lub art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 ani dla przekazywania EUNB przez właściwe organy wyników testów warunków skrajnych na potrzeby publikowania przez EUNB wyników ogólnounijnych testów warunków skrajnych.

*Artykuł 54***Wykorzystanie informacji poufnych**

Właściwe organy otrzymujące poufne informacje zgodnie z art. 53 wykorzystują te informacje wyłącznie w ramach pełnienia swoich obowiązków i wyłącznie do poniższych celów:

- a) do sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki regulujące dopuszczenie instytucji kredytowych do działalności, oraz w celu ułatwienia monitorowania prowadzenia takiej działalności, w ujęciu jednostkowym lub skonsolidowanym, w szczególności w odniesieniu do monitorowania płynności, wypłacalności, dużych ekspozycji, procedur administracyjnych i księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej;
- b) w celu nałożenia sankcji;
- c) w postępowaniu wszczętym w wyniku odwołania od decyzji wydanej przez właściwy organ, w tym w postępowaniu sądowym wszczętym na podstawie art.72;
- d) w postępowaniu sądowym wszczętym na podstawie przewidzianych prawem unijnym przepisów szczególnych dotyczących instytucji kredytowych.

▼M1*Artykuł 54a*

Art. 53 i 54 nie naruszają uprawnień śledczych przyznanych Parlamentowi Europejskiemu na mocy art. 226 TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

▼ B*Artykuł 55***Umowy o współpracy**

Zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 państwa członkowskie i EUNB mogą zawierać umowy o współpracy – przewidujące wymianę informacji – z właściwymi organami państw trzecich lub z organami nadzoru bądź podmiotami państw trzecich zgodnie z art. 56 i art. 57 ust. 1 niniejszej dyrektywy wyłącznie wówczas, gdy ujawniane informacje objęte są gwarancją zachowania wymogów tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnych wymogom określonym w art. 53 ust. 1 niniejszej dyrektywy. Taka wymiana informacji służy wykonywaniu zadań nadzorczych przez te organy lub podmioty.

W przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, są one ujawniane jedynie za wyraźną zgodą organów, które je ujawniły, a – w stosownych przypadkach – ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.

*Artykuł 56***Wymiana informacji między organami**

Art. 53 ust. 1 i art. 54 nie stanowią przeszkody dla wymiany informacji między właściwymi organami w ramach państwa członkowskiego lub między właściwymi organami różnych państw członkowskich, lub między właściwymi organami a następującymi podmiotami, w ramach sprawowania ich funkcji nadzorczych:

- a) organami, na których spoczywa publiczny obowiązek nadzorowania innych podmiotów sektora finansowego, oraz organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie rynków finansowych;
- b) organami lub podmiotami, które są odpowiedzialne za utrzymywanie stabilności systemu finansowego w państwach członkowskich za pomocą uregulowań makroostrożnościowych;
- c) podmiotami lub organami zajmującymi się reorganizacją w celu ochrony stabilności systemu finansowego;
- d) umownymi lub instytucjonalnymi systemami ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- e) organami uczestniczącymi w postępowaniu likwidacyjnym i upadłościowym wobec instytucji oraz w innych podobnych postępowaniach;
- f) osobami odpowiedzialnymi za przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych instytucji, zakładów ubezpieczeń i instytucji finansowych;

▼ M4

- g) organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie podmiotów zobowiązanych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 ⁽¹⁾, w związku z zapewnieniem zgodności z tą dyrektywą.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

▼B

Art. 53 ust. 1 i art. 54 nie stanowią przeszkody dla ujawniania podmiotom, które zarządzają systemami gwarancji depozytów i systemami rekompensat dla inwestorów, informacji koniecznych do wykonywania ich obowiązków.

Wszystkie otrzymane informacje są objęte wymogami tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równoważnymi wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1.

*Artykuł 57***Wymiana informacji z organami zajmującymi się dozorem**

1. Niezależnie od art. 53, 54 i 55 państwa członkowskie mogą zezwolić na wymianę informacji między właściwymi organami a organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie:

- a) organów uczestniczących w postępowaniu likwidacyjnym i upadłościowym instytucji oraz w innych podobnych postępowaniach;
- b) umownych lub instytucjonalnych systemów ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- c) osób odpowiedzialnych za przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych instytucji, zakładów ubezpieczeń i instytucji finansowych.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:

- a) wymiana informacji odbywa się w celu wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1;
- b) otrzymywane informacje są objęte wymogami tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równoważnymi wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1;
- c) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły, a – w stosownych przypadkach – ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.

3. Niezależnie od art. 53, 54 i 55 państwa członkowskie mogą zezwolić, w celu wzmocnienia stabilności systemu finansowego oraz jego integralności na wymianę informacji między właściwymi organami a organami lub podmiotami odpowiedzialnymi z mocy prawa za wykrywanie i badanie naruszeń prawa spółek.

W takich przypadkach państwa członkowskie wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:

- a) wymiana informacji odbywa się w celu wykrywania i badania naruszeń prawa spółek;

▼B

- b) otrzymane informacje są objęte wymogami zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równoważnymi wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1;
- c) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły, a – w stosownych przypadkach – ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.
4. Jeśli organy lub podmioty, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje zadania w zakresie wykrywania lub badania naruszeń z pomocą osób wyznaczonych do tego celu ze względu na swoje szczególne kompetencje i niezatrudnionych w sektorze publicznym, państwo członkowskie może rozszerzyć możliwość wymiany informacji przewidzianą w ust. 3 akapit pierwszy na takie osoby, zgodnie z warunkami określonymi w ust. 3 akapit drugi.
5. Właściwe organy przekazują EUNB nazwy organów lub podmiotów, które mogą otrzymywać informacje na mocy niniejszego artykułu.
6. W celu wykonania przepisów ust. 4 organy lub podmioty określone w ust. 3 przekazują właściwym organom, które ujawniły dane informacje, nazwiska i dokładny zakres obowiązków osób, którym informacje te mają zostać przesłane.

*Artykuł 58***Przekazywanie informacji dotyczących zagadnień pieniężnych, systemowych i płatniczych oraz zagadnień związanych z ochroną depozytów**

1. Żaden przepis niniejszego rozdziału nie uniemożliwia przekazywania przez właściwy organ informacji następującym podmiotom do celów wykonywania ich zadań:
- a) bankom centralnym wchodzącym w skład ESBC i innym podmiotom pełniącym podobną funkcję występującym w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną, w przypadku gdy informacje te są istotne w kontekście wykonywania ich stosownych zadań ustawowych lub statutowych, w tym prowadzenia polityki pieniężnej i zapewniania w związku z tym płynności, nadzoru nad systemami płatniczymi, rozliczeniowymi i rozrachunkowymi oraz zabezpieczania stabilności systemu finansowego;
- b) umownym lub instytucjonalnym systemom ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- c) w stosownych przypadkach – innym organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych;
- d) ERRS, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) („EUNUiPPE”) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽¹⁾, oraz EUNGiPW, w przypadku gdy dane informacje są istotne w kontekście wykonywania przez nie swoich zadań wynikających z rozporządzeń (UE) nr 1092/2010, (UE) nr 1094/2010 lub (UE) nr 1095/2010.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48.

▼ B

Państwa członkowskie podejmują stosowne środki, by wyeliminować przeszkody utrudniające właściwym organom przekazywanie informacji zgodnie z akapitem pierwszym.

2. Żaden przepis niniejszego rozdziału nie stanowi przeszkody dla organów lub podmiotów, o których mowa w ust. 1, w przekazywaniu właściwym organom informacji, które mogą być potrzebne właściwym organom do celów określonych w art. 54.

3. Informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 i 2 są objęte wymogami zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równorzędnymi wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1.

4. Państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne środki w celu zapewnienia, że w sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 114 ust. 1, właściwe organy niezwłocznie przekazują informacje bankom centralnym wchodzącym w skład ESBC, w przypadku gdy takie informacje są istotne dla wykonywania przez nie swoich zadań ustawowych lub statutowych, w tym prowadzenia polityki pieniężnej i zapewniania w związku z tym płynności, nadzoru nad systemami płatniczymi, rozliczeniowymi i rozrachunkowymi oraz zabezpieczania stabilności systemu finansowego, oraz przekazują informacje ERRS, w przypadku gdy takie informacje są istotne dla wykonywania przez nią swoich zadań ustawowych lub statutowych.

*Artykuł 59***Przekazywanie informacji innymi podmiotom**

1. Niezależnie od art. 53 ust. 1 i art. 54 państwa członkowskie mogą, na mocy przepisów prawa krajowego, zezwolić na ujawnienie niektórych informacji innym działom centralnej administracji rządowej odpowiedzialnym za przepisy dotyczące nadzorowania instytucji, instytucji finansowych i zakładów ubezpieczeń oraz osobom występującym w imieniu tych działów.

Ujawnienie tych informacji może mieć jednak miejsce jedynie wówczas, gdy jest to niezbędne na potrzeby nadzoru ostrożnościowego oraz prewencji i działań naprawczych wobec upadających instytucji. Bez uszczerbku dla ust. 2 w niniejszym artykule, osoby mające dostęp do tych informacji podlegają wymogowi zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnym z przepisami, o których mowa w art. 53 ust. 1.

W sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 114 ust. 1, państwa członkowskie zezwalają właściwym organom na ujawnianie informacji, które są istotne dla działów określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich.

2. Państwa członkowskie mogą zezwolić na ujawnianie niektórych informacji dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami parlamentarnym komisjom śledczym w danym państwie członkowskim, trybunałom obrachunkowym w danym państwie członkowskim oraz innym podmiotom odpowiedzialnym za prowadzenie dochodzeń w danym państwie członkowskim, na następujących warunkach:

▼ B

- a) podmioty te posiadają precyzyjnie określone uprawnienia na mocy prawa krajowego w zakresie prowadzenia kontroli lub dochodzeń dotyczących działań organów odpowiedzialnych za nadzór nad instytucjami lub za przepisy regulujące taki nadzór;
- b) informacje te są bezwzględnie konieczne do realizacji uprawnień, o których mowa w lit. a);
- c) osoby posiadające dostęp do informacji podlegają na podstawie krajowego prawa wymogom dochowania tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnym wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1;
- d) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie są one ujawniane bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły, a ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.

W zakresie, w jakim ujawnienie informacji dotyczących nadzoru ostrożnościowego wiąże się z koniecznością przetwarzania danych osobowych, przetwarzanie takich danych przez podmioty, o których mowa w akapicie pierwszym, prowadzone jest zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego transponującymi dyrektywę 95/46/WE.

*Artykuł 60***Ujawnianie informacji uzyskanych w wyniku kontroli na miejscu i inspekcji**

Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje uzyskane zgodnie z art. 52 ust. 3, art. 53 ust. 2 i art. 56 oraz informacje uzyskane w drodze kontroli na miejscu lub inspekcji, o których mowa w art. 52 ust. 1 i 2, nie były ujawniane na podstawie art. 59, z wyjątkiem przypadków wyraźnej zgody właściwych organów, które ujawniły te informacje, lub właściwych organów państwa członkowskiego, w którym przeprowadzono taką kontrolę na miejscu lub inspekcję.

*Artykuł 61***Ujawnianie informacji dotyczących usług rozliczeniowych i rozrachunkowych**

1. Żaden przepis niniejszego rozdziału nie stanowi przeszkody w przekazywaniu przez właściwe organy państwa członkowskiego informacji określonych w art. 53, 54 i 55 izbie rozliczeniowej lub innym podobnym podmiotom uprawnionym na mocy prawa krajowego do świadczenia usług rozliczeniowych lub rozrachunkowych dla jednego z rynków krajowych, jeśli organy te uznają przekazanie tych informacji za konieczne w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania tych podmiotów w odniesieniu do niewykonania zobowiązań lub potencjalnego niewykonania zobowiązań przez uczestników rynku. Otrzymane informacje są objęte wymogami zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równoważnymi wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1.

2. Państwa członkowskie zapewniają jednak, by informacje otrzymane zgodnie z art. 53 ust. 2 nie były ujawniane w okolicznościach, o których mowa w ust. 1 bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły.

Artykuł 62

Przetwarzanie danych osobowych

Przetwarzanie danych osobowych do celów niniejszej dyrektywy odbywa się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, a w stosownych przypadkach – z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

Sekcja III

Obowiązki osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie ustawowego badania rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych

Artykuł 63

Obowiązki osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie prawnej kontroli rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych

1. Państwa członkowskie zapewniają uregulowanie, zgodnie z którym każda osoba posiadająca stosowne uprawnienia zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych⁽¹⁾, a wykonująca w instytucji zadanie opisane w art. 51 dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek⁽²⁾, art. 37 dyrektywy Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych⁽³⁾ lub art. 73 dyrektywy 2009/65/WE bądź też jakiegokolwiek inne zadanie ustawowe, ma co najmniej obowiązek bezzwłocznie zgłaszać właściwym organom wszelkie fakty lub decyzje dotyczące tej instytucji, o których osoba ta uzyska wiedzę w trakcie wykonywania swoich zadań, a które mogą:

- a) stanowić istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które określają warunki udzielania zezwolenia instytucjom lub szczegółowo regulują prowadzenie działalności przez instytucje;
- b) mieć wpływ na ciągłość działania instytucji;
- c) skutkować odmową zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydaniem opinii z zastrzeżeniem.

Państwa członkowskie przewidują obowiązek zgłaszania przez osobę, o której mowa w akapicie pierwszym, wszelkich faktów lub decyzji, o których uzyska wiedzę w trakcie wykonywania swoich zadań określonych w akapicie pierwszym w jednostce blisko powiązanej – ze względu na istnienie stosunku kontroli – z instytucją, w której osoba ta wykonuje wspomniane zadania.

2. Ujawnienie właściwym organom wszelkich faktów lub decyzji, o których mowa w ust. 1, przez osoby posiadające stosowne uprawnienia w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE i działające w dobrej wierze, nie stanowi naruszenia ewentualnych ograniczeń dotyczących ujawniania informacji przewidzianych w umowie lub w jakimkolwiek przepisie ustawowym, wykonawczym lub administracyjnym, ani nie pociąga za sobą żadnej odpowiedzialności tych osób. Takie fakty lub decyzje ujawnia się jednocześnie organowi zarządzającemu instytucji, chyba że ważne powody przemawiają za tym, by tego nie czynić.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

⁽²⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.

▼B

Sekcja IV

Uprawnienia nadzorcze, uprawnienie do nakładania sankcji oraz prawo do odwołania*Artykuł 64***Uprawnienia nadzorcze i uprawnienia do nakładania sankcji**

1. Właściwym organom przyznaje się wszelkie uprawnienia nadzorcze do interwencji w działalność instytucji, które to uprawnienia są niezbędne do wykonywania przez te organy ich funkcji, w tym w szczególności prawo do cofnięcia zezwolenia zgodnie z art. 18, uprawnienia wymagane zgodnie z art. 102 oraz uprawnienia określone w art. 104 i 105.

2. Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia nadzorcze i uprawnienia do nakładania sankcji zgodnie z niniejszą dyrektywą i przepisami krajowymi, w dowolny z następujących sposobów:

- a) bezpośrednio;
- b) we współpracy z innymi organami;
- c) na swoją odpowiedzialność, oddelegowując uprawnienia na rzecz tych organów;
- d) przez złożenie wniosku do właściwych organów sądowych.

*Artykuł 65***Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne**

1. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów, o których mowa w art. 64, oraz prawa państw członkowskich do wprowadzania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych odnoszących się do naruszeń przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę oraz rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz podejmują wszelkie konieczne środki, by zapewnić wykonanie tych przepisów dotyczących sankcji. W przypadku podjęcia przez państwa członkowskie decyzji o niewprowadzaniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych w przypadku naruszeń, które podlegają krajowemu prawu karnemu, informują one Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego. Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszaające.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku obowiązków, o których mowa w ust. 1 i którym podlegają instytucje, finansowe spółki holdingowe i finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, istniała możliwość – w razie naruszenia przepisów krajowych mających na celu transponowanie niniejszej dyrektywy lub naruszenia rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – zastosowania sankcji, z zastrzeżeniem warunków określonych w prawie krajowym, w stosunku do członków organu zarządzającego oraz innych osób fizycznych, które w świetle prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za dane naruszenie.

3. Właściwym organom przyznaje się wszelkie uprawnienia w zakresie gromadzenia informacji i uprawnienia dochodzeniowe niezbędne do wypełniania ich funkcji. Bez uszczerbku dla innych odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 uprawnienia te obejmują:

▼ B

- a) uprawnienie do wezwania następujących osób fizycznych lub prawnych do udzielenia wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania zadań powierzonych właściwym organom, w tym informacji, które powinny być przekazywane w regularnych odstępach i w określonych formatach do celów nadzorczych i związanych z nimi celów statystycznych:
- (i) instytucje mające siedzibę w danym państwie członkowskim;
  - (ii) finansowe spółki holdingowe mające siedzibę w danym państwie członkowskim;
  - (iii) finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej mające siedzibę w danym państwie członkowskim;
  - (iv) holdingi mieszane mające siedzibę w danym państwie członkowskim;
  - (v) osoby należące do podmiotów lub podmioty, o których mowa w pkt (i)–(iv);
  - (vi) osoby trzecie, którym podmioty, o których mowa w pkt (i)–(iv), zleciły funkcje operacyjne lub działalność operacyjną na zasadzie outsourcingu;
- b) uprawnienie do prowadzenia wszelkich niezbędnych dochodzeń dotyczących wszelkich osób, o których mowa w lit. a) pkt (i)–(vi), mających siedzibę lub znajdujących się w danym państwie członkowskim, w razie gdy jest to konieczne do wykonywania zadań powierzonych właściwym organom, w tym uprawnienia do:
- (i) wezwania do złożenia dokumentów;
  - (ii) badania ksiąg i rejestrów prowadzonych przez osoby, o których mowa w lit. a) pkt (i)–(vi), oraz uzyskiwania kopii lub wyciągów z tych ksiąg i rejestrów;
  - (iii) uzyskiwania wyjaśnień w formie pisemnej lub ustnej od dowolnej z osób, o których mowa w lit. a) pkt (i)–(vi), lub od ich przedstawicieli lub członków personelu; oraz
  - (iv) przesłuchiwania wszelkich innych osób, które zgadzają się na przesłuchanie, do celów zbierania informacji związanych z przedmiotem dochodzenia;
- c) uprawnienie, z zastrzeżeniem innych warunków określonych w prawie unijnym, do prowadzenia wszelkich niezbędnych inspekcji w lokalach osób prawnych, o których mowa w lit. a) pkt (i)–(vi), i wszelkich innych jednostek objętych skonsolidowanym nadzorem, w przypadku, gdy właściwy organ sprawuje nadzór skonsolidowany, z zastrzeżeniem uprzedniego powiadomienia stosownych właściwych organów. Jeżeli inspekcja wymaga zezwolenia od organu sądowego zgodnie z przepisami krajowymi, wnosi się o takie zezwolenie.

▼ B*Artykuł 66***Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne w przypadku naruszeń wymogów dotyczących zezwolenia oraz wymogów dotyczących nabywania znacznych pakietów akcji lub udziałów**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by ich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przewidywały sankcje administracyjne i inne środki administracyjne co najmniej w przypadku:

- a) prowadzenia działalności polegającej na przyjmowaniu depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi przez podmioty niebędące instytucją kredytową, naruszając art. 9;
- b) rozpoczęcia działalności instytucji kredytowej bez uzyskania zezwolenia, naruszając art. 9;
- c) nabycia, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji lub udziałów instytucji kredytowej lub zwiększenia, bezpośrednio lub pośrednio, posiadanego znacznego pakietu akcji lub udziałów instytucji kredytowej, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy progi, o których mowa w art. 22 ust. 1, albo instytucja kredytowa stanie się jednostką zależną nabywcy bez uprzedniego poinformowania w formie pisemnej organów właściwych dla instytucji kredytowej, w której planuje się nabycie lub zwiększenie znacznego pakietu akcji lub udziałów, w trakcie okresu oceny, lub mimo sprzeciwu właściwych organów, naruszając art. 22 ust. 1;
- d) zbycia, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji lub udziałów instytucji kredytowej lub zmniejszenia posiadanego znacznego pakietu akcji lub udziałów, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału spadłby poniżej progów, o których mowa w art. 25, albo instytucja kredytowa przestałaby być jednostką zależną, bez uprzedniego powiadomienia w formie pisemnej właściwych organów.

2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1, sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych, które obejmują co najmniej:

- a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną, instytucję, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej odpowiedzialne za naruszenie i charakter naruszenia;
- b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;
- c) w przypadku osoby prawnej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 10 % całkowitych rocznych obrotów netto przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrachunkowym, w tym dochodu brutto, na który składają się odsetki należne i podobne przychody, dochód z akcji i innych papierów wartościowych o stałej lub zmiennej stopie dochodu oraz należności z tytułu prowizji lub opłat, zgodnie z art. 3165 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- d) w przypadku osoby fizycznej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 5 000 000 EUR lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 17 lipca 2013 r.;

▼B

- e) administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści;
- f) zawieszenie praw głosu akcjonariusza lub akcjonariuszy odpowiedzialnych za naruszenia, o których mowa w ust. 1.

W przypadku gdy przedsiębiorstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c) jest jednostką zależną jednostki dominującej, odpowiedni dochód brutto stanowi dochód brutto za poprzedni rok obrotowy wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji.

*Artykuł 67***Inne przepisy**

1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się co najmniej we wszystkich następujących sytuacjach:

- a) instytucja uzyskała zezwolenie w oparciu o oświadczenie niezgodne z prawdą lub w jakikolwiek inny nieprawidłowy sposób;
- b) instytucja nie powiadomi właściwych organów, z naruszeniem art. 26 ust. 1 akapit pierwszy, gdy tylko uzyska stosowną wiedzę o transakcjach nabycia lub zbycia jej akcji lub udziałów, w wyniku których wielkość pakietów lub udziałów akcji przekroczy jeden z progów określonych w art. 22 ust. 1 lub art. 25 lub spadnie poniżej jednego z tych progów;
- c) instytucja notowana na rynku regulowanym wymienionym w wykazie publikowanym przez EUNGiPW zgodnie z art. 47 dyrektywy 2004/39/WE nie przekazuje właściwym organom, przynajmniej raz do roku, nazwisk lub nazw akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji oraz danych na temat wielkości tych pakietów, z naruszeniem art. 26 ust. 1 akapit drugi niniejszej dyrektywy;
- d) instytucja nie posiada rozwiązań w zakresie zarządzania wymaganych przez właściwe organy zgodnie z przepisami prawa krajowego transponującymi art. 74;
- e) instytucja nie przekazuje właściwym organom informacji dotyczących przestrzegania obowiązku spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, naruszając tym art. 99 ust. 1 tego rozporządzenia, lub przekazane informacje są niekompletne lub niedokładne;
- f) instytucja nie przekazuje właściwym organom informacji dotyczących danych, o których mowa w art. 101 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub przekazane informacje są niekompletne lub niedokładne;
- g) instytucja nie przekazuje właściwym organom informacji dotyczących dużej ekspozycji, naruszając tym art. 394 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub przekazane informacje są niekompletne lub niedokładne;

▼ B

- h) instytucja nie przekaze właściwym organom informacji dotyczących płynności, naruszając tym art. 415 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub przekazane informacje są niekompletne lub niedokładne;
- i) instytucja nie przekaze właściwym organom informacji dotyczących wskaźnika dźwigni, naruszając tym art. 430 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub przekazane informacje są niekompletne lub niedokładne;
- j) instytucja wielokrotnie lub stale nie posiada płynnych aktywów, naruszając tym art. 412 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- k) instytucja doprowadza do powstania ekspozycji przekraczającej limity określone w art. 395 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- l) instytucja narażana jest na ryzyko kredytowe związane z pozycją sekurytyzacyjną, nie spełniwszy warunków określonych w art. 405 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- m) instytucja nie ujawni informacji lub przekazuje informacje niekompletne lub niedokładne, naruszając tym art. 431 ust. 1, 2 i 3 lub art. 451 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- n) instytucja dokonuje wypłat na rzecz posiadaczy instrumentów włączonych do funduszy własnych instytucji z naruszeniem art. 141 niniejszej dyrektywy ► **C2** lub w przypadkach, gdy art. 28, 51 lub 63 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zabrania takich wypłat na rzecz posiadaczy instrumentów włączonych do funduszy własnych; ◀
- o) uznano, że instytucja dopuściła się poważnego naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE;
- p) instytucja zezwoliła osobie lub osobom niespełniającym wymogów art. 91 na objęcie lub zachowanie funkcji członka organu zarządzającego.

2. Państwa członkowskie zapewniają, że w przypadkach, o których mowa w ust. 1, istnieje możliwość stosowania sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych, które obejmują co najmniej:

- a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną, instytucję, finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej odpowiedzialne za naruszenie i charakter naruszenia;
- b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;
- c) w przypadku instytucji, cofnięcie zezwolenia udzielonego instytucji, zgodnie z art. 18;
- d) z zastrzeżeniem art. 65 ust. 2, tymczasowy zakaz sprawowania funkcji w instytucjach wobec członka organu zarządzającego instytucji lub wobec każdej innej osoby fizycznej, uznanych za odpowiedzialnych za popełnienie naruszenia;

▼B

- e) w przypadku osoby prawnej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 10 % całkowitych rocznych obrotów netto przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrachunkowym, w tym dochodu brutto, który obejmuje odsetki należne i podobne przychody, dochód z akcji i innych papierów wartościowych o stałej/zmiennej stopie dochodu oraz należności z tytułu prowizji lub opłat, zgodnie z art. 316 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- f) w przypadku osoby fizycznej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 5 000 000 EUR lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień 17 lipca 2013 r.;
- g) administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści lub unikniętych strat.

W przypadku gdy przedsiębiorstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. e), jest jednostką zależną wobec jednostki dominującej, właściwy dochód brutto stanowi dochód brutto za poprzedni rok obrachunkowy wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostki dominującej na najwyższym poziomie konsolidacji.

*Artykuł 68***Publikowanie informacji o nałożonych sankcjach administracyjnych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy publikowały na swojej urzędowej stronie internetowej informacje co najmniej o sankcjach administracyjnych, od których nie przysługuje odwołanie, nałożonych za naruszenie przepisów prawa krajowego transponujących niniejszą dyrektywę lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym informacje dotyczące rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osoby fizycznej lub prawnej, na którą nałożono sankcje, bez zbędnej zwłoki po powiadomieniu tych osób o tych sankcjach.

W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają na publikowanie informacji o sankcjach, od których przysługuje prawo do odwołania, bez zbędnej zwłoki publikują one na swojej urzędowej stronie internetowej również informacje o statusie postępowania odwoławczego i o jego wyniku.

2. Właściwe organy publikują informacje o nałożonych sankcjach na zasadzie anonimowej w sposób, który jest zgodny z prawem krajowym, w każdej z poniższych sytuacji:

- a) jeżeli – w przypadku nałożenia sankcji na osobę fizyczną – w ramach wcześniejszej obowiązkowej oceny proporcjonalności takiej publikacji zostanie uznane, że opublikowanie danych osobowych jest środkiem nieproporcjonalnym;
- b) jeżeli opublikowanie tych informacji stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych lub zagroziłoby prowadzonemu dochodzeniu karnemu;
- c) jeżeli, na ile można to ustalić, opublikowanie tych informacji wyrządziłoby niewspółmierną szkodę zaangażowanym instytucjom lub osobom fizycznym.

Ewentualnie, jeżeli okoliczności, o których mowa w akapicie pierwszym, prawdopodobnie przestaną występować w przeciągu rozsądnego okresu, opublikowanie tego rodzaju danych można opóźnić o taki okres.

▼ B

3. Właściwe organy zapewniają, by informacje publikowane zgodnie z ust. 1 lub 2 widniały na ich urzędowej stronie internetowej przez co najmniej pięć lat. Opublikowane dane osobowe widnieją na urzędowej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres, który jest konieczny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.

4. W terminie do 18 lipca 2015 r. EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie na temat publikowania przez państwa członkowskie informacji o sankcjach na zasadzie anonimowej, jak przewidziano w ust. 2, w szczególności w przypadku gdy w praktykach stosowanych przez państwa członkowskie w tym względzie wystąpiły znaczące rozbieżności. Ponadto EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie na temat wszelkich znaczących rozbieżnościach w odniesieniu do okresu, przez jaki publikowane są informacje o sankcjach na mocy prawa krajowego.

*Artykuł 69***Wymiana informacji o sankcjach i prowadzenie centralnej bazy danych przez EUNB**

1. Z zastrzeżeniem wymogów tajemnicy zawodowej lub służbowej, o których mowa w art. 53 ust. 1 właściwe organy informują EUNB o wszelkich sankcjach administracyjnych, w tym o wszelkich stałych zakazach nałożonych na mocy art. 65, 66 i 67, w tym o wszelkich odwołaniach od nich, i ich wynikach. EUNB prowadzi centralną bazę danych o zgłoszonych mu sankcjach administracyjnych wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami. Do bazy tej dostęp mają wyłącznie właściwe organy i jest ona aktualizowana na podstawie informacji przez nie przekazywanych.

2. W przypadku gdy właściwy organ przeprowadza ocenę dobrej opinii do celów art. 13 ust. 1, art. 16 ust. 3, art. 91 ust. 1 i art. 121, sprawdza dane w bazie EUNB dotyczącej sankcji administracyjnych. W przypadku gdy status postępowania odwoławczego zmienił się lub odwołanie było skuteczne, EUNB na wniosek właściwych organów usuwa lub aktualizuje wszelkie odnośne wpisy w bazie danych.

3. Właściwe organy sprawdzają zgodnie z prawem krajowym, czy rejestr karny nie zawiera informacji o odnośnym wyroku skazującym zapadłym wobec danej osoby. Wymiana informacji w tym celu jest prowadzona zgodnie z decyzją 2009/316/WSiSW i decyzją ramową 2009/315/WSiSW wdrożonymi do prawa krajowego.

4. EUNB prowadzi stronę internetową zawierającą łącza do informacji o sankcjach administracyjnych opublikowanych przez każdy właściwy organ na mocy art. 68 i wskazuje okres, przez który każde państwo członkowskie publikuje informacje o sankcjach administracyjnych.

*Artykuł 70***Skuteczne stosowanie sankcji i wykonywanie przez właściwe organy uprawnień do nakładania sankcji**

Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy – przy ustalaniu rodzaju sankcji lub innych środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych – wszelkich istotnych okoliczności, w tym w stosownych przypadkach:

a) wagi naruszenia i czasu jego trwania;

▼ B

- b) stopnia odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie;
- c) sytuacji finansowej osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie, określonej na przykład poprzez wysokość całkowitych obrotów osoby prawnej lub roczny dochód osoby fizycznej;
- d) skala korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za dane naruszenie, o ile można te korzyści lub straty ustalić;
- e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
- f) gotowość osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialną za dane naruszenie do współpracy z właściwym organem;
- g) uprzednie naruszenia popełnione przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za dane naruszenie;
- h) wszelkie potencjalne skutki systemowe naruszenia.

*Artykuł 71***Zgłaszanie naruszeń**

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych i niezawodnych mechanizmów sprzyjających zgłaszaniu właściwym organom potencjalnych lub faktycznych naruszeń przepisów krajowych mających na celu transponowanie niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013.
2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, obejmują przynajmniej:
  - a) szczególne procedury odbierania zgłoszeń w sprawie naruszeń oraz działania następcze;
  - b) stosowną ochronę pracowników instytucji, którzy zgłaszają naruszenia popełnione w danej instytucji, przynajmniej przed działaniami odwetowymi, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania;
  - c) ochronę danych osobowych zarówno osoby dokonującej zgłoszenia naruszeń, jak i osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE;
  - d) przejrzyste zasady zapewniające zachowanie we wszelkich przypadkach poufności tożsamości osoby, która zgłasza naruszenia popełnione w danej instytucji, chyba że jej ujawnienia wymaga prawo krajowe w związku z dalszym dochodzeniem lub późniejszym postępowaniem sądowym.
3. Państwa członkowskie wymagają, by instytucje posiadały odpowiednie procedury zgłaszania przez swoich pracowników naruszeń wewnątrz firmy za pośrednictwem specjalnego, niezależnego i autonomicznego kanału.

Takim kanałem mogą być również rozwiązania zapewniane przez partnerów społecznych. Zastosowanie ma taka sama ochrona, jak w przypadku ust. 2 lit. b), c) i d).

▼B*Artykuł 72***Prawo do odwołania**

Państwa członkowskie zapewniają prawo do odwołania od decyzji i środków podjętych zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi przyjętymi zgodnie z niniejszą dyrektywą lub rozporządzeniem (UE) nr 575/2013. Państwa członkowskie zapewniają również prawo do odwołania w przypadku niepodjęcia decyzji w sprawie wniosku o udzielenie zezwolenia w terminie sześciu miesięcy od złożenia wniosku, który zawiera wszystkie informacje wymagane na podstawie obowiązujących przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę.

*ROZDZIAŁ 2****Procedury przeglądu*****Sekcja I****Proces oceny adekwatności kapitału wewnętrznego***Artykuł 73***Kapitał wewnętrzny**

Instytucje posiadają należyte, skuteczne i kompletne strategie i procedury służące do oceny i stałego utrzymywania kwoty, rodzaju i struktury kapitału wewnętrznego, które uważają za odpowiednie do zabezpieczenia rodzaju i skali ryzyka, na które są lub mogą być narażone.

Wspomniane strategie i procedury są poddawane regularnym przeglądom wewnętrznym, których zadaniem jest zapewnienie utrzymania kompleksowości tych strategii i procedur oraz ich proporcjonalności w stosunku do charakteru, skali i złożoności działalności danej instytucji.

Sekcja II**Zasady, procedury i mechanizmy obowiązujące w instytucjach****Podsekcja I****Zasady ogólne***Artykuł 74***Zarządzanie wewnętrzne oraz plany naprawcze i plany uporządkowanej likwidacji**

1. Instytucje posiadają solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi zakresami odpowiedzialności, skuteczne procedury służące identyfikacji ryzyka, na które instytucje są lub mogą być narażone, zarządzaniu tym ryzykiem, jego monitorowaniu i raportowaniu oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące należyte procedury administracyjne i księgowość oraz politykę wynagrodzeń i praktyki w tym względzie, które są zgodne z zasadami należytego i skutecznego zarządzania ryzykiem i sprzyjają takiemu zarządzaniu ryzykiem.

▼B

2. Zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w ust. 1, muszą być kompleksowe i proporcjonalne w stosunku do charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka nieodłącznie związanych z danym modelem biznesowym oraz działalnością danej instytucji. Uwzględnia się kryteria techniczne ustanowione w art. 76–95.

3. EUNB wydaje wytyczne co do zasad, procedur i mechanizmów, o których mowa w ust. 1, zgodnie z ust. 2.

▼M2

_____

▼B*Artykuł 75***Nadzór nad polityką wynagrodzeń**

1. Właściwe organy gromadzą informacje ujawnione zgodnie z kryteriami ujawniania informacji ustanowionymi w art. 450 ust. 1 lit. g), h) i i) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i wykorzystują te informacje w celu przeprowadzenia analiz porównawczych tendencji i praktyk w dziedzinie wynagrodzeń. Właściwe organy przekazują EUNB te informacje.

2. EUNB wydaje wytyczne dotyczące prawidłowej polityki wynagrodzeń zgodnej z zasadami określonymi w art. 92–95. Wytyczne uwzględniają zasady prawidłowej polityki wynagrodzeń, określone w zaleceniu Komisji 2009/384/WE z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie polityki wynagrodzeń w sektorze usług finansowych ⁽¹⁾.

EUNGiPW współpracuje ściśle z EUNB, aby opracować wytyczne dotyczące polityki wynagrodzeń dla kategorii pracowników zaangażowanych w świadczenie usług inwestycyjnych i prowadzenie działalności inwestycyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2004/39/WE.

EUNB wykorzystuje informacje przekazywane przez właściwe organy zgodnie z ust. 1 do przeprowadzania analiz porównawczych tendencji i praktyk w dziedzinie wynagrodzeń w skali Unii.

3. Właściwe organy gromadzą informacje na temat liczby osób fizycznych przypadających na instytucję, których wynagrodzenie wynosi co najmniej 1 milion EUR w danym roku obrachunkowym, w tym informacje dotyczące ich zakresu obowiązków, obszaru działalności oraz głównych składników wynagrodzenia, premii, nagrody długookresowej i składek emerytalnych. Informacje te przekazuje się EUNB, który publikuje je w formacie zbiorczym dla państw członkowskich pochodzenia we wspólnym formacie sprawozdawczym. EUNB może opracować wytyczne ułatwiające wdrożenie niniejszego ustępu i zapewnienie spójności gromadzonych informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 120 z 15.5.2009, s. 22.

Podsekcja 2

Kryteria techniczne dotyczące organizacji i traktowania ryzyka*Artykuł 76***Traktowanie ryzyka**

1. Państwa członkowskie zapewniają zatwierdzenie przez organ zarządzający strategii i polityk dotyczących podejmowania, monitorowania i ograniczania ryzyka, na które jest lub może być narażona instytucja, a także zarządzania takim ryzykiem, włącznie z ryzykiem, jakie niesie otoczenie makroekonomiczne danej instytucji w związku ze stanem cyklu koniunkturalnego; zapewniają również dokonywanie przez ten organ okresowych przeglądów tych strategii i polityk.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by organ zarządzający poświęcał wystarczająco dużo czasu analizom kwestii ryzyka. Organ zarządzający bierze czynny udział w zarządzaniu wszystkimi rodzajami istotnego ryzyka, o których mowa w niniejszej dyrektywie i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 oraz w wycenie aktywów i korzystaniu z zewnętrznych ratingów kredytowych i wewnętrznych modeli związanych z tymi rodzajami ryzyka; zapewnia także przydzielenie odpowiednich zasobów w tym celu. Instytucja musi opracować zasady podległości służbowej wobec organu zarządzającego, które dotyczą wszystkich rodzajów istotnego ryzyka oraz strategii w zakresie zarządzania ryzykiem i ich zmian.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by instytucje, które są istotne ze względu na ich wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, ustanawiały komitet ds. ryzyka złożony z członków organu zarządzającego, którzy nie pełnią żadnej funkcji wykonawczej w danej instytucji. Członkowie komitetu ds. ryzyka dysponują odpowiednią wiedzą, umiejętnościami i umiejętnościami fachowymi, by w pełni zrozumieć i monitorować strategię w zakresie ryzyka i gotowość danej instytucji do podejmowania ryzyka.

Komitet ds. ryzyka udziela porad organowi zarządzającemu w odniesieniu do całościowej bieżącej i przyszłej gotowości instytucji do podejmowania ryzyka oraz jej strategii w tym zakresie, a także pomaga organowi zarządzającemu w nadzorowaniu wdrażania tej strategii przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla. Organ zarządzający pozostaje całościowo odpowiedzialny za ryzyka.

Komitet ds. ryzyka weryfikuje, czy ceny pasywów i aktywów oferowanych klientom w pełni uwzględniały model biznesowy danej instytucji i jej strategię w zakresie ryzyka. W przypadku gdy ceny nie odzwierciedlają odpowiednio ryzyk zgodnie z modelem biznesowym i strategią w zakresie ryzyka, komitet ds. ryzyka przedstawia organowi zarządzającemu plan naprawczy.

Właściwe organy mogą zezwolić instytucji, która nie jest uznawana za istotną, zgodnie z akapitem pierwszym, na połączenie komitetu ds. ryzyka z komitetem ds. audytu, o którym mowa w art. 41 dyrektywy 2006/43/WE. Członkowie wspólnego komitetu muszą dysponować odpowiednią wiedzą, umiejętnościami i umiejętnościami fachowymi, które są niezbędne do pracy w komitecie ds. ryzyka i komitecie ds. audytu.

▼ B

4. Państwa członkowskie zapewniają, by organ zarządzający pełniący funkcję nadzorczą, a jeśli ustanowiony został komitet ds. ryzyka – również i ten komitet, miały odpowiedni dostęp do informacji dotyczących ryzyka, na jakie narażona jest instytucja, a w razie potrzeby i w stosownych przypadkach, dostęp do funkcji zarządzania ryzykiem i do doradztwa ekspertów zewnętrznych.

Organ zarządzający pełniący funkcję nadzorczą, a jeśli ustanowiony został komitet ds. ryzyka – również i ten komitet, określają charakter, ilość, format i częstotliwość informacji dotyczących ryzyka, które mają otrzymywać. Aby wspomóc opracowanie należytych polityk wynagrodzeń i praktyk w tym względzie, komitet ds. ryzyka, bez uszczerbku dla zadań komitetu ds. wynagrodzenia, analizuje, czy zachęty przewidziane w systemie wynagradzania uwzględniają ryzyko, kapitał, płynność oraz prawdopodobieństwo i termin otrzymania dochodów.

5. Państwa członkowskie zapewniają, zgodnie z wymogiem proporcjonalności ustanowionym w art. 7 ust. 2 dyrektywy Komisji 2006/73/WE (¹), niezależność funkcji zarządzania ryzykiem w ramach instytucji od funkcji realizujących zadania operacyjne oraz posiadanie przez tę funkcję dostatecznych uprawnień, statusu, zasobów i dostępu do organu zarządzającego.

Państwa członkowskie zapewniają, by funkcja zarządzania ryzykiem zapewniała identyfikację każdego istotnego ryzyka, jego pomiar i należytą sprawozdawczość w tym zakresie. Państwa członkowskie zapewniają, by funkcja zarządzania ryzykiem była aktywnie zaangażowana w opracowywanie strategii instytucji w zakresie ryzyka oraz podejmowanie wszystkich decyzji dotyczących zarządzania istotnym ryzykiem oraz by była w stanie dostarczyć kompletny obraz całego katalogu ryzyk, na jakie narażona jest instytucja.

W razie konieczności państwa członkowskie zapewniają, by funkcja zarządzania ryzykiem miała możliwość powiadamiania bezpośrednio organu zarządzającego pełniącego funkcję nadzorczą, niezależnie od kadry kierowniczej wyższego szczebla, oraz informowania tego organu o niepokojących kwestiach i ostrzegania go w stosownych przypadkach, jeżeli pojawią się zmiany dotyczące ryzyka szczególnego, które wpływają lub mogą wpłynąć na instytucję, bez uszczerbku dla zakresu odpowiedzialności organu zarządzającego pełniącego funkcję nadzorczą lub kierowniczą na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Kierownik funkcji zarządzania ryzykiem jest niezależnym członkiem kadry kierowniczej wyższego szczebla, któremu wyraźnie powierzono odpowiedzialność za funkcję zarządzania ryzykiem. W przypadku gdy charakter, skala i złożoność działalności danej instytucji nie uzasadniają wyznaczenia osoby pełniącej tylko tę funkcję, inny pracownik wysokiego szczebla w ramach instytucji może pełnić tę funkcję, o ile nie zachodzi konflikt interesów.

Kierownik funkcji zarządzania ryzykiem nie może zostać zwolniony z tej funkcji bez uprzedniej zgody organu zarządzającego pełniącego funkcję nadzorczą i w razie konieczności ma możliwość bezpośredniego dostępu do organu zarządzającego pełniącego funkcję nadzorczą.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 26).

▼B

Stosowanie niniejszej dyrektywy pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2006/73/WE do firm inwestycyjnych.

*Artykuł 77***Wewnętrzne metody obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych**

1. Właściwe organy zachęcają instytucje, które są istotne ze względu na ich wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, skalę oraz złożoność ich działalności, do rozwijania potencjału w zakresie wewnętrznej oceny ryzyka kredytowego i szerszego korzystania z metody wewnętrznych ratingów do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, jeżeli ich ekspozycje są istotne w wartościach bezwzględnych i jeżeli mają one jednocześnie znaczną liczbę istotnych kontrahentów. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla kryteriów określonych w części trzeciej tytułu I rozdział 3 sekcja 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Właściwe organy, biorąc pod uwagę charakter, skalę i złożoność działalności instytucji, monitorują, czy nie opierają się one wyłącznie lub w mechaniczny sposób na zewnętrznych ratingach kredytowych w celu oceny zdolności kredytowej danego podmiotu lub instrumentu finansowego.

3. Właściwe organy zachęcają instytucje, biorąc pod uwagę ich wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, skalę i złożoność ich działalności, do rozwijania potencjału w zakresie wewnętrznej oceny ryzyka szczególnego i szerszego korzystania z wewnętrznych modeli obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka szczególnego z tytułu instrumentów dłużnych w portfelu handlowym, wraz z wewnętrznymi modelami obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji, jeżeli ich ekspozycje na ryzyko szczególne są istotne w wartościach bezwzględnych i jeżeli mają one znaczną liczbę istotnych pozycji w instrumentach dłużnych różnych emitentów.

Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla spełnienia kryteriów określonych w części trzeciej tytułu IV rozdział 5 sekcje 1–5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

4. EUNB opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, by bliżej zdefiniować pojęcie „ekspozycji na ryzyko szczególne, które są istotne w wartościach bezwzględnych”, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy, oraz progi dotyczące znacznej liczby istotnych kontrahentów i pozycji w instrumentach dłużnych różnych emitentów.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼B*Artykuł 78***Analiza porównawcza metod wewnętrznych stosowanych do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych przeprowadzana do celów nadzorczych**

1. Właściwe organy zapewniają, by instytucje, którym zezwolono na stosowanie metod wewnętrznych do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem lub wymogów w zakresie funduszy własnych, z wyjątkiem ryzyka operacyjnego, zgłaszały wyniki obliczeń opartych na ich metodach wewnętrznych, które dotyczą ich ekspozycji lub pozycji objętych portfelami odniesienia. Wyniki obliczeń wraz z objaśnieniem metod zastosowanych do ich uzyskania instytucje przekazują właściwym organom odpowiednio często, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

2. Właściwe organy zapewniają, by instytucje przekazywały wyniki obliczeń, o których mowa w ust. 1, właściwemu organowi i EUNB zgodnie z szablonem opracowanym przez EUNB zgodnie z ust. 8. W przypadku gdy właściwe organy postanowią opracować specjalne portfele, czynią to konsultując się z EUNB i zapewniają, by instytucje zgłaszały wyniki obliczeń odrębnie od wyników obliczeń na potrzeby portfeli EUNB.

3. Na podstawie informacji przekazanych przez instytucje zgodnie z ust. 1 właściwe organy monitorują zakres wartości ekspozycji ważonej ryzykiem lub wymogów dotyczących funduszy własnych, w zależności od przypadku, z wyjątkiem ryzyka operacyjnego, które zostały uzyskane przez te instytucje z zastosowaniem metod wewnętrznych, w odniesieniu do ekspozycji lub transakcji w portfelu odniesienia. Co najmniej raz w roku właściwe organy dokonują oceny jakości tych metod, szczególnie uwagę zwracając na:

- a) metody, które wykazują znaczące różnice w wymogach w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do tej samej ekspozycji;
- b) metody, w przypadku których rozbieżność jest wyjątkowo duża lub mała, a także w przypadku których obserwuje się znaczące i systematyczne niedoszacowywanie wymogów w zakresie funduszy własnych.

Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, EUNB przygotowuje sprawozdanie, które ma pomóc właściwym organom w ocenie jakości metod wewnętrznych.

4. W przypadku gdy między danymi instytucjami a większością ich odpowiedników istnieje znacząca rozbieżność lub gdy metody wykazują niewiele cech wspólnych, co prowadzi do znacznej rozbieżności wyników, właściwe organy badają przyczyny takiej sytuacji, a jeśli można jednoznacznie stwierdzić, że metoda stosowana przez instytucję prowadzi do niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych, które nie wynika z różnic w ryzykach bazowych ekspozycji lub pozycji, podejmuje działania naprawcze.

5. Właściwe organy zapewniają zgodność swoich decyzji co do zasadności działań naprawczych, o których mowa w ust. 4, z zasadą, w myśl której takie działania muszą zachowywać założenia metody wewnętrznej, a zatem:

▼C2

- a) nie prowadzą do wprowadzenia standaryzacji lub preferowania metod;

▼B

- b) nie tworzą nieprawidłowych zachęć; lub
- c) nie prowadzą do zachowań stadnych.

▼B

6. EUNB może wydać wytyczne i zalecenia zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w przypadku gdy uzna je za konieczne na podstawie informacji i ocen, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, aby poprawić praktyki nadzorcze lub praktyki stosowane przez instytucje w zakresie metod wewnętrznych.

7. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) procedur wymiany wyników ocen przeprowadzanych zgodnie z ust. 3 między właściwymi organami i z EUNB;
- b) standardów oceny przeprowadzanej przez właściwe organy, o której to ocenie mowa w ust. 3.

EUNB przedstawi te projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

8. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia:

- a) szablonu, definicji i rozwiązań w zakresie technologii informacyjnych, które należy stosować w Unii do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w ust. 2;
- b) portfela lub portfeli odniesienia, o których mowa w ust. 1.

EUNB przedstawi te projekty wykonawczych standardów technicznych Komisji do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

9. Do dnia 1 kwietnia 2015 r. i po konsultacji z EUNB Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania analizy porównawczej modeli wewnętrznych, w tym z zakresu modelu. W stosownym przypadku po sprawozdaniu przedstawiony zostanie wniosek ustawodawczy.

*Artykuł 79***Ryzyko kredytowe i ryzyko kontrahenta**

Właściwe organy zapewniają, co następuje:

- a) podstawą decyzji o udzieleniu kredytu są właściwe i jasno określone kryteria oraz dokładnie określona jest procedura zatwierdzania, zmieniania, przedłużania i refinansowania kredytów;
- b) instytucje posiadają wewnętrzne metody pozwalające im na dokonanie oceny ryzyka kredytowego ekspozycji wobec poszczególnych dłużników, papierów wartościowych lub pozycji sekurytyzacyjnych, oraz ryzyka kredytowego na poziomie portfela. W szczególności wewnętrzne metody nie opierają się wyłącznie lub w mechaniczny sposób na zewnętrznych ratingach kredytowych. Jeżeli wymogi w zakresie funduszy własnych opierają się na ratingach zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej (ECAI) lub na fakcie nieposiadania ratingu przez ekspozycję, instytucje nie są zwolnione z uwzględnienia dodatkowo innych istotnych informacji przy ocenie alokacji kapitału wewnętrznego;

▼ B

- c) instytucja na bieżąco zarządza różnymi portfelami obciążonymi ryzykiem kredytowym oraz zarządzanie ekspozycjami, a także monitorowanie takich portfeli i ekspozycji, w tym identyfikacja kredytów problemowych i zarządzanie nimi oraz dokonywanie odpowiednich korekt wartości i tworzenie rezerw, działa w oparciu o skuteczne systemy;
- d) dywersyfikacja portfeli kredytowych jest dostosowana do rynków docelowych instytucji oraz jej ogólnej strategii kredytowej.

*Artykuł 80***Ryzyko rezydualne**

Właściwe organy zapewniają, by uwzględniane było i kontrolowane – także za pomocą sformułowanych w formie pisemnej polityk i procedur – ryzyko mniejszej niż zakładano skuteczności wykorzystywanych przez instytucję uznanych technik ograniczenia ryzyka kredytowego.

*Artykuł 81***Ryzyko koncentracji**

Właściwe organy zapewniają, by uwzględniane było i kontrolowane – także za pomocą sformułowanych w formie pisemnej polityk i procedur – ryzyko koncentracji z tytułu ekspozycji wobec każdego kontrahenta, w tym kontrahentów centralnych, grup powiązanych kontrahentów i kontrahentów działających w tym samym sektorze gospodarki, regionie geograficznym, prowadzących tę samą działalność lub obrót takimi samymi towarami, a także z tytułu stosowania technik ograniczenia ryzyka kredytowego, oraz w szczególności ryzyka związane z dużymi pośrednimi ekspozycjami kredytowymi, takimi jak pojedynczy wystawca zabezpieczenia.

*Artykuł 82***Ryzyko sekurytyzacyjne**

1. Właściwe organy zapewniają ocenę ryzyka z tytułu transakcji sekurytyzacyjnych, w których instytucje kredytowe działają jako inwestor, jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca, w tym ryzyka utraty reputacji, występującego w odniesieniu do złożonych struktur czy produktów, oraz uwzględnianie tego ryzyka za pomocą odpowiednich polityk i procedur, w celu zapewnienia pełnego odzwierciedlenia ekonomicznej istoty transakcji w decyzjach dotyczących oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem.
2. Właściwe organy zapewniają, by instytucje, które inicjują odnawialne transakcje sekurytyzacyjne z opcją przedterminowej spłaty, posiadały plany zachowania płynności mające na celu uwzględnienie skutków zarówno planowej, jak i przedterminowej spłaty należności.

*Artykuł 83***Ryzyko rynkowe**

1. Właściwe organy zapewniają wdrożenie polityk i procedur dotyczących identyfikacji i pomiaru wszystkich istotnych źródeł i skutków ryzyka rynkowego oraz zarządzania nimi.

▼ B

2. Jeżeli krótka pozycja staje się wymagalna przed długą pozycją, właściwe organy zapewniają podjęcie przez instytucje działań również na wypadek ryzyka płynności.

3. Kapitał wewnętrzny jest adekwatny w stosunku do istotnych ryzyk rynkowych, które nie są objęte wymogiem w zakresie funduszy własnych.

Instytucje, które podczas obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dokonały kompensowania swoich pozycji w jednej lub większej liczbie akcji wchodzących w skład indeksu giełdowego z pozycją lub pozycjami z tytułu terminowego kontraktu typu futures na indeks giełdowy lub z tytułu innego produktu powiązanego z indeksem giełdowym, dysponują odpowiednim kapitałem wewnętrznym w wysokości zabezpieczającej przed podstawowym ryzykiem straty w wyniku zmiany wartości kontraktu terminowego typu futures lub innego produktu, która nie byłaby w pełni zgodna ze zmianą kursów akcji wchodzących w skład indeksu. Instytucje dysponują takim odpowiednim kapitałem wewnętrznym przypadku gdy posiadają one przeciwstawne pozycje w terminowych kontraktach typu futures na indeksy giełdowe, które nie są identyczne pod względem terminu realizacji kontraktu lub składu indeksu, bądź też pod względem obu tych cech.

Stosując zasady określone w art. 345 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje zapewniają posiadanie dostatecznego kapitału wewnętrznego na wypadek ryzyka straty istniejącego w okresie pomiędzy podjęciem początkowego zobowiązania a następnym dniem roboczym.

*Artykuł 84***Ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności w ramach portfela niehandlowego**

Właściwe organy zapewniają wdrożenie przez instytucje systemów identyfikacji i oceny ryzyka z tytułu potencjalnych zmian stóp procentowych, które wpływają na działalność niehandlową instytucji, a także systemów zarządzania takim ryzykiem.

*Artykuł 85***Ryzyko operacyjne**

1. Właściwe organy zapewniają wdrożenie przez instytucje polityk i procedur służących do oceny ekspozycji na ryzyko operacyjne, w tym ryzyko modelu, i ryzyko obejmujące zdarzenia rzadko występujące, lecz mające poważne skutki, a także do zarządzania taką ekspozycją. Instytucje określają, co stanowi ryzyko operacyjne do celów wspomnianych polityk i procedur.

2. Właściwe organy zapewniają istnienie planów awaryjnych i planów utrzymania ciągłości działania w celu zapewnienia instytucji możliwości prowadzenia bieżącej działalności i ograniczenia strat w przypadku poważnego zakłócenia działalności gospodarczej.

▼ B*Artykuł 86***Ryzyko płynności**

1. Właściwe organy zapewniają posiadanie przez instytucje solidnych strategii, polityk, procedur i systemów identyfikacji i pomiaru ryzyka płynności oraz zarządzania takim ryzykiem i monitorowania go w różnych odpowiednich horyzontach czasowych, w tym w systemie intra-day, tak by instytucje utrzymywały odpowiednie bufony płynnościowe. Te strategie, polityki, procedury i systemy są dopasowywane do linii biznesowych, walut, oddziałów i podmiotów prawnych, a także uwzględniają odpowiednie mechanizmy alokacji w odniesieniu do kosztów płynności, korzyści i ryzyka.

2. Strategie, polityki, procedury i systemy, o których mowa w ust. 1, są proporcjonalne do stopnia złożoności, profilu ryzyka, zakresu działalności instytucji i tolerancji na ryzyko określonej przez organ zarządzający, a także odzwierciedlają znaczenie instytucji w każdym państwie członkowskim, w którym instytucja ta prowadzi działalność. ► **C2** Instytucje informują o tolerancji ryzyka wszystkie linie biznesowe, w przypadku których ma ona znaczenie. ◀

3. Właściwe organy zapewniają, by instytucje, biorąc pod uwagę charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, posiadały profile ryzyka płynności, które są spójne z profilami wymaganymi dla prawidłowo funkcjonującego i solidnego systemu i nie wykraczają poza te profile.

▼ C2

Właściwe organy monitorują rozwój sytuacji w zakresie profili ryzyka płynności, np. konstrukcję produktu i jego wolumen, zarządzanie ryzykiem, polityki w zakresie finansowania i koncentrację finansowania.

▼ B

Właściwe organy podejmują skuteczne działanie, w przypadku gdy rozwój sytuacji, o którym mowa w akapicie drugim, może doprowadzić instytucję lub system do utraty stabilności.

Właściwe organy informują EUNB o wszelkich działaniach przeprowadzanych zgodnie z akapitem trzecim.

W stosownych przypadkach EUNB wydaje zalecenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010.

4. ► **C2** Właściwe organy zapewniają opracowanie przez instytucje metod mających na celu identyfikację i pomiar pozycji finansowania, zarządzanie tymi pozycjami oraz ich monitorowanie. ◀ Metody te uwzględniają bieżące i przewidywane istotne przepływy pieniężne w ramach aktywów, pasywów, pozycji pozabilansowych, w tym zobowiązań warunkowych, oraz wynikające z nich możliwe skutki ryzyka utraty reputacji.

5. Właściwe organy zapewniają dokonywanie przez instytucje rozróżnienia pomiędzy aktywami stanowiącymi zabezpieczenie zobowiązań a aktywami wolnymi od obciążeń, które są stale dostępne, szczególnie w sytuacjach nadzwyczajnych. Zapewniają one również uwzględnianie przez instytucje podmiotu prawnego, u którego znajdują się aktywa, państwa, w którym aktywa są zgodnie z prawem zapisane w rejestrze lub na rachunku, a także ich kwalifikowalności, oraz monitorują możliwość uruchomienia aktywów we właściwym czasie.

▼ B

6. Właściwe organy zapewniają uwzględnianie przez instytucje również istniejących ograniczeń ustawowych, wykonawczych i operacyjnych w stosunku do możliwego transferu płynności i aktywów wolnych od obciążeń pomiędzy podmiotami, zarówno wewnątrz Europejskiego Obszaru Gospodarczego, jak i poza nim.

7. Właściwe organy zapewniają uwzględnianie przez instytucje różnych narzędzi ograniczania ryzyka płynności, w tym systemu limitów i buforów płynnościowych, aby instytucje te były w stanie przetrwać szereg różnych skrajnych warunków, a także branie przez nie pod uwagę odpowiedniej dywersyfikacji struktury finansowania i dostępu do źródeł finansowania. Ustalenia te podlegają regularnym przeglądom.

▼ C2

8. Właściwe organy zapewniają uwzględnianie przez instytucje alternatywnych scenariuszy dotyczących pozycji płynnościowych i narzędzi ograniczających ryzyko oraz przeprowadzanie przez nie co najmniej raz do roku przeglądów założeń leżących u podstaw decyzji dotyczących pozycji finansowania. Alternatywne scenariusze do wyżej wymienionych celów dotyczą w szczególności pozycji pozabilansowych i innych zobowiązań warunkowych, w tym jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (SSPE) lub innych jednostek specjalnego przeznaczenia, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, w stosunku do których instytucja pełni rolę jednostki sponsorującej lub dostarcza znaczącego wsparcia płynnościowego.

9. Właściwe organy zapewniają uwzględnianie przez instytucje potencjalnych skutków alternatywnych scenariuszy, które dotyczą danej instytucji, całego rynku albo stanowią połączenie obu tych scenariuszy. Uwzględnia się również różne okresy i zmienne natężenie warunków skrajnych.

▼ B

10. Właściwe organy zapewniają dostosowanie przez instytucje ich strategii, wewnętrznych polityk i limitów dotyczących ryzyka płynności oraz opracowanie skutecznych planów awaryjnych, z uwzględnieniem rezultatów alternatywnych scenariuszy, o których mowa w ust. 8.

► **C2** 11. Właściwe organy zapewniają posiadanie przez instytucje planów restrukturyzacji płynności określających właściwe strategie i odpowiednie środki wykonawcze w celu pokrycia ewentualnego braku płynności, w tym w stosunku do oddziałów mających siedzibę w innych państwach członkowskich. Właściwe organy zapewniają, by plany te były testowane przez instytucje co najmniej raz do roku, uaktualniane na podstawie rezultatów alternatywnych scenariuszy określonych w ust. 8, zgłaszane kadrze kierowniczej wyższego szczebla i przez nią zatwierdzane, tak aby można było odpowiednio dostosować wewnętrzne polityki i procedury. Instytucje podejmują z wyprzedzeniem konieczne działania operacyjne w celu zapewnienia możliwości natychmiastowego wdrożenia planów restrukturyzacji płynności. ◀ W przypadku instytucji kredytowych takie działania operacyjne obejmują posiadanie zabezpieczenia dostępnego w trybie natychmiastowym na potrzeby pozyskania finansowania z banku centralnego. Obejmuje to posiadanie zabezpieczenia, w razie potrzeby – w walucie innego państwa członkowskiego lub walucie państwa trzeciego, w stosunku do którego instytucja kredytowa posiada ekspozycje, oraz, jeżeli jest to konieczne z punktu widzenia operacyjnego, na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, którego waluty dotyczy jej ekspozycja.

*Artykuł 87***Ryzyko nadmiernej dźwigni finansowej**

1. Właściwe organy zapewniają posiadanie przez instytucje polityk i procedur służących identyfikacji ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej, zarządzania takim ryzykiem i monitorowania go. Wskaźniki ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej obejmują wskaźnik dźwigni określony zgodnie z art. 429 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w przypadku niedopasowania między aktywami i zobowiązaniami.

2. Właściwe organy zapewniają ostrożnościowe przeciwdziałanie przez instytucje ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej poprzez odpowiednie uwzględnianie potencjalnego wzrostu ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej spowodowanego obniżeniem funduszy własnych instytucji w związku ze spodziewanymi lub zrealizowanymi stratami, w zależności od mających zastosowanie zasad rachunkowości. W tym celu instytucje są w stanie przetrwać szereg różnych zdarzeń powodujących napięcia finansowe, dotyczących ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej.

Podsekcja 3

Zarządzanie*Artykuł 88***Zasady zarządzania**

1. Państwa członkowskie zapewniają określenie przez organ zarządzający zasad zarządzania, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie instytucją, w tym podziału obowiązków w organizacji oraz zapobiegania konfliktom interesów; zapewniają też nadzorowanie przez ten organ wdrażania tych zasad i jego odpowiedzialność za to działanie.

Zasady te są zgodne z następującymi warunkami:

- a) organ zarządzający musi ponosić ogólną odpowiedzialność za instytucję oraz, zatwierdza i nadzoruje strategiczne cele instytucji, jej strategię w zakresie ryzyka i zarządzanie wewnętrzne oraz nadzoruje wdrażanie tych celów, strategii i zarządzania;
- b) organ zarządzający musi zapewniać integralność systemów rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym kontroli finansowej i operacyjnej, oraz zgodność z prawem i stosownymi standardami;
- c) organ zarządzający musi nadzorować proces ujawniania i przekazywania informacji;
- d) organ zarządzający musi być odpowiedzialny za zapewnienie skutecznego nadzoru nad kadrą kierowniczą wyższego szczebla;
- e) przewodniczący organu zarządzającego w zakresie swojej funkcji nadzorczej wobec instytucji nie może pełnić jednocześnie funkcji dyrektora wykonawczego w ramach tej samej instytucji, chyba że jest to uzasadnione przez instytucję, a właściwe organy wyraziły na to zgodę.

Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie i dokonywanie przez organ zarządzający okresowych ocen skuteczności zasad zarządzania obowiązujących w instytucji i podejmowanie przez ten organ odpowiednich kroków w celu eliminowania wszelkich niedociągnięć.

▼B

2. Państwa członkowskie zapewniają, by instytucje, które są istotne ze względu na swoją wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, zakres i złożoność prowadzonej przez siebie działalności, ustanawiały komitet ds. nominacji złożony z członków organu zarządzającego, którzy nie pełnią żadnej funkcji wykonawczej w danej instytucji.

Komitet ds. nominacji:

a) określa i zaleca, do zatwierdzenia przez organ zarządzający lub do zatwierdzenia podczas walnego zgromadzenia, kandydatów na wolne stanowiska w organie zarządzającym, ocenia równowagę pod względem wiedzy, umiejętności, różnorodności i doświadczenia organu zarządzającego oraz przygotowuje opis wymaganych zadań i umiejętności w odniesieniu do konkretnej nominacji oraz ocenia przewidywane zaangażowanie pod względem poświęcanego czasu.

Ponadto komitet ds. nominacji podejmuje decyzję w sprawie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym i przygotowuje politykę dotyczącą sposobu zwiększenia liczby osób niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym, tak aby osiągnąć tę wartość docelową. Wartość docelową, politykę i jej realizację podaje się do wiadomości publicznej zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

b) okresowo, co najmniej raz do roku, ocenia strukturę, wielkość, skład i skuteczność działania organu zarządzającego oraz przedstawia zalecenia dla organu zarządzającego w odniesieniu do wszelkich zmian;

c) okresowo, co najmniej raz do roku, ocenia wiedzę, umiejętności i doświadczenie poszczególnych członków organu zarządzającego oraz organu zarządzającego jako całości oraz odpowiednio przedstawia organowi zarządzającemu sprawozdanie na ten temat;

d) okresowo dokonuje przeglądu polityki organu zarządzającego w odniesieniu do doboru i powoływania kadry kierowniczej wyższego szczebla i przedstawia zalecenia organowi zarządzającemu.

Realizując te zadania, komitet ds. nominacji w miarę możliwości i na bieżąco uwzględnia potrzebę zapewnienia, by proces decyzyjny w organie zarządzającym nie został zdominowany przez osobę lub niewielką grupę osób w sposób, który niekorzystnie wpłynie na interes instytucji jako takiej.

Komitet ds. nominacji ma możliwość korzystania z wszelkich właściwych rodzajów zasobów, które uzna za właściwe, w tym doradztwa zewnętrznego, i otrzymuje w tym celu odpowiednie finansowanie.

W przypadku gdy zgodnie z przepisami krajowymi organ zarządzający nie posiada uprawnień w zakresie procedury doboru i wyznaczania jakichkolwiek swoich członków, niniejszy ustęp nie ma zastosowania.

Artykuł 89

Sprawozdawczość w odniesieniu do poszczególnych państw

1. Od dnia 1 stycznia 2015 r. państwa członkowskie wymagają od wszystkich instytucji, aby corocznie ujawniały, podając w podziale na państwo członkowskie i państwo trzecie, w którym mają siedzibę, następujące informacje na zasadzie skonsolidowanej na dany rok obrotowy:

a) nazwę(-y), charakter działalności i lokalizację geograficzną;

▼B

- b) obrót,
- c) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty;
- d) zysk lub stratę przed opodatkowaniem;
- e) podatek dochodowy;
- f) otrzymane dotacje publiczne.

2. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie wymagają od instytucji ujawnienia informacji, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), po raz pierwszy w terminie do 1 lipca 2014 r..

3. Do dnia 1 lipca 2014 r. informacje, o których mowa w ust. 1 lit. d), e) i f), są przekazywane Komisji w sposób poufny przez wszystkie unijne globalne instytucje o znaczeniu systemowym, posiadające zezwolenie w Unii, określone na szczeblu międzynarodowym. Komisja, po konsultacji z odpowiednio EUNB, EUNUiPPE i EUNGiPW, przeprowadza ogólną ocenę dotyczącą potencjalnych negatywnych skutków gospodarczych publicznego ujawnienia takich informacji, w tym skutków dla konkurencyjności, inwestycji i dostępności kredytów oraz stabilności systemu finansowego. Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

W przypadku gdy w sprawozdaniu Komisji opisane zostaną znaczne negatywne skutki, Komisja rozważy sporządzenie odpowiedniego wniosku ustawodawczego dotyczącego zmiany obowiązków w zakresie ujawniania informacji, określonych w ust. 1 oraz może, zgodnie z art. 145 lit. h), odroczyć stosowanie tych obowiązków. Komisja co roku dokonuje przeglądu konieczności przedłużenia tego odroczenia.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, podlegają badaniu zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE i są publikowane, w miarę możliwości, jako załącznik do rocznych sprawozdań finansowych danej instytucji lub, w stosownych przypadkach, do jej skonsolidowanych sprawozdań finansowych.

5. W zakresie, w jakim przyszłe unijne akty ustawodawcze wprowadzą obowiązki w zakresie ujawniania informacji wykraczające poza obowiązki określone w niniejszym artykule, niniejszy artykuł przestanie obowiązywać i zostanie odpowiednio uchylony.

*Artykuł 90***Podawanie do wiadomości publicznej stopy zwrotu z aktywów**

Instytucje w swoim sprawozdaniu rocznym wśród kluczowych wskaźników ujawniają również stopę zwrotu z aktywów, obliczaną jako iloraz zysku netto przez ich sumę bilansową.

*Artykuł 91***Organ zarządzający**

1. Członkowie organu zarządzającego zawsze cieszą się wystarczająco dobrą opinią i posiadają wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie do wykonywania swoich obowiązków. Ogólny skład organu zarządzającego odzwierciedla odpowiednio szeroki zakres doświadczeń. Członkowie organu zarządzającego spełniają w szczególności wymagania określone w ust. 2-8.

▼ B

2. Wszyscy członkowie organu zarządzającego poświęcają wystarczająco dużo czasu wykonywaniu swoich funkcji w instytucji.
3. Liczba funkcji dyrektorskich, jaką członek organu zarządzającego może pełnić jednocześnie, uwzględnia indywidualne okoliczności oraz charakter, skalę i stopień złożoności działalności instytucji. Jeżeli instytucja jest istotna ze względu na swoją wielkość, strukturę organizacyjną, a także charakter, zakres i stopień złożoności prowadzonej przez nią działalności, członkowie jej organu zarządzającego nie mogą sprawować, począwszy od dnia 1 lipca 2014 r., jednocześnie więcej niż jednej z następujących kombinacji funkcji dyrektorskich, chyba że reprezentują państwo członkowskie:
  - a) jedna funkcja dyrektora wykonawczego i dwie funkcje dyrektora niewykonawczego;
  - b) cztery funkcje dyrektora niewykonawczego.
4. Na użytek ust. 3 następujące funkcje liczone są jako jedna funkcja dyrektorska:
  - a) funkcje dyrektora wykonawczego lub niewykonawczego sprawowane w ramach tej samej grupy;
  - b) funkcje dyrektora wykonawczego lub niewykonawczego sprawowane w ramach:
    - (i) instytucji, które są objęte tym samym instytucjonalnym systemem ochrony, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013, lub
    - (ii) przedsiębiorstw (w tym jednostek niefinansowych), w których instytucja posiada znaczny pakiet akcji.
5. Funkcje dyrektorskie w organizacjach, które nie realizują celów głównie komercyjnych nie są brane pod uwagę na użytek ust. 3.
6. Właściwe organy mogą zezwolić członkom organu zarządzającego na sprawowanie jednej dodatkowej funkcji dyrektora niewykonawczego; Właściwe organy regularnie informują EUNB o takich zezwoleniach.
7. organ zarządzający posiada jako całość odpowiednią wiedzę, umiejętności i doświadczenie, by zrozumieć działalność instytucji, w tym główne ryzyka;
8. poszczególni członkowie organu zarządzającego działają w sposób uczciwy i etyczny oraz zachowują niezależność osądu, tak by móc w razie konieczności skutecznie oceniać i kwestionować decyzje kadry kierowniczej wyższego szczebla i by móc skutecznie nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji przez kierownictwo.
9. Instytucje przeznaczają odpowiednie zasoby ludzkie i finansowe na wprowadzenie w obowiązek i szkolenie członków organu zarządzającego.
10. Państwa członkowskie lub właściwe organy nakładają na instytucje i ich komitety ds. nominacji obowiązek uwzględniania szerokiego zestawu cech i kompetencji przy zatrudnianiu członków organu zarządzającego i wprowadzenia w tym celu polityki propagującej różnorodność w ramach organu zarządzającego.

▼B

11. Właściwe organy gromadzą informacje ujawnione zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i wykorzystują je do analizy porównawczej praktyk zapewniających różnorodność. Właściwe organy przekazują te informacje EUNB. EUNB wykorzystuje te informacje do analizy porównawczej praktyk zapewniających różnorodność na szczeblu Unii.

12. EUNB wydaje wytyczne dotyczące:

- a) pojęcia „poświęcania wystarczającej ilości czasu” przez członka organu zarządzającego na wykonywanie jego funkcji, w odniesieniu do indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności instytucji;
- b) pojęcia „posiadania przez organ zarządzający jako całość odpowiedniej wiedzy, umiejętności i doświadczenia”, o czym mowa w ust. 7;
- c) pojęć: „uczciwości”, „etyki” i „niezależności osądu” członka organu zarządzającego, o czym mowa w ust. 8;
- d) pojęcia „odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych na wprowadzanie w obowiązek i szkolenie członków organu zarządzającego”, o czym mowa w ust. 9;
- e) pojęcia „różnorodności”, którą należy uwzględniać przy wyborze członków organu zarządzającego, o czym mowa w ust. 10.

EUNB wyda te wytyczne do dnia 31 grudnia 2015 r.

13. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dotyczących reprezentacji pracowniczej w organie zarządzającym zawartych w prawie krajowym.

Artykuł 92

Polityka wynagrodzeń

1. Właściwe organy zapewniają stosowanie ust. 2 niniejszego artykułu oraz art. 93, 94 i 95 do instytucji na poziomie grupy, jednostki dominującej i jednostki zależnej, w tym instytucji mających siedzibę w centrach finansowych offshore.

2. Właściwe organy gwarantują, że instytucje, ustanawiając i stosując politykę łącznych wynagrodzeń – obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne – dla poszczególnych kategorii pracowników, w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla, osób podejmujących ryzyko działalności oraz personelu sprawującego funkcje kontrolne i wszystkich pracowników, którzy otrzymują łączne wynagrodzenie mieszczące się w tym samym przedziale co wynagrodzenie kadry kierowniczej wyższego szczebla i osób podejmujących ryzyko działalności i których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka tych instytucji, przestrzegają następujących zasad, w taki sposób i w takim zakresie, który odpowiada ich wielkości, strukturze organizacyjnej oraz charakterowi, zakresowi i stopnia złożoności ich działalności:

- a) polityka wynagrodzeń jest zgodna z należyтым i skutecznym zarządzaniem ryzykiem, sprzyja takiemu zarządzaniu ryzykiem i nie zachęca do podejmowania ryzyka wykraczającego poza poziom ryzyka tolerowanego przez daną instytucję;
- b) polityka wynagrodzeń jest zgodna ze strategią działalności, celami, wartościami i długoterminowymi interesami instytucji oraz uwzględnia środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów;

▼ B

- c) organ zarządzający instytucji pełniący funkcję nadzorczą przyjmuje ogólne zasady polityki wynagrodzeń, dokonuje ich okresowych przeglądów i jest odpowiedzialny za nadzór nad wdrażaniem tej polityki;
- d) stan wdrożenia polityki wynagrodzeń podlega co najmniej raz do roku scentralizowanemu i niezależnemu przeglądowi wewnętrznemu pod kątem zgodności z politykami i procedurami dotyczącymi wynagrodzeń, które zostały przyjęte przez organ zarządzający pełniący funkcję nadzorczą;
- e) pracownicy sprawujący funkcje kontrolne są niezależni od jednostek organizacyjnych, które nadzorują, cieszą się odpowiednim autorytetem i otrzymują wynagrodzenie za osiągnięte cele związane z ich funkcjami, niezależnie od wyników obszarów działalności, które kontrolują;
- f) wynagrodzenie pracowników wysokiego szczebla zajmujących się funkcjami zarządzania ryzykiem oraz zgodności z przepisami jest bezpośrednio nadzorowane przez komitet ds. wynagrodzeń, o którym mowa w art. 95, lub, jeżeli nie powołano takiego komitetu, przez organ zarządzający pełniący funkcję nadzorczą;
- g) polityka wynagrodzeń, uwzględniająca krajowe kryteria ustalania płac, obejmuje wyraźnie wyodrębnione kryteria określania:
  - (i) podstawowego stałego wynagrodzenia, które przede wszystkim powinno odzwierciedlać odpowiednie doświadczenie zawodowe i zakres odpowiedzialności organizacyjnej przewidziany w opisie stanowiska jako element warunków zatrudnienia, oraz
  - (ii) wynagrodzenia zmiennego, które powinno odzwierciedlać zrównoważone i dostosowane do ryzyka wyniki, a także osiągnięte wyniki wykraczające poza zakres obowiązków wyrażony w opisie stanowiska jako element warunków zatrudnienia.

*Artykuł 93***Institucje korzystające z interwencji rządowej**

W przypadku instytucji korzystających z wyjątkowych interwencji rządowych, oprócz zasad określonych w art. 92 ust. 2 mają zastosowanie następujące zasady:

- a) zmienny składnik wynagrodzenia jest ściśle ograniczony do odsetka przychodów netto, w przypadku gdy jego wysokość stoi w sprzeczności z możliwością utrzymania należytej bazy kapitałowej oraz terminowym wycofaniem się ze wsparcia publicznego;
- b) odpowiednie właściwe organy wymagają od instytucji restrukturyzacji wynagrodzeń w sposób zgodny z należytyim zarządzaniem ryzykiem i długoterminowym wzrostem, w tym między innymi poprzez wprowadzenie w stosownych przypadkach ograniczenia wynagrodzeń członków organu zarządzającego danej instytucji;
- c) w przypadkach innych niż uzasadnione nie wypłaca się zmiennego składnika wynagrodzenia członkom organu zarządzającego danej instytucji.

▼B*Artykuł 94***Zmienne składniki wynagrodzenia**

1. Do zmiennych składników wynagrodzenia, oprócz zasad określonych w art. 92 ust. 2 i na tych samych warunkach co określone w tym artykule, mają zastosowanie następujące zasady:
- a) w przypadku wynagrodzeń zależnych od wyników podstawą do określenia łącznej wysokości wynagrodzenia jest ocena wyników danego pracownika i danej jednostki organizacyjnej w połączeniu z całościowymi wynikami instytucji; przy ocenie indywidualnych wyników bierze się pod uwagę kryteria finansowe i niefinansowe;
  - b) ocena wyników powinna odbywać się na przestrzeni kilku lat, tak aby procedura oceny opierała się na wynikach z dłuższego okresu i aby faktyczna wypłata składników wynagrodzenia zależnych od wyników była rozłożona na okres uwzględniający bazowy cykl koniunkturalny instytucji kredytowej i ryzyko związane z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą;
  - c) łączna wysokość zmiennych składników wynagrodzenia nie ogranicza zdolności instytucji do zwiększania jej bazy kapitałowej;
  - d) gwarantowane zmienne wynagrodzenie nie jest zgodne z należyтым zarządzaniem ryzykiem lub zasadą wynagradzania za wyniki i nie wchodzi w zakres przyszłych planów wynagradzania;
  - e) gwarantowane zmienne składniki wynagrodzenia mają charakter wyjątkowy, występują jedynie przy rekrutacji nowych pracowników, w przypadku gdy instytucja dysponuje należytą i solidną bazą kapitałową, i ograniczają się do pierwszego roku zatrudnienia;
  - f) stosunek składników stałych łącznego wynagrodzenia do składników zmiennych jest odpowiednio wyważony, a stałe składniki stanowią na tyle dużą część łącznego wynagrodzenia, aby możliwe było prowadzenie całkowicie elastycznej polityki dotyczącej zmiennych składników wynagrodzenia, w tym niewypłacanie zmiennego składnika wynagrodzenia;
  - g) instytucje określają odpowiedni stosunek składników stałych łącznego wynagrodzenia do składników zmiennych, przy czym zastosowanie mają następujące zasady:
    - (i) Składnik zmienny nie przekracza 100 % stałego składnika łącznego wynagrodzenia każdej osoby. Państwa członkowskie mogą wprowadzić niższy maksymalny odsetek.
    - (ii) Państwa członkowskie mogą zezwolić akcjonariuszom, właścicielom lub udziałowcom instytucji na zatwierdzenie wyższego maksymalnego poziomu stosunku stałych składników wynagrodzenia do składników zmiennych, pod warunkiem że łączny poziom zmiennego składnika nie przekroczy 200 % stałego składnika łącznego wynagrodzenia każdej osoby. Państwa członkowskie mogą wprowadzić niższy maksymalny odsetek.

▼ B

Ewentualne zatwierdzenie stosunku na poziomie wyższym niż określono w akapicie pierwszym niniejszego punktu odbywa się zgodnie z następującą procedurą:

- akcjonariusze, właściciele lub udziałowcy instytucji podejmują działania zgodnie ze szczegółowym zaleceniem instytucji zawierającym powody i zakres wnioskowanego zatwierdzenia, w tym liczbę pracowników, których to dotyczy, ich funkcji, a także spodziewanego wpływu na wymóg w sprawie utrzymania prawidłowej bazy kapitałowej;
  - Akcjonariusze lub właściciele lub udziałowcy instytucji stanowią większością co najmniej 66 %, pod warunkiem że reprezentowane jest co najmniej 50 % akcji lub równoważnych tytułów własności, lub gdy warunek ten nie jest spełniony, stanowią większością 75 % reprezentowanych tytułów własności,
  - instytucja powiadamia wszystkich akcjonariuszy lub właścicieli lub udziałowców instytucji, zapewniając rozsądny okres powiadomienia z wyprzedzeniem, że będzie starać się o zatwierdzenie zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego punktu;
  - instytucja niezwłocznie informuje właściwy organ o zaleceniu dla jej akcjonariuszy lub właścicieli lub udziałowców, w tym o proponowanym wyższym maksymalnym stosunku oraz o powodach jego określenia, i jest w stanie wykazać właściwemu organowi, że proponowany wyższy stosunek nie stoi w sprzeczności z obowiązkami instytucji na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z uwzględnieniem w szczególności obowiązków w zakresie funduszy własnych instytucji;
  - instytucja informuje niezwłocznie właściwy organ o decyzjach podjętych przez jej akcjonariuszy lub udziałowców, w tym o ewentualnym zatwierdzonym wyższym maksymalnym stosunku zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego punktu, a właściwe organy wykorzystują otrzymane informacje do analizy porównawczej praktyk instytucji w tym względzie. Właściwe organy przekazują te informacje EUNB, który publikuje je na zasadzie zbiorczej dla państw członkowskich pochodzenia we wspólnym formacie sprawozdawczym. EUNB może opracować wytyczne ułatwiające wdrożenie niniejszego tiret i zapewnienie spójności gromadzonych informacji;
  - personel, którego bezpośrednio dotyczą wyższe maksymalne poziomy zmiennego wynagrodzenia, o których mowa w niniejszym podpunkcie, nie może mieć, w stosownych przypadkach, możliwości wykonywania, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych praw głosu, którymi mogą dysponować jako akcjonariusze lub właściciele lub udziałowcy instytucji.
- (iii) Państwa członkowskie mogą zezwolić instytucjom na zastosowanie stopy dyskontowej, o której mowa w akapicie drugim niniejszego podpunktu, na poziomie maksymalnie 25 % łącznego wynagrodzenia zmiennego, pod warunkiem że jest ono wypłacane w instrumentach, które są odraczane na okres nie krótszy niż 5 lat. Państwa członkowskie mogą wprowadzić niższy maksymalny odsetek.

▼B

EUNB przygotowuje i publikuje w terminie do 31 marca 2014 r. wytyczne dotyczące mającej zastosowanie hipotecznej stopy dyskontowej biorąc pod uwagę wszystkie odpowiedzialne czynniki, w tym stopę inflacji i ryzyko inflacji, które obejmują długość odroczenia. Wytyczne EUNB dotyczące stopy dyskontowej szczegółowo określają, w jaki sposób zachęcić do stosowania instrumentów, które są odraczane na okres nie krótszy niż 5 lat.

- h) płatności z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy odzwierciedlają wyniki osiągnięte w dłuższym okresie i nie wynagradzają złych wyników ani uchybień;
- i) pakiety wynagrodzenia w związku z odprawami lub wykupem umów poprzedniego zatrudnienia muszą być zgodne z długoterminowymi interesami instytucji, w tym rozwiązaniami w zakresie wstrzymania, zwłoki, wykonania i cofnięcia;
- j) mierzenie wyników na potrzeby obliczania zmiennych składników wynagrodzenia lub puli zmiennych składników wynagrodzenia obejmuje korektę z tytułu wszelkich obecnych i przyszłych rodzajów ryzyka i uwzględnia koszt kapitału oraz wymaganą płynność;
- k) przyznając zmienne składniki wynagrodzenia w obrębie instytucji, uwzględnia się także wszelkie rodzaje obecnego i przyszłego ryzyka;
- l) znaczna część każdego zmiennego składnika wynagrodzenia, stanowiąca w każdym przypadku co najmniej 50 %, składa się z następujących składników w pewnym stosunku:
  - (i) akcje lub odpowiadające im tytuły własności, w zależności od struktury prawnej danej instytucji, lub instrumenty związane z akcjami albo równoważne instrumenty niepieniężne, w przypadku instytucji nienotowanej na giełdzie;
  - (ii) w miarę możliwości – inne instrumenty w rozumieniu art. 52 lub 63 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub inne instrumenty, które mogą zostać w pełni przekształcone w instrumenty kapitału podstawowego Tier I lub które mogą podlegać odpisowi obniżającemu wartość, które w każdym wypadku odpowiednio odzwierciedlają jakość kredytową instytucji kontynuującej działalność i są przeznaczone do wykorzystania do celów zmiennego wynagrodzenia.

Instrumenty, o których mowa w niniejszej literze, podlegają odpowiednim zasadom ograniczającym rozporządzenie nimi, służącym dostosowaniu zachęt do długoterminowych interesów danej instytucji. Państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą wprowadzać ograniczenia co do rodzajów i form tych instrumentów lub – w stosownych przypadkach – niektórych z nich zakazać. Niniejsza litera ma zastosowanie zarówno do części zmiennego składnika wynagrodzenia odroczonej zgodnie z lit. m), jak i do nieodroczonej części zmiennego składnika wynagrodzenia;

- m) znaczna część, która stanowi co najmniej 40 % zmiennych składników wynagrodzenia, jest odroczone na okres nie krótszy niż od trzech do pięciu lat i jest właściwie dostosowywana do charakteru działalności, związanych z nią ryzyk i działań danego pracownika.

▼ **B**

- Wynagrodzenie płatne w ramach uzgodnień o odroczeniu wypłaty przysługuje nie wcześniej, niż to wynika z zasady proporcjonalności. W przypadku szczególnie wysokiego zmiennego składnika wynagrodzenia odroczeniu wypłaty podlega co najmniej 60 % jego kwoty. Długość okresu odroczenia ustala się zgodnie z cyklem koniunkturalnym, charakterem działalności, ryzykiem z nią związanym oraz działaniami odnośnego pracownika;
- n) zmienny składnik wynagrodzenia, w tym również jego odroczone część, jest wypłacany lub przysługuje do niego uprawnienie tylko wówczas, jeżeli nie wpływa to niekorzystnie na sytuację finansową całej instytucji oraz jest to uzasadnione na podstawie wyników tej instytucji, danej jednostki organizacyjnej i zainteresowanego pracownika.
- Bez uszczerbku dla ogólnych zasad krajowego prawa zobowiązań i prawa pracy, łączna wysokość zmiennego składnika wynagrodzenia podlega generalnie znacznej redukcji w sytuacji, gdy instytucja uzyskuje słabsze lub ujemne wyniki finansowe, z uwzględnieniem zarówno obecnego wynagrodzenia, jak i redukcji wypłat kwot uzyskanych wcześniej, między innymi na podstawie ustaleń dotyczących zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty zmiennego składnika wynagrodzenia;
- Do 100 % łącznego zmiennego wynagrodzenia podlega ustaleniom dotyczącym zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty. Instytucje określają szczególne kryteria dotyczące stosowania zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty. Takie kryteria obejmują w szczególności sytuacje, w których członek personelu:
- (i) uczestniczył w działaniach, których wynikiem były znaczne straty dla instytucji, lub był odpowiedzialny za takie działania;
  - (ii) nie spełnił odpowiednich standardów dotyczących kompetencji i reputacji;
- o) polityka w zakresie świadczeń emerytalnych jest zgodna ze strategią działalności, celami, wartościami i długoterminowymi interesami instytucji;
- Jeżeli pracownik opuszcza instytucję przed osiągnięciem wieku emerytalnego, instytucja zatrzymuje uznaniowe świadczenia emerytalne przez okres 5 lat w postaci instrumentów, o których mowa w lit. l). Pracownikowi, który osiąga wiek emerytalny, uznaniowe świadczenia emerytalne wypłaca się w formie instrumentów, o których mowa w lit. l), przy czym ustanawia się ograniczenie rozporządzania tymi instrumentami na okres pięciu lat;
- p) od pracowników wymagane jest, by zobowiązali się nie korzystać z osobistych strategii hedgingowych ani ubezpieczeń dotyczących wynagrodzenia i odpowiedzialności w celu podważania skutków uwzględniania ryzyka w mającym do nich zastosowanie systemie wynagradzania;
- q) zmienny składnik wynagrodzenia nie jest wypłacany za pomocą kanałów bądź metod ułatwiających obchodzenie niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do określania klas instrumentów, które spełniają warunki określone w ust. 1 lit. l) ppkt (ii), oraz w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji zgodnie z art. 92 ust. 2.

▼B

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 95***Komitet ds. wynagrodzeń**

1. Właściwe organy zapewniają powoływanie przez instytucje o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, strukturze organizacyjnej oraz charakteru, zakresu i stopnia złożoności ich działalności komitetu ds. wynagrodzeń. Komitet ds. wynagrodzeń powołuje się w sposób umożliwiający mu wydawanie kompetentnej i niezależnej opinii na temat polityki i praktyki wynagrodzeń oraz zachęt wprowadzanych z myślą o zarządzaniu ryzykiem, kapitałem i płynnością.

2. Właściwe organy zapewniają, by komitet ds. wynagrodzeń odpowiadał za przygotowanie decyzji dotyczących wynagrodzeń, również tych, które mają wpływ na ryzyko i zarządzanie ryzykiem w danej instytucji i które mają być podejmowane przez organ zarządzający. Przewodniczący oraz członkowie komitetu ds. wynagrodzeń są członkami organu zarządzającego, którzy nie sprawują żadnych funkcji wykonawczych w danej instytucji. Jeżeli w prawie krajowym przewiduje się reprezentację pracowników w organie zarządzającym, w Komitecie ds. wynagrodzeń jest co najmniej jeden reprezentant pracowników. W przygotowaniu takich decyzji komitet ds. wynagrodzeń bierze pod uwagę długoterminowy interes akcjonariuszy, inwestorów i innych zainteresowanych stron danej instytucji, a także interes publiczny.

*Artykuł 96***Prowadzenie strony internetowej poświęconej ładu korporacyjnemu i wynagrodzeniu**

Instytucje, które prowadzą stronę internetową, wyjaśniają na niej, w jaki sposób przestrzegają one wymogów art. 88–95.

Sekcja III**Proces przeglądu i oceny nadzorczej***Artykuł 97***Przegląd i ocena nadzorcza**

1. Uwzględniając określone w art. 98 kryteria techniczne, właściwe organy dokonują przeglądu uregulowań, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez instytucje w celu zastosowania się do przepisów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz oceniają:

a) ryzyka, na które instytucje są lub mogą być narażone;

▼B

- b) ryzyka, jakie instytucja stwarza dla systemu finansowego, biorąc pod uwagę identyfikację i pomiar ryzyka systemowego na mocy art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 lub, w stosownych przypadkach, zalecenia ERRS; oraz
  - c) ryzyka ujawnione w ramach testów warunków skrajnych, biorąc pod uwagę charakter, skalę i złożoność działalności instytucji.
2. Przegląd i ocena, o których mowa w ust. 1, obejmują swoim zakresem wszystkie wymogi niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
3. Na podstawie przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwe organy ustalają, czy uregulowania, strategie, procesy i mechanizmy wdrożone przez instytucje, a także fundusze własne i płynność tych instytucji zapewniają należyte zarządzanie ryzykiem i ochronę przed nim.
4. Właściwe organy ustalają częstotliwość i intensywność przeglądów i ocen, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i złożoność działalności danej instytucji oraz zasadę proporcjonalności. W przypadku instytucji objętych programem oceny nadzorczej, o których mowa w art. 99 ust. 2, przegląd i ocena podlegają aktualizacji przynajmniej raz w roku.
5. Państwa członkowskie zapewniają, by gdy przegląd wykaże, że instytucja może generować ryzyko systemowe zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwe organy niezwłocznie informowały EUNB o wynikach tego przeglądu.

*Artykuł 98***Kryteria techniczne przeglądu i oceny nadzorczej**

1. Oprócz ryzyka kredytowego, rynkowego i operacyjnego przegląd oraz ocena dokonywane przez właściwe organy zgodnie z art. 97 obejmują co najmniej:
- a) wyniki testu warunków skrajnych przeprowadzonego zgodnie z art. 177 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przez instytucje, które stosują podejście oparte na ratingach wewnętrznych;
  - b) ekspozycję na ryzyko koncentracji, a także zarządzanie nim przez instytucje, w tym spełnienie przez te instytucje wymogów określonych w części czwartej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 81 niniejszej dyrektywy;
  - c) solidność, odpowiedni charakter i sposób stosowania polityk i procedur wdrożonych przez instytucje w celu zarządzania ryzykiem rezydualnym związanym z użyciem uznanych technik ograniczania ryzyka kredytowego;
  - d) stopień, w jakim fundusze własne instytucji są adekwatne do należności, które zostały poddane sekurytyzacji, ze względu na istotę ekonomiczną transakcji, w tym stopień zrealizowanego transferu ryzyka;

▼ B

- e) ekspozycję instytucji na ryzyko płynności, pomiary tego ryzyka przez instytucje i zarządzanie nim, w tym prowadzenie analiz scenariuszy alternatywnych, zarządzanie narzędziami ograniczającymi ryzyko (w szczególności poziom, skład i jakość buforów płynnościowych) i skuteczne plany awaryjne;
- f) wpływ efektów dywersyfikacji oraz wskazanie, w jaki sposób efekty te zostały uwzględnione w systemie pomiaru ryzyka;
- g) wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzanych przez instytucje stosujące model wewnętrzny do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z częścią trzecią tytułu IV rozdział 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- h) lokalizację geograficzną ekspozycji instytucji;
- i) model biznesowy instytucji;
- j) ocenę ryzyka systemowego, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 97.

2. Na użytek ust. 1 lit. e) właściwe organy regularnie przeprowadzają kompleksową ocenę zarządzania ryzykiem płynności przez instytucje i działają na rzecz opracowywania należytych metod wewnętrznych. Podczas przeprowadzania tych przeglądów właściwe organy mają na uwadze rolę jaką pełnią te instytucje na rynkach finansowych. Właściwe organy każdego państwa członkowskiego należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemu finansowego we wszystkich innych państwach członkowskich, których one dotyczą.

3. Właściwe organy sprawdzają, czy instytucja nie dostarczyła ukrytego wsparcia programowi sekurytyzacji. Jeśli stwierdzono, że takie ukryte wsparcie ze strony instytucji miało miejsce więcej niż jeden raz, właściwy organ podejmuje stosowne środki, uznając za bardziej prawdopodobne, że dana instytucja będzie wspierać programy sekurytyzacji również w przyszłości, nie osiagając przez to istotnego transferu ryzyka.

4. W celu dokonania ustaleń, o których mowa w art. 97 ust. 3 niniejszej dyrektywy, właściwe organy analizują, czy korekty wyceny dokonane w odniesieniu do pozycji lub portfeli objętych portfelem handlowym zgodnie z art. 105 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, umożliwiają instytucji, w normalnych warunkach rynkowych, sprzedaż lub zabezpieczenie w krótkim czasie swoich pozycji bez ponoszenia znaczących strat.

5. Przegląd i ocena przeprowadzone przez właściwe organy obejmują ekspozycję instytucji na ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności zaliczonej do portfela niehandlowego. Konieczne jest podjęcie środków przynajmniej w przypadku instytucji, których wartość ekonomiczna obniża się o ponad 20 % ich funduszy własnych w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych o 200 punktów bazowych lub zmiany określonej w wytycznych EUNB.

▼B

6. Przegląd i ocena przeprowadzone przez właściwe organy obejmują ekspozycję instytucji na ryzyko nadmiernej dźwigni finansowej odzwierciedlone przez wskaźniki nadmiernej dźwigni finansowej, w tym przez wskaźnik dźwigni określony zgodnie z art. 429 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Określając adekwatność wskaźnika dźwigni instytucji oraz uregulowań, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez instytucje w celu zarządzania ryzykiem nadmiernej dźwigni finansowej, właściwe organy uwzględniają model biznesowy tych instytucji.

7. Przegląd i ocena przeprowadzone przez właściwe organy obejmują zasady zarządzania instytucji, ich kulturę i wartości korporacyjne, a także zdolność członków organu zarządzającego do wykonywania swoich obowiązków. Przeprowadzając ten przegląd i tę ocenę, właściwe organy mają dostęp co najmniej do porządków obrad i dokumentacji uzupełniającej na posiedzenia organu zarządzającego i jego komitetów, a także do rezultatów wewnętrznych lub zewnętrznych ocen efektywności organu zarządzającego.

*Artykuł 99***Program oceny nadzorczej**

1. Właściwe organy co najmniej raz w roku przyjmują program oceny nadzorczej dla instytucji, które nadzorują. Program oceny nadzorczej uwzględnia przegląd i ocenę nadzorczą zgodnie z art. 97. Zawiera on następujące informacje:

- a) wskazanie sposobu, w jaki właściwe organy mają zamiar przeprowadzić swoje zadania i dokonać alokacji swoich zasobów;
- b) określenie, które instytucje mają podlegać zwiększonemu nadzorowi, oraz środków podjętych w celu zapewnienia takiego nadzoru w sposób wskazany w ust. 3;
- c) plan inspekcji w lokalach instytucji, w tym w jej oddziałach i jednostkach zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich, zgodnie z art. 52, 119 i 122.

2. Programy oceny nadzorczej obejmują następujące instytucje:

- a) instytucje, w odniesieniu do których wyniki testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 98 ust. 1 lit. a) i g) i w art. 100, lub wyniki przeglądu i oceny nadzorczej zgodnie z art. 97, wskazują na istnienie znaczącego ryzyka dla ich bieżącej solidności finansowej lub na naruszenia przepisów krajowych przyjętych w celu transponowania niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) instytucje, które stwarzają ryzyko systemowe dla systemu finansowego;
- c) wszelkie inne instytucje, w odniesieniu do których właściwe organy uznają to za konieczne.

3. W stosownych przypadkach na mocy art. 97, podejmuje się w szczególności następujące środki:

- a) zwiększenie liczby lub częstotliwości czynności kontrolnych na miejscu w instytucji;
- b) stała obecność przedstawiciela właściwego organu w instytucji;

▼ B

- c) dodatkowe lub częstsze sprawozdania przedstawiane przez instytucję;
- d) dodatkowe lub częstsze przeglądy planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych instytucji;
- e) tematyczne kontrole monitorujące ryzyka szczególne, które mogą zaistnieć.

4. Przyjęcie programu oceny nadzorczej przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia nie uniemożliwia właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego ► **C2** przeprowadzania w poszczególnych przypadkach kontroli na miejscu i inspekcji dotyczących działalności prowadzonej przez oddziały instytucji mieszczące się na ich terytorium zgodnie z art. 52 ust. 3. ◀

*Artykuł 100***Nadzorczy test warunków skrajnych**

1. Właściwe organy przeprowadzają w w miarę potrzeb, jednak co najmniej raz do roku, nadzorcze testy warunków skrajnych w instytucjach, które nadzorują, w celu ułatwienia przeglądu i oceny nadzorczej prowadzonych zgodnie z art. 97.
2. EUNB wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu zapewnienia stosowania przez właściwe organy wspólnych metod podczas przeprowadzania corocznych nadzorczych testów warunków skrajnych.

*Artykuł 101***Bieżący przegląd pozwolenia na stosowanie metod wewnętrznych**

1. Właściwe organy regularnie, co najmniej raz na trzy lata, dokonują przeglądu zgodności instytucji z wymogami dotyczącymi metod, których stosowanie do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymaga uprzedniego pozwolenia ze strony właściwych organów. Uwzględniają one w szczególności zmiany w działalności gospodarczej instytucji oraz wdrażanie tych metod w odniesieniu do nowych produktów. Jeżeli stwierdzone zostaną istotne niedociągnięcia w zakresie identyfikacji ryzyka w stosowanej przez instytucję metodzie wewnętrznej, właściwe organy zapewniają skorygowanie tych niedociągnięć lub podjąć odpowiednie kroki, by złagodzić ich skutki, w tym poprzez narzucenie wyższych mnożników, nałożenie narzutów kapitałowych lub podjęcie innych stosownych i skutecznych środków.
2. Właściwe organy dokonują w szczególności przeglądu i oceny tego, czy w przypadku tych metod instytucja stosuje dobrze opracowane i aktualne techniki i praktyki.
3. Jeżeli w odniesieniu do modelu wewnętrznego dotyczącego ryzyka rynkowego liczne przekroczenia, o których mowa w art. 366 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wskazują, że model ten nie jest lub przestał być wystarczająco dokładny, właściwe organy uchylają pozwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego lub wprowadzają odpowiednie środki zapewniające jego niezwłoczne poprawienie.

▼B

4. Jeśli instytucja otrzymała pozwolenie na stosowanie metody, której stosowanie do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymaga uprzedniego pozwolenia ze strony właściwych organów, ale nie spełnia już wymogów koniecznych do stosowania tej metody, właściwe organy zobowiązują daną instytucję do wykazania, zgodnie z wymogami właściwych organów, że skutek braku zgodności nie ma istotnego znaczenia, w przypadkach których to dotyczy, z punktu widzenia spełniania wymogów rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub do przedstawienia planu przywrócenia w odpowiednim czasie zgodności z wymogami i ustanawiają termin realizacji tego planu. Właściwe organy wymagają poprawienia tego planu, jeżeli mimo jego realizacji uzyskanie pełnej zgodności jest mało prawdopodobne lub jeżeli termin jest nieodpowiedni. Jeżeli prawdopodobne jest, że instytucja nie będzie w stanie przywrócić zgodności w odpowiednim terminie, a – w stosownych przypadkach – nie wykazała w satysfakcjonujący sposób, że skutek braku zgodności z wymogami jest nieistotny, pozwolenie na stosowanie danej metody zostaje uchylone lub ograniczone do obszarów, w których spełniane są wymogi, lub do obszarów, w których zgodność może zostać osiągnięta w odpowiednim terminie.

5. W celu wspierania stałej wiarygodności metod wewnętrznych w Unii EUNB analizuje metody wewnętrzne w poszczególnych instytucjach, w tym spójność wdrażania definicji niewykonania zobowiązania oraz sposób traktowania przez te instytucje podobnych ryzyk lub ekspozycji.

EUNB opracowuje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, zawierające wartości referencyjne uzyskane w oparciu o tę analizę.

Właściwe organy uwzględniają wyniki tej analizy oraz wartości referencyjne w celu dokonania przeglądu pozwoleń na stosowanie metod wewnętrznych, których udzieliły instytucjom.

S e k c j a I V

Środki i uprawnienia nadzorcze*Artykuł 102***Środki nadzorcze**

1. Właściwe organy zobowiązują wszystkie instytucje do podejmowania na wczesnym etapie środków koniecznych do zaradzenia istotnym problemom w następujących okolicznościach:

- a) instytucja nie spełnia wymogów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) właściwe organy dysponują dowodami, że prawdopodobne jest, że instytucja ta naruszy wymogi niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w ciągu najbliższych 12 miesięcy.

2. Do celów ust. 1 uprawnienia właściwych organów obejmują uprawnienia, o których mowa w art. 104.

*Artykuł 103***Stosowanie środków nadzorczych wobec instytucji o podobnym profilu ryzyka**

1. W przypadku gdy właściwe organy stwierdzą zgodnie z art. 97, że instytucje o podobnym profilu ryzyka, np. te o podobnym modelu biznesowym lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne ryzyka lub że stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego, organy te mogą stosować do tych instytucji, w podobny lub identyczny sposób, przegląd nadzorczy lub procedurę oceny, o których mowa w art. 97. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, że właściwe organy dysponują koniecznymi uprawnieniami prawnymi do

▼B

nakładania na te instytucje, w podobny lub identyczny sposób, wymogów na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym w szczególności, że wykonują one uprawnienia nadzorcze na mocy art. 104, 105 i 106.

Rodzaje instytucji, o których mowa w akapicie pierwszym, można w szczególności określić z zastosowaniem kryteriów, o których mowa w art. 98 ust. 1 lit. j).

2. Właściwe organy powiadamiają EUNB o przypadkach, w których stosują one ust. 1. EUNB monitoruje praktyki nadzorcze i wydaje wytyczne w celu określenia, w jaki sposób należy oceniać podobne ryzyka i jak można zapewnić jednolite stosowanie ust. 1 w całej Unii. Wytyczne te przyjmowane są zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 104***Uprawnienia nadzorcze**

1. Do celów art. 97, 98 ust. 4, art. 101 ust. 4, art. 102 i 103 oraz do celów stosowania rozporządzenia (UE) nr 575/2013 właściwe organy dysponują przynajmniej uprawnieniami do:

- a) wymagania od instytucji posiadania funduszy własnych przewyższających wymogi kapitałowe określone w rozdział 4 niniejszego tytułu i w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 dotyczące elementów ryzyka i rodzajów ryzyka nieobjętych art. 1 tego rozporządzenia oraz tytułem VII, rozdział 4 niniejszej dyrektywy;
- b) wymagania wzmocnienia rozwiązań, procedur, mechanizmów oraz strategii wdrożonych w celu zastosowania się do przepisów art. 73 i 74;
- c) wymagania od instytucji przedstawienia planu przywrócenia zgodności z wymogami nadzorczymi zgodnie z niniejszą dyrektywą i z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 oraz określenia terminu wdrożenia tego planu, w tym poprawek dotyczących zakresu i terminu;
- d) wymagania od instytucji stosowania szczególnej polityki w zakresie rezerw lub szczególnego traktowania aktywów w kontekście wymogów w zakresie funduszy własnych;
- e) ograniczania działalności, operacji lub sieci instytucji lub żądania zbycia działalności, która stanowi nadmierne zagrożenie dla stabilności instytucji;
- f) wymagania ograniczenia ryzyka nieodłącznie związanego z działalnością, produktami i systemami instytucji;
- g) wymagania od instytucji ograniczenia wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia jako odsetka przychodów netto, w przypadku gdy jego wysokość utrudnia utrzymanie prawidłowej bazy kapitałowej;
- h) wymagania od instytucji przeznaczenia zysków netto na zwiększenie funduszy własnych;

▼ B

- i) ograniczenia lub zakazania dokonywania przez instytucję wypłat zysków lub odsetek między akcjonariuszy, udziałowców lub posiadaczy instrumentów dodatkowych w Tier I, w przypadku gdy zakaz taki nie stanowi zdarzenia niewykonania zobowiązania ze strony instytucji;
- j) nakładania dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenia ich częstotliwości, w tym w zakresie sprawozdawczości na temat sytuacji kapitałowej i poziomu płynności;
- k) nakładania szczególnych wymogów w zakresie płynności, w tym ograniczeń w zakresie niedopasowania terminów zapadalności między aktywami i pasywami;
- l) wymagania ujawniania dodatkowych informacji.

▼ C2

2. Dodatkowe wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w ust. 1 lit. a), są nakładane przez właściwe organy przynajmniej w przypadkach, gdy:

▼ B

- a) instytucja nie spełnia wymogu określonego w art. 73 i 74 niniejszej dyrektywy lub w art. 393 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) pewne rodzaje ryzyka lub elementy ryzyka nie są objęte wymogami w zakresie funduszy własnych określonymi w rozdział 4 niniejszego tytułu lub w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013;
- c) samo zastosowanie innych środków administracyjnych prawdopodobnie nie poprawi w wystarczającym stopniu i we właściwym czasie zasad, procedur, mechanizmów i strategii;
- d) z przeglądu, o którym mowa w art. 98 ust. 4 lub art. 101 ust. 4, wynika, że nieprzestrzeganie wymogów dotyczących stosowania danej metody prawdopodobnie doprowadzi do niedostatecznych wymogów w zakresie funduszy własnych;
- e) istnieje możliwość, że ryzyko zostało niedoszacowane pomimo przestrzegania mających zastosowanie wymogów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013; lub
- f) instytucja zgłasza właściwemu organowi zgodnie z art. 377 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, że wyniki testu warunków skrajnych, o którym mowa w tym artykule, istotnie przekraczają wymóg w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do korelacyjnego portfela transakcyjnego.

3. W celu określenia odpowiedniego poziomu funduszy własnych na podstawie przeglądu i oceny przeprowadzonych zgodnie z sekcją III właściwe organy oceniają, czy konieczne jest nałożenie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych na poziomie przekraczającym wymóg w zakresie funduszy własnych w celu uwzględnienia ryzyk, na które jest lub może być narażona instytucja, biorąc przy tym pod uwagę:

- a) ilościowe i jakościowe aspekty procedury oceny stosowanej przez instytucję, o której to procedurze mowa w art. 73;
- b) obowiązujące w ramach instytucji zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w art. 74;
- c) wynik przeglądu i oceny przeprowadzonych zgodnie z art. 97 lub 101;
- d) ocenę ryzyka systemowego.

▼B*Artykuł 105***Szczególne wymogi w zakresie płynności****▼C2**

W celu określenia odpowiedniego poziomu wymogów w zakresie płynności na podstawie przeglądu i oceny przeprowadzonych zgodnie z sekcją III właściwe organy oceniają, czy konieczne jest nałożenie szczególnego wymogu w zakresie płynności w celu uwzględnienia ryzyka płynności, na które jest lub może być narażona instytucja, biorąc przy tym pod uwagę następujące kwestie:

▼B

- a) konkretny model biznesowy instytucji;
- b) stosowane przez instytucję zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w sekcji II i w szczególności w art. 86;
- c) wynik przeglądu i oceny przeprowadzonych zgodnie z art. 97;
- d) systemowe ryzyko płynności, które zagraża integralności rynków finansowych w danym państwie członkowskim.

W szczególności, bez uszczerbku dla art. 67, właściwe organy powinny rozważyć potrzebę stosowania sankcji administracyjnych lub innych środków administracyjnych, w tym dodatkowych wymogów ostrożnościowych, których poziom jest zasadniczo powiązany z rozbieżnością między faktycznym poziomem płynności danej instytucji a ewentualnymi wymogami dotyczącymi płynności i stabilnego finansowania określonymi na poziomie krajowym lub unijnym.

*Artykuł 106***Szczególne wymogi dotyczące publikacji**

1. Państwa członkowskie uprawniają właściwe organy do nakładania na instytucje następujących wymogów:

- a) publikowania informacji, o których mowa w części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, częściej niż raz do roku oraz do ustalania terminów tej publikacji;
- b) korzystania z określonych środków przekazu i miejsc do celów publikacji innych niż sprawozdania finansowe.

2. Państwa członkowskie uprawniają właściwe organy do nakładania na jednostki dominujące wymogu corocznego publikowania, w pełnej formie lub poprzez zamieszczenie odniesień do równoważnych informacji, opisu ich struktury prawnej oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej grupy instytucji zgodnie z art. 14 ust. 3, art. 74 ust. 1 i art. 109 ust. 2.

*Artykuł 107***Spójność przeglądów nadzorczych, ocen i środków nadzorczych**

1. Właściwe organy informują EUNB na temat:
  - a) funkcjonowania ich procedur przeglądu i oceny, o których mowa w art. 97;
  - b) metody stosowanej przy podejmowaniu decyzji, o których mowa w art. 98, 100, 101, 102, 104 oraz 105 w sprawie procedur, o których mowa w lit. a).

▼B

EUNB ocenia informacje przekazane przez właściwe organy do celów rozwijania spójności przeglądu nadzorczego i procesu oceny. Urząd może się zwrócić do właściwych organów o dodatkowe informacje, aby zakończyć swoją ocenę na zasadzie proporcjonalności, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

2. EUNB co roku przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stopnia zbieżności w stosowaniu niniejszego rozdziału między państwami członkowskimi.

W celu podwyższenia stopnia tej zbieżności EUNB przeprowadza wzajemne oceny zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. EUNB wydaje wytyczne skierowane do właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu bardziej szczegółowego określenia, w sposób, który jest odpowiedni do wielkości, organizacji, struktury organizacyjnej instytucji oraz do charakteru, zakresu i złożoności ich działalności, wspólnych procedur i metod dotyczących procedur przeglądu nadzorczego i oceny, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu i w art. 97 oraz oceny organizacji i traktowania ryzyk, o których mowa w art. 76–87, w szczególności związanych z ryzykiem koncentracji zgodnie z art. 81.

Sekcja V

Poziom stosowania

Artykuł 108

Proces oceny adekwatności kapitału wewnętrznego

1. Właściwe organy zobowiązują każdą instytucję niebędącą jednostką zależną w państwie członkowskim, w którym udzielono jej zezwolenia na działalność i w którym podlega nadzorowi, oraz niebędącą jednostką dominującą, a także każdą instytucję nieobjętą konsolidacją zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do indywidualnego spełniania obowiązków określonych w art. 73 niniejszej dyrektywy.

Właściwe organy mogą zwolnić instytucję kredytową zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z obowiązków określonych w art. 73 niniejszej dyrektywy.

W przypadku gdy właściwe organy odstępują od obowiązku spełniania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obowiązki określone w art. 73 niniejszej dyrektywy mają zastosowanie na zasadzie indywidualnej.

2. Właściwe organy zobowiązują dominujące instytucje w państwie członkowskim, w zakresie i w sposób, które są określone w części pierwszej tytuł II rozdział 2 sekcje 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do spełnienia obowiązków określonych w art. 73 niniejszej dyrektywy na zasadzie skonsolidowanej.

▼ B

3. Właściwe organy zobowiązują instytucje kontrolowane przez dominującą finansową spółkę holdingową lub dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, w zakresie i w sposób, które są określone w części pierwszej tytuł II rozdział 2 sekcje 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do spełnienia obowiązków określonych w art. 73 niniejszej dyrektywy na podstawie skonsolidowanej sytuacji tej finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

Jeżeli dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego kontroluje więcej niż jedną instytucję, akapit pierwszy stosuje się jedynie do instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111.

4. Właściwe organy wymagają od instytucji będących jednostkami zależnymi stosowania wymogów określonych w art. 73 na zasadzie subskonsolidowanej, jeżeli wspomniane instytucje lub jednostka dominująca będąca finansową spółką holdingową lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej posiadają w państwie trzecim jednostkę zależną będącą instytucją lub instytucją finansową, lub spółką zarządzania aktywami zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2002/87/WE, lub posiadają udziały kapitałowe w takim przedsiębiorstwie.

*Artykuł 109***Zasady, procedury i mechanizmy obowiązujące w instytucji**

1. Właściwe organy zobowiązują instytucje do spełniania wymogów ustanowionych w sekcji II niniejszego rozdziału na zasadzie indywidualnej, chyba że właściwe organy skorzystają z odstępstwa przewidzianego w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Właściwe organy wymagają od jednostek dominujących i jednostek zależnych objętych niniejszą dyrektywą spełnienia wymogów określonych w sekcji II niniejszego rozdziału na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej, aby zapewnić spójność i wdrożenie stosowanych przez nie zasad, procedur i mechanizmów wymaganych na mocy sekcji II niniejszego rozdziału oraz aby umożliwić przedstawienie wszelkich danych i informacji wymaganych do celów nadzoru. Właściwe organy zapewniają w szczególności, by jednostki dominujące i jednostki zależne objęte niniejszą dyrektywą wdrażały takie zasady, procedury i mechanizmy w swoich jednostkach zależnych nieobjętych niniejszą dyrektywą. Te zasady, procedury i mechanizmy są również spójne i wdrażane, a te jednostki zależne także są w stanie przedstawić wszelkie dane i informacje wymagane do celów nadzoru.

3. Wymogi wynikające z sekcji II niniejszego rozdziału dotyczące jednostek zależnych, które nie są objęte niniejszą dyrektywą, nie mają zastosowania, jeżeli unijna dominująca instytucja lub instytucje kontrolowane przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, mogą wykazać wobec właściwych organów, że stosowanie przepisów zawartych w sekcji II jest niezgodne z prawem na mocy przepisów państwa trzeciego, w którym dana jednostka zależna posiada swoją siedzibę.

*Artykuł 110***Przegląd, ocena i środki nadzorcze**

1. Właściwe organy stosują procedury przeglądu i oceny, o których mowa w sekcji III niniejszego rozdziału, oraz środki nadzorcze, o których mowa w sekcji IV niniejszego rozdziału, zgodnie z poziomem stosowania wymogów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 określonych w części pierwszej tytułu II tego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy właściwe organy odstępują od stosowania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wymogi określone w art. 97 niniejszej dyrektywy stosuje się w odniesieniu do nadzoru nad firmami inwestycyjnymi na zasadzie indywidualnej.

*ROZDZIAŁ 3**Nadzór skonsolidowany**Sekcja I***Zasady prowadzenia nadzoru skonsolidowanego***Artykuł 111***Określenie organu sprawującego nadzór skonsolidowany**

1. W przypadku gdy jednostka dominująca jest dominującą instytucją w państwie członkowskim lub unijną dominującą instytucją, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwe organy, które udzieliły tej jednostce zezwolenia.

2. W przypadku gdy jednostką dominującą instytucji jest dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej w państwie członkowskim lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, lub unijna dominująca spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwe organy, które udzieliły zezwolenia.

3. W przypadku gdy jednostką dominującą instytucji, którym udzielono zezwolenia w co najmniej dwóch państwach członkowskich, jest ta sama dominująca finansowa spółka holdingowa lub ta sama dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej w państwie członkowskim, ta sama unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, lub ta sama unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez organy właściwe dla instytucji działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym państwie członkowskim, w którym utworzona została finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej.

W przypadku gdy jednostki dominujące instytucji, którym udzielono zezwolenia w co najmniej dwóch państwach członkowskich, obejmują co najmniej dwie finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, których siedziby zarządu znajdują się w różnych państwach członkowskich, a w każdym z tych państw członkowskich znajduje się instytucja kredytowa, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez organ właściwy dla instytucji kredytowej o największej sumie bilansowej.

▼B

4. W przypadku gdy jednostką dominującą co najmniej dwóch instytucji, którym udzielono zezwolenia na prowadzenie działalności w Unii, jest ta sama finansowa spółka holdingowa lub ta sama finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej i żadna z tych instytucji nie posiada zezwolenia w państwie członkowskim, w którym ta finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej została utworzona, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwy organ, który udzielił zezwolenia instytucji o największej sumie bilansowej; ta ostatnia jest traktowana do celów niniejszej dyrektywy jako instytucja kontrolowana przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej.

5. W szczególnych przypadkach właściwe organy mogą na mocy wspólnego porozumienia odstąpić od kryteriów określonych w ust. 3 i 4, gdyby zastosowanie tych kryteriów okazało się niewłaściwe, mając na uwadze instytucje i relatywne znaczenie działalności prowadzonej przez nie w poszczególnych państwach, oraz wyznaczyć inny właściwy organ do sprawowania nadzoru skonsolidowanego. W takich przypadkach właściwe organy przed podjęciem decyzji dają możliwość wyrażenia opinii na temat tej decyzji, stosownie do przypadku, odpowiedniej unijnej dominującej instytucji, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej lub instytucji o największej sumie bilansowej.

6. Właściwe organy powiadamiają Komisję i EUNB o każdym porozumieniu objętym zakresem ust. 5.

*Artykuł 112***Koordinacja działalności nadzorczej przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany**

1. Oprócz obowiązków nałożonych niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 organ sprawujący nadzór skonsolidowany realizuje następujące działania:

- a) koordynację gromadzenia i rozpowszechniania istotnych lub niezbędnych informacji w sytuacjach normalnych i nadzwyczajnych;
- b) planowanie i koordynację działań nadzorczych w sytuacjach normalnych, również w odniesieniu do działań przewidzianych w tytule VII rozdział 3, we współpracy z właściwymi organami, których to dotyczy;
- c) planowanie i koordynację działań nadzorczych we współpracy z właściwymi organami, których to dotyczy, a gdy zajdzie taka konieczność – z bankami centralnymi wchodzącymi w skład ESBC, w czasie przygotowań do sytuacji nadzwyczajnych i w trakcie takich sytuacji, w tym gdy zaistnieją niekorzystne zmiany w instytucjach lub na rynkach finansowych, z wykorzystaniem, o ile to możliwe, istniejących kanałów komunikacji w celu usprawnienia zarządzania w sytuacji kryzysowej.

2. W przypadku gdy organ sprawujący nadzór skonsolidowany nie wykona działań, o których mowa w ust. 1, lub jeżeli właściwe organy nie współpracują z organem sprawującym nadzór skonsolidowany w stopniu wymaganym do wykonania działań wyszczególnionych w ust. 1, każdy zainteresowany właściwy organ może skierować sprawę do EUNB zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼B

EUNB może –z własnej inicjatywy zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia – podjąć również działania wspierające właściwe organy w przypadku braku porozumienia w sprawie koordynacji działań nadzorczych na mocy niniejszego artykułu.

3. Planowanie i koordynowanie działań nadzorczych, o których mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, obejmuje środki wyjątkowe, o których mowa w art. 117 ust. 1 lit. d) i art. 117 ust. 4 lit. b), przygotowywanie wspólnych ocen, realizację planów awaryjnych i informowanie opinii publicznej.

*Artykuł 113***Wspólne decyzje na temat wymogów ostrożnościowych dostosowanych do konkretnych instytucji**

1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w państwie członkowskim podejmują wszelkie starania, aby wypracować wspólną decyzję:

- a) w sprawie stosowania art. 73 i 97 w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych tej grupy instytucji w odniesieniu do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania art. 104 ust. 1 lit. a) w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy instytucji oraz na zasadzie skonsolidowanej;
- b) w sprawie środków dotyczących wszelkich ważnych kwestii i istotnych ustaleń związanych z nadzorem nad płynnością, w tym związanych z prawidłowością organizacji i traktowania ryzyka zgodnie z wymogami art. 86 i związanych z potrzebą określenia dostosowanych do instytucji wymogów dotyczących płynności, zgodnie z art. 105 niniejszej dyrektywy.

2. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 1, są podejmowane:

- a) do celów ust. 1 lit. a) w terminie czterech miesięcy po dostarczeniu pozostałym zainteresowanym właściwym organom sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy instytucji zgodnie z art. 73 i 97 oraz art. 104 ust. 1 lit. a) przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany;
- b) do celów ust. 1 lit. b) w terminie jednego miesiąca po przedłożeniu przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany sprawozdania zawierającego ocenę profilu ryzyka płynności grupy instytucji zgodnie z art. 86 i 105.

We wspólnych decyzjach należy uwzględnić ponadto ocenę ryzyka jednostek zależnych przeprowadzoną przez odpowiednie właściwe organy zgodnie z art. 73 i 97.

▼B

Wspólne decyzje przedstawiane są w dokumencie zawierającym treść decyzji wraz z jej pełnym uzasadnieniem; jest on przedkładany unijnej dominującej instytucji przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany. W przypadku braku porozumienia organ sprawujący nadzór skonsolidowany, na wniosek dowolnego z pozostałych zainteresowanych właściwych organów, konsultuje się z EUNB. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany może skonsultować się z EUNB z własnej inicjatywy.

3. W przypadku gdy właściwe organy nie podejmą takiej wspólnej decyzji w terminach, o których mowa w ust. 2, decyzję o zastosowaniu art. 73, 86 i 97, art. 104 ust. 1 lit. a) i art. 105 podejmuje na zasadzie skonsolidowanej organ sprawujący nadzór skonsolidowany po należyтым uwzględnieniu oceny ryzyka jednostek zależnych przeprowadzonej przez odpowiednie właściwe organy. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje decyzję zgodną z decyzją EUNB. Terminy, o których mowa w ust. 2, uznaje się za terminy zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. (UE) nr 1093/2010 podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie czteromiesięcznego terminu lub jednomiesięcznego terminu, stosownie do przypadku, lub też po podjęciu wspólnej decyzji.

Decyzję o zastosowaniu art. 73, 86 i 97, art. 104 ust. 1 lit. a) oraz art. 105 podejmują zainteresowane właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji kredytowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, na zasadzie indywidualnej lub subskonsolidowanej, po należyтым uwzględnieniu opinii i zastrzeżeń wyrażonych przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany. Jeżeli pod koniec któregośkolwiek z terminów, o których mowa w ust. 2, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwe organy odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB podejmuje zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmują decyzję zgodną z decyzją EUNB. Terminy, o których mowa w ust. 2, uznaje się za terminy zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie czteromiesięcznego terminu lub jednomiesięcznego terminu, stosownie do przypadku, lub też po podjęciu wspólnej decyzji.

Decyzje przedstawiane są w dokumencie zawierającym treść decyzji wraz z ich pełnym uzasadnieniem i uwzględniają ocenę ryzyka, opinie i zastrzeżenia pozostałych właściwych organów wyrażone przed upływem terminów, o których mowa w ust. 2. Dokument jest przedkładany przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany wszystkim zainteresowanym właściwym organom oraz unijnej dominującej instytucji.

W przypadku gdy przeprowadzano konsultacje z EUNB, wszystkie właściwe organy biorą pod uwagę jego rady i wyjaśniają wszelkie istotne odstępstwa od nich.

4. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 1, i decyzje, o których mowa w ust. 3, podjęte przez właściwe organy w przypadku braku wspólnej decyzji, są uznawane za rozstrzygające i są stosowane przez właściwe organy w państwach członkowskich, których to dotyczy.

▼B

Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 1, i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji zgodnie z ust. 3, są aktualizowane corocznie lub, w wyjątkowych przypadkach, wtedy gdy właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej zwraca się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany z pisemnym i zawierającym pełne uzasadnienie wnioskiem o aktualizację decyzji w sprawie stosowania art. 104 ust. 1 lit. a) i art. 105. W tym ostatnim przypadku aktualizacja może być dokonana na zasadzie dwustronnej przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ składający wniosek.

5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania procedury wspólnej decyzji, o której mowa w niniejszym artykule, w odniesieniu do zastosowania art. 73, 86 i 97, art. 104 ust. 1 lit. a) i art. 105 w celu ułatwienia podejmowania wspólnych decyzji.

EUNB przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 1 lipca 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 114***Wymogi dotyczące informowania w sytuacjach nadzwyczajnych**

1. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym sytuacji określonej w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 lub sytuacji niekorzystnych zmian na rynkach, która to sytuacja potencjalnie zagraża płynności na rynku i stabilności systemu finansowego w którymkolwiek z państw członkowskich, gdzie podmioty grupy otrzymały zezwolenie na działalność lub gdzie mają siedzibę istotne oddziały, o których mowa w art. 51, organ sprawujący nadzór skonsolidowany, z zastrzeżeniem rozdziału 1 sekcja 2 oraz, w stosownych przypadkach, art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE, zawiadamia w najkrótszym możliwym terminie EUNB i organy, o których mowa w art. 58 ust. 4 i art. 59, oraz przekazuje im wszystkie informacje kluczowe dla realizacji ich zadań. Obowiązki te dotyczą wszystkich właściwych organów.

Jeżeli bank centralny wchodzący w skład ESBC dowiadyuje się o sytuacji opisanej w akapicie pierwszym, zawiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie właściwe organy, o których mowa w art. 112, oraz EUNB.

O ile to możliwe, właściwy organ i organ, o którym mowa w art. 58 ust. 4, wykorzystują istniejące kanały komunikacji.

2. W przypadku gdy organ sprawujący nadzór skonsolidowany potrzebuje informacji, które już zostały przekazane innemu właściwemu organowi, kontaktuje się z tym organem, kiedy jest to możliwe, w celu uniknięcia wielokrotnego przekazywania tych samych informacji różnym organom zaangażowanym w nadzór.

*Artykuł 115***Uzgodnienia dotyczące koordynacji i współpracy**

1. W celu usprawnienia nadzoru i zapewnienia jego skuteczności organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz pozostałe właściwe organy dysponują pisemnymi uzgodnieniami dotyczącymi koordynacji i współpracy.

W uzgodnieniach tych mogą zostać określone dodatkowe zadania powierzone organom sprawującym nadzór skonsolidowany oraz wyszczególnione procedury dotyczące podejmowania decyzji i współpracy z innymi właściwymi organami.

2. Właściwe organy odpowiedzialne za udzielenie zezwolenia jednostce zależnej jednostki dominującej będącej instytucją mogą, na mocy dwustronnego porozumienia i zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, przekazać swoje kompetencje w zakresie nadzoru właściwym organom, które udzieliły zezwolenia jednostce dominującej i sprawują nad nią nadzór, tak aby organy te mogły przejąć odpowiedzialność za nadzór nad tą jednostką zależną zgodnie z niniejszą dyrektywą. EUNB jest powiadamiany o istnieniu i treści takich porozumień. Przekazuje on te informacje właściwym organom pozostałych państw członkowskich oraz Europejskiemu Komitetowi Bankowemu.

*Artykuł 116***Kolegia organów nadzoru**

1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany ustanawia kolegia organów nadzoru w celu ułatwienia wykonywania zadań, o których mowa w art. 112 i 113 oraz art. 114 ust. 1, oraz, z zastrzeżeniem wymogów poufności określonych w ust. 2 niniejszego artykułu i w prawie Unii, zapewnia w stosownych przypadkach odpowiednią koordynację i współpracę z odpowiednimi organami nadzoru państw trzecich.

EUNB przyczynia się do wspierania i monitorowania wydajnego, skutecznego i jednolitego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, o których mowa w niniejszym artykule, zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W tym celu EUNB uczestniczy w tym procesie, w stosownych przypadkach, i jest uznawany za organ właściwy do tego celu.

Kolegia organów nadzoru zapewniają ramy umożliwiające organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, EUNB i pozostałym zainteresowanym właściwym organom realizację następujących zadań:

- a) wymianę informacji między nimi, a także z EUNB zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010;
- b) akceptację, w stosownych przypadkach, powierzania zadań i delegowania obowiązków na zasadzie dobrowolności;
- c) określanie programów oceny nadzorczej, o których mowa w art. 99, na podstawie oceny ryzyka grupy zgodnie z art. 97;
- d) zwiększanie efektywności nadzoru poprzez wyeliminowanie zbędnych powielających się wymogów nadzorczych, włącznie z tymi, które dotyczą wniosków o dostarczenie informacji, o których mowa w art. 114 i art. 117 ust. 3;
- e) jednolite stosowanie wymogów ostrożnościowych zgodnie z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 we wszystkich podmiotach należących do grupy instytucji, bez uszczerbku dla możliwości i swobód uznania przewidzianych w przepisach unijnych;

▼ B

f) stosowanie art. 112 ust. 1 lit. c) z uwzględnieniem pracy wykonywanej przez ewentualne inne fora utworzone w tym obszarze.

2. Właściwe organy wchodzące w skład kolegiów organów nadzoru oraz EUNB ściśle ze sobą współpracują. Wymogi poufności wynikające z rozdziału 1 sekcja II niniejszej dyrektywy i art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE nie uniemożliwiają właściwym organom wymiany informacji poufnych w ramach kolegiów organów nadzoru. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów wynikające z niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

3. ► **C2** Ustanowienie i funkcjonowanie kolegiów odbywa się na podstawie pisemnych uzgodnień, o których mowa w art. 115, określonych ◀ przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi właściwymi organami.

4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ogólnych warunków funkcjonowania kolegiów organów nadzoru.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia zasad operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. W kolegiach organów nadzoru mogą uczestniczyć właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, a także właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę istotne oddziały, o których mowa w art. 51, w stosownych przypadkach banki centralne wchodzące w skład ESBC, a także organy nadzoru państw trzecich, w stosownych przypadkach i z zastrzeżeniem wymogów poufności równoważnych – zdaniem wszystkich właściwych organów – wymogom określonym w rozdziale 1 sekcja II niniejszej dyrektywy oraz, w stosownych przypadkach, także w art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE.

7. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przewodniczy posiedzeniom kolegium i podejmuje decyzje o tym, które właściwe organy uczestniczą w posiedzeniach lub działaniach kolegium. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany z wyprzedzeniem wyczerpująco powiadamia wszystkich członków kolegium o organizacji takich posiedzeń, głównych zagadnieniach do omówienia i działaniach, które należy przeanalizować. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany w odpowiednim czasie wyczerpująco informuje także wszystkich członków kolegium o działaniach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub podjętych środkach.

▼ B

8. W swoich decyzjach organ sprawujący nadzór skonsolidowany uwzględnia zasadność – dla tych organów – działania nadzorczego, które ma zostać zaplanowane lub skoordynowane, w szczególności potencjalny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich, o której mowa w art. 7, i na obowiązki, o których mowa w art. 51 ust. 2.

9. Z zastrzeżeniem wymogów poufności wynikających z rozdziału 1 sekcja II niniejszej dyrektywy oraz w stosownych przypadkach także z art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje EUNB o działaniach kolegium organów nadzoru, w tym w sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje EUNB wszystkie informacje, które są szczególnie istotne dla zbieżności praktyk nadzorczych.

W przypadku braku porozumienia między właściwymi organami w sprawie funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, każdy z zainteresowanych właściwych organów może skierować sprawę do EUNB zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

EUNB może – z własnej inicjatywy zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia – podjąć również działania wspierające właściwe organy w przypadku braku porozumienia w sprawie funkcjonowania kolegiów organów nadzoru na mocy niniejszego artykułu.

*Artykuł 117***Obowiązki w zakresie współpracy**

1. Właściwe organy ściśle ze sobą współpracują. Przekazują sobie nawzajem wszelkie informacje niezbędne lub istotne dla wykonywania przez pozostałe organy zadań nadzorczych na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W tym celu właściwe organy przekazują sobie na wniosek wszelkie istotne informacje, a także przekazują wszelkie niezbędne informacje z własnej inicjatywy.

Właściwe organy współpracują z EUNB na potrzeby niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010.

Właściwe organy przekazują EUNB wszelkie informacje konieczne do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, uważane są za niezbędne, jeżeli mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na ocenę solidności finansowej instytucji lub instytucji finansowej w innym państwie członkowskim.

W szczególności, organy sprawujące nadzór skonsolidowany nad unijnymi dominującymi instytucjami i instytucjami kontrolowanymi przez unijne dominujące finansowe spółki holdingowe lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej przekazują wszystkie istotne informacje właściwym organom w innych państwach członkowskich, które to organy sprawują nadzór nad jednostkami zależnymi tych jednostek dominujących. Przy określaniu zakresu istotnych informacji brane jest pod uwagę znaczenie tych jednostek zależnych w systemie finansowym danych państw członkowskich.

▼B

Istotne informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują w szczególności:

- a) określenie struktury prawnej grupy oraz jej struktury zarządzania, w tym struktury organizacyjnej, w odniesieniu do wszystkich podmiotów objętych regulacją, podmiotów nieobjętych regulacją, jednostek zależnych nieobjętych regulacją i istotnych oddziałów należących do grupy, jednostek dominujących, zgodnie z art. 14 ust. 3, art. 74 ust. 1 i art. 109 ust. 2, oraz określenie właściwych organów dla podmiotów objętych regulacją wchodzących w skład danej grupy;
- b) procedury gromadzenia informacji od instytucji wchodzących w skład danej grupy oraz weryfikacji tych informacji;
- c) niekorzystny rozwój sytuacji w instytucjach lub w innych jednostkach wchodzących w skład grupy, mogący mieć poważny wpływ na te instytucje;
- d) poważne sankcje i środki wyjątkowe podjęte przez właściwe organy zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, w tym nałożenie szczególnego wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 104 oraz nałożenie ewentualnych ograniczeń w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. Właściwe organy mogą powiadamiać EUNB o wszelkich sytuacjach, w których:

- a) właściwy organ nie przekazał niezbędnych informacji;
- b) wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany istotnych informacji, został odrzucony lub nie podjęto w jego sprawie żadnych działań w odpowiednim terminie.

Nie naruszając przepisów art. 258 TFUE, EUNB może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

EUNB może –z własnej inicjatywy zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia – podjąć również działania mające na celu umożliwienie właściwym organom opracowania spójnych praktyk w zakresie współpracy.

3. Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad instytucjami kontrolowanymi przez unijną dominującą instytucję kontaktują się w miarę możliwości z organem sprawującym nadzór skonsolidowany, gdy potrzebują informacji w zakresie wdrażania podejść i metod określonych w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, które to informacje mogą być już dostępne organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany.

4. Właściwe organy, których to dotyczy, przed podjęciem decyzji konsultują się ze sobą w odniesieniu do następujących kwestii, w przypadkach gdy decyzje te mają znaczenie w kontekście zadań nadzorczych wykonywanych przez inne właściwe organy:

- a) wymagające zatwierdzenia lub zezwolenia ze strony właściwych organów zmiany w składzie akcjonariatu, w strukturze organizacyjnej lub strukturze zarządzania instytucji kredytowych wchodzących w skład danej grupy; oraz

▼B

b) poważne sankcje lub nadzwyczajne środki przewidziane przez właściwe organy, w tym nałożenie szczególnego wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 104 oraz nałożenie ewentualnych ograniczeń w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Do celów lit. b) zawsze przeprowadza się konsultacje z organem sprawującym nadzór skonsolidowany.

Właściwy organ może jednak podjąć decyzję o niekonsultowaniu się z innymi właściwymi organami w przypadkach pilnych lub jeśli taka konsultacja mogłaby zagrozić skuteczności jego decyzji. W takich przypadkach właściwy organ bezzwłocznie informuje inne właściwe organy po podjęciu decyzji.

*Artykuł 118***Weryfikacja informacji dotyczących jednostek w innych państwach członkowskich**

Jeżeli podczas stosowania niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 właściwe organy danego państwa członkowskiego chcą w konkretnych przypadkach sprawdzić informacje dotyczące instytucji, finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, instytucji finansowej, przedsiębiorstwa usług pomocniczych, holdingu mieszanego, jednostki zależnej, o której mowa w art. 125 lub jednostki zależnej określonej, o której mowa w art. 119 ust. 3, mających siedzibę w innym państwie członkowskim, o przeprowadzenie takiej weryfikacji zwracają się do właściwych organów tego innego państwa członkowskiego. Organy otrzymujące taki wniosek podejmują w jego sprawie działania w ramach swoich kompetencji, przeprowadzając weryfikację we własnym zakresie lub umożliwiając jej przeprowadzenie przez organy składające wniosek, bądź też umożliwiając jej przeprowadzenie przez audytora lub eksperta. Właściwy organ składający wniosek może, jeżeli wyraża taką wolę, uczestniczyć w weryfikacji, jeżeli on sam nie przeprowadza weryfikacji.

*Sekcja II***Finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej oraz holdingi mieszane***Artykuł 119***Objęcie spółek holdingowych nadzorem skonsolidowanym**

1. Państwa członkowskie w stosownych przypadkach przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu objęcia finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej nadzorem skonsolidowanym.

2. W przypadku gdy jednostka zależna będąca instytucją nie jest objęta nadzorem skonsolidowanym na mocy jednego z przypadków określonych w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ta jednostka zależna ma siedzibę, mogą zwrócić się do jednostki dominującej o informacje, które mogą ułatwić im nadzór nad tą jednostką zależną.

▼B

3. Państwa członkowskie umożliwiają swoim właściwym organom odpowiedzialnym za sprawowanie nadzoru skonsolidowanego zwrócenie się o informacje, o których mowa w art. 122, do jednostek zależnych instytucji, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, które nie są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego. W takim przypadku stosuje się procedury przekazywania i weryfikowania tych informacji określone we wspomnianym artykule.

*Artykuł 120***Nadzór nad finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej**

1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej podlega równoważnym przepisom na mocy niniejszej dyrektywy i dyrektywy 2002/87/WE, w szczególności w odniesieniu do nadzoru opartego na ryzyku, organ sprawujący nadzór skonsolidowany może, po skonsultowaniu się z pozostałymi właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad jednostkami zależnymi, stosować do tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej jedynie dyrektywę 2002/87/WE.

2. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej podlega równoważnym przepisom na mocy niniejszej dyrektywy i dyrektywy 2009/138/WE, w szczególności w odniesieniu do nadzoru opartego na ryzyku, organ sprawujący nadzór skonsolidowany może, w porozumieniu z organem sprawującym nadzór nad grupą w sektorze ubezpieczeń, stosować do tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej jedynie te przepisy niniejszej dyrektywy, które dotyczą najbardziej istotnego sektora finansowego zgodnie z definicją w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/87/WE.

3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje EUNB i EUNUiPPE ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 o decyzjach podjętych na mocy ust. 1 i 2.

4. EUNB, EUNUiPPE i EUNGiPW w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 54 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 opracowują wytyczne mające na celu zapewnienie zbieżności praktyk nadzorczych oraz w ciągu trzech lat od przyjęcia tych wytycznych opracowują w tym samym celu projekt regulacyjnych standardów technicznych.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.

*Artykuł 121***Kwalifikacje dyrektorów**

Państwa członkowskie wymagają, aby członkowie organu zarządzającego finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej cieszyli się odpowiednio dobrą opinią i posiadali wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie – o których mowa w art. 91 ust. 1 – do wykonywania tych obowiązków, biorąc pod uwagę rolę finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

*Artykuł 122***Wnioski o informacje oraz kontrole**

1. Do czasu dalszej koordynacji metod konsolidacji państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy jednostka dominująca co najmniej jednej instytucji jest holdingiem mieszanym, właściwe organy odpowiedzialne za udzielenie zezwolenia tym instytucjom i nadzór nad nimi wymagały od nich – zwracając się do holdingu mieszanego i jej jednostek zależnych, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednostek zależnych będących instytucjami – przedstawienia wszelkich informacji istotnych dla sprawowania nadzoru nad tymi jednostkami zależnymi.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by ich właściwe organy miały możliwość przeprowadzania kontroli na miejscu w celu zweryfikowania informacji otrzymanych od holdingów mieszanych i od ich jednostek zależnych lub możliwość zlecania takich kontroli inspektorom zewnętrznym. Jeżeli holding mieszany lub jedna z jego jednostek zależnych jest zakładem ubezpieczeń, można również zastosować procedurę określoną w art. 125. Jeżeli holding mieszany lub jedna z jego jednostek zależnych mają siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym ma siedzibę jednostka zależna będąca instytucją, kontrole na miejscu dotycząca informacji przeprowadza się zgodnie z procedurą określoną w art. 118.

*Artykuł 123***Nadzór**

1. Nie naruszając przepisów części czwartej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, państwa członkowskie zapewniają, by – w przypadku gdy jednostka dominująca jednej lub większej liczby instytucji jest holdingiem mieszanym – właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad tymi instytucjami sprawowały ogólny nadzór nad transakcjami dokonywanymi między instytucją a holdingiem mieszanym oraz jej jednostkami zależnymi.

2. Właściwe organy wymagają od instytucji wprowadzenia odpowiednich procedur zarządzania ryzykiem oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej, w tym należytych procedur sprawozdawczych i księgowych w celu odpowiedniego identyfikowania, pomiaru, monitorowania i kontrolowania transakcji dokonywanych z ich dominującym holdingiem mieszanym i jego jednostkami zależnymi. Właściwe organy wymagają od instytucji zgłaszania każdej istotnej transakcji z tymi podmiotami, innej niż transakcja, o której mowa w art. 394 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Te procedury oraz istotne transakcje podlegają kontroli właściwych organów.

*Artykuł 124***Wymiana informacji**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby nie istniały żadne przeszkody prawne uniemożliwiające wymianę jakichkolwiek informacji, które byłyby istotne do celów sprawowania nadzoru zgodnie z art. 110 i rozdziałem 3, mającą miejsce między przedsiębiorstwami objętymi zakresem nadzoru skonsolidowanego, holdingami mieszanymi i ich jednostkami zależnymi lub jednostkami zależnymi, o których mowa w art. 119 ust. 3.

2. W przypadku gdy jednostka dominująca i którakolwiek z jej jednostek zależnych będących instytucjami mają siedziby w różnych państwach członkowskich, właściwe organy poszczególnych państw członkowskich przekazują sobie wszystkie istotne informacje umożliwiające lub ułatwiające sprawowanie nadzoru skonsolidowanego.

▼B

W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka dominująca, same nie sprawują nadzoru skonsolidowanego na podstawie art. 111, mogą one zostać poproszone przez właściwe organy odpowiedzialne za sprawowanie takiego nadzoru o wystąpienie do jednostki dominującej o wszelkie informacje, które byłyby istotne do celów sprawowania nadzoru skonsolidowanego oraz przekazanie ich tym organom.

3. Państwa członkowskie upoważniają swoje właściwe organy do wymiany informacji określonych w ust. 2, przy założeniu że w przypadku finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, instytucji finansowych lub przedsiębiorstw usług pomocniczych, gromadzenie lub posiadanie informacji nie oznacza, że od właściwych organów wymaga się pełnienia roli nadzorczej w stosunku do tych instytucji lub przedsiębiorstw na zasadzie jednostkowej.

Podobnie państwa członkowskie upoważniają swoje właściwe organy do wymiany informacji określonych w art. 122, przy założeniu że gromadzenie lub posiadanie informacji nie oznacza, że właściwe organy odgrywają rolę nadzorczą w stosunku do holdingu mieszanego i tych z jego jednostek zależnych, które nie są instytucjami kredytowymi, lub w stosunku do jednostek zależnych, o których mowa w art. 119 ust. 3.

*Artykuł 125***Współpraca**

1. W przypadku gdy instytucja, finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub holding mieszany kontrolują co najmniej jedną jednostkę zależną będącą zakładem ubezpieczeń lub innym przedsiębiorstwem świadczącym usługi inwestycyjne objęte wymogiem uzyskania zezwolenia, właściwe organy oraz organy, którym powierzono publiczne zadanie nadzorowania zakładów ubezpieczeń lub takich innych przedsiębiorstw świadczących usługi inwestycyjne, ściśle ze sobą współpracują. Bez uszczerbku dla ich odpowiedzialnych obowiązków, organy te przekazują sobie informacje mogące uprościć ich zadania i umożliwić nadzór nad działalnością i ogólną sytuacją finansową nadzorowanych przez nie przedsiębiorstw.

2. Informacje uzyskane w ramach nadzoru skonsolidowanego, w szczególności wszelka wymiana informacji między właściwymi organami przewidziana w niniejszej dyrektywie, podlegają wymogom zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, co najmniej równoważnym wymogom, o których mowa w art. 53 ust. 1 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do instytucji kredytowych lub na mocy dyrektywy 2004/39/WE w odniesieniu do firm inwestycyjnych.

3. Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór skonsolidowany sporządzają wykazy finansowych spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, o których mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Wykazy te są przekazywane właściwym organom pozostałych państw członkowskich, a także EUNB i Komisji.

*Artykuł 126***Sankcje**

Zgodnie z rozdziałem 1 sekcja IV niniejszego tytułu, państwa członkowskie zapewniają możliwość nakładania sankcji administracyjnych lub podejmowania innych środków administracyjnych mających na celu usunięcie stwierdzonych naruszeń przepisów lub przyczyn takich naruszeń w stosunku do finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej i holdingów mieszanych lub osób faktycznie nimi zarządzających, które naruszają przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne przyjęte w celu transponowania przepisów niniejszego rozdziału.

*Artykuł 127***Ocena równoważności nadzoru skonsolidowanego w państwach trzecich**

1. W przypadku gdy instytucja, której jednostka dominująca jest instytucją lub finansową spółką holdingową, lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której siedziba zarządu znajduje się w państwie trzecim, nie podlega nadzorowi skonsolidowanemu na mocy art. 111, właściwe organy dokonują oceny, czy instytucja podlega nadzorowi skonsolidowanemu sprawowanemu przez organ nadzoru państwa trzeciego, równoważnemu nadzorowi podlegającemu zasadom ustanowionym w niniejszej dyrektywie i wymogom części pierwszej tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Oceny dokonuje – na wniosek jednostki dominującej lub jakiegokolwiek podmiotu objętego regulacją posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii, lub z własnej inicjatywy – właściwy organ, który odpowiadałby za nadzór skonsolidowany, gdyby zastosowanie miał ust. 3. Ten właściwy organ konsultuje się z pozostałymi właściwymi organami, których to dotyczy.

2. Komisja może zwrócić się do Europejskiego Komitetu Bankowego o wydanie ogólnych wytycznych dotyczących tego, czy zasady dotyczące nadzoru skonsolidowanego stosowane przez organy nadzoru państw trzecich umożliwiają osiągnięcie celów nadzoru skonsolidowanego, określonych w niniejszym rozdziale, w odniesieniu do instytucji, których jednostka dominująca posiada siedzibę zarządu w państwie trzecim. Europejski Komitet Bankowy poddaje wszelkie takie wytyczne przeglądowi oraz uwzględnia wszelkie zmiany wprowadzone w zasadach dotyczących nadzoru skonsolidowanego stosowanych przez takie właściwe organy. EUNB pomaga Komisji i Europejskiemu Komitetowi Bankowemu w wypełnianiu tych zadań, w tym w ocenie, czy tego rodzaju wytyczne powinny zostać zaktualizowane.

Właściwy organ dokonujący oceny, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy, uwzględnia wszelkie takie wytyczne. Do tego celu przed podjęciem decyzji właściwy organ konsultuje się z EUNB.

3. W braku takiego równoważnego nadzoru państwa członkowskie stosują do danej instytucji odpowiednio niniejszą dyrektywę i rozporządzenie (UE) nr 575/2013 lub umożliwiają swoim właściwym organom stosowanie innych odpowiednich technik nadzoru, które pozwalają osiągnąć cele nadzoru skonsolidowanego nad instytucjami.

Stosowane techniki nadzoru uzgadnia, po konsultacji z pozostałymi zainteresowanymi właściwymi organami, właściwy organ, który odpowiadałby za nadzór skonsolidowany,

Właściwe organy mogą w szczególności wymagać utworzenia finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, której siedziba zarządu znajduje się w Unii, oraz zastosować przepisy w sprawie nadzoru skonsolidowanego do skonsolidowanej pozycji tej finansowej spółki holdingowej lub do skonsolidowanej pozycji tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

Techniki nadzoru mają za zadanie osiągnąć cele skonsolidowanego nadzoru określone w niniejszym rozdziale; pozostałe zaangażowane właściwe organy, EUNB i Komisja są powiadamiane o tych technikach.

▼B*ROZDZIAŁ 4****Bufory kapitałowe*****S e k c j a I****B u f o r y***Artykuł 128***Definicje**

Na użytek niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- 1) „bufor zabezpieczający” oznacza fundusze własne, do których utrzymywania jest zobowiązana instytucja zgodnie z art. 129;
- 2) „specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny” oznacza fundusze własne, do których utrzymywania instytucja jest zobowiązana zgodnie z art. 130;
- 3) „bufor globalnych instytucji o znaczeniu systemowym” oznacza fundusze własne, utrzymywania których wymaga art. 131 ust. 4;
- 4) „bufor innych instytucji o znaczeniu systemowym” oznacza fundusze własne, utrzymywania których wymaga art. 131 ust. 5;
- 5) „bufor ryzyka systemowego” oznacza fundusze własne, do utrzymywania których instytucja jest lub może być zobowiązana zgodnie z art. 133;
- 6) „wymóg połączonego bufora” oznacza łączny kapitał podstawowy Tier I, który jest wymagany do pokrycia wymaganego bufora zabezpieczającego, powiększony o następujące elementy, stosownie do przypadku:
  - a) specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny;
  - b) bufor globalnych instytucji o znaczeniu systemowym;
  - c) bufor innych instytucji o znaczeniu systemowym;
  - d) bufor ryzyka systemowego;
- 7) „wskaźnik bufora antycyklicznego” oznacza wskaźnik, który instytucje muszą stosować przy obliczaniu specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego i który jest ustalany zgodnie z art. 136 i art. 137 lub przez odpowiedni organ państwa trzeciego w zależności od przypadku;
- 8) „instytucja działająca na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie” oznacza instytucję, która uzyskała zezwolenie w państwie członkowskim, w którym za wyznaczenie wskaźnika bufora antycyklicznego odpowiedzialny jest konkretny wyznaczony organ;
- 9) „wartość odniesienia dotycząca bufora” oznacza wartość odniesienia dla bufora obliczaną zgodnie art. 135 ust. 1.

Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do firm inwestycyjnych, które nie posiadają zezwolenia na świadczenie usług inwestycyjnych wymienionych w sekcji A pkt 3 oraz 6 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE.

*Artykuł 129***Wymóg dotyczący utrzymywania bufora zabezpieczającego**

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do utrzymywania, oprócz kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych nałożonego w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, bufora zabezpieczającego z kapitału podstawowego Tier I na poziomie 2,5 % ich łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej, zgodnie z częścią pierwszą tytuł II tego rozporządzenia.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwo członkowskie może zwolnić małe i średnie firmy inwestycyjne z wymogów ustanowionych w tym ustępie, jeśli takie zwolnienie nie zagraża stabilności systemu finansowego tego państwa członkowskiego.

Decyzja o zastosowaniu takiego zwolnienia jest w pełni uzasadniana, zawiera wyjaśnienie, dlaczego zwolnienie to nie zagraża stabilności systemu finansowego danego państwa członkowskiego, oraz dokładną definicję małych i średnich firm inwestycyjnych objętych zwolnieniem.

Państwo członkowskie, które postanowi zastosować takie zwolnienie, powiadamia odpowiednio Komisję, ERRS, EUNB oraz właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich.

3. Do celu ust. 2 państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za stosowanie niniejszego artykułu. Organem tym jest właściwy organ lub wyznaczony organ.

4. Do celu ust. 2 firmy inwestycyjne klasyfikuje się jako małe lub średnie zgodnie z zaleceniem Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikro, małych i średnich przedsiębiorstw ⁽¹⁾.

5. Instytucje nie wykorzystują kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia wymogu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu do spełnienia wymogów nałożonych na mocy art. 104.

6. W przypadku gdy instytucja nie spełnia w pełni wymogu ust. 1 niniejszego artykułu, podlega ograniczeniom w zakresie wypłat zysków określonym w art. 141 ust. 2 i 3.

*Artykuł 130***Wymóg utrzymania specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego**

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do utrzymywania specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego na poziomie ich łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 pomnożonej przez średnią ważoną wskaźników bufora antycyklicznego obliczaną zgodnie z art. 140 niniejszej dyrektywy, na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej, zgodnie z częścią pierwszą tytuł II tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

▼B

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwo członkowskie może zwolnić małe i średnie firmy inwestycyjne z wymogów ustanowionych w tym ustępie, jeśli takie zwolnienie nie zagraża stabilności systemu finansowego tego państwa członkowskiego.

Decyzja o zastosowaniu takiego zwolnienia jest w pełni uzasadniana, zawiera wyjaśnienie, dlaczego zwolnienie to nie zagraża stabilności systemu finansowego danego państwa członkowskiego, oraz dokładną definicję małych i średnich firm inwestycyjnych objętych zwolnieniem.

Państwo członkowskie, które postanowi zastosować takie zwolnienie, powiadamia odpowiednio Komisję, ERRS, EUNB oraz właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich.

3. Do celu ust. 2 państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za stosowanie niniejszego artykułu. Organem tym jest właściwy organ lub wyznaczony organ.

4. Do celu ust. 2 firmy inwestycyjne klasyfikuje się jako małe i średnie zgodnie z zaleceniem 2003/361/WE.

5. Instytucje spełniają wymóg nałożony na mocy ust. 1 za pomocą kapitału podstawowego Tier I, który ma charakter dodatkowy w stosunku do wszelkiego kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych nałożonego na mocy art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wymogu utrzymania bufora zabezpieczającego na mocy art. 129 niniejszej dyrektywy i wszelkich wymogów nałożonych na mocy art. 100 niniejszej dyrektywy.

6. W przypadku gdy instytucja nie spełnia w pełni wymogu na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, podlega ograniczeniom w zakresie wypłat zysków określonym w art. 141 ust. 2 i 3.

*Artykuł 131***Globalne i inne instytucje o znaczeniu systemowym**

1. Państwa członkowskie wyznaczają organ odpowiedzialny za określanie, na zasadzie skonsolidowanej, globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i, na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, stosownie do przypadku, innych instytucji o znaczeniu systemowym, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na obszarze ich jurysdykcji. Organem tym jest właściwy organ lub wyznaczony organ. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć więcej niż jeden organ. Globalne instytucje o znaczeniu systemowym są unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową, unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej lub instytucją. Globalne instytucje o znaczeniu systemowym nie są instytucją, która jest jednostką zależną unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Inne instytucje o znaczeniu systemowym są albo unijną instytucją dominującą, unijną dominującą finansową spółką holdingową, unijną dominującą finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, albo instytucją.

2. Metoda określania globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oparta jest na następujących kategoriach:

a) wielkość grupy;

▼B

- b) wzajemne powiązania danej grupy z systemem finansowym;
- c) zastępowalność usług lub infrastruktury finansowej zapewnianych przez daną grupę;
- d) złożoność grupy;
- e) transgraniczna działalność grupy, w tym transgraniczna działalność między państwami członkowskimi oraz między państwem członkowskim a państwem trzecim.

Każda kategoria otrzymuje równą wagę i składa się z wymiernych wskaźników.

Rezultatem zastosowania metody jest ogólny wynik dla każdego ocenianego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, który pozwala na określenie i zakwalifikowanie globalnych instytucji o znaczeniu systemowym do podkategorii zgodnie z opisem w ust. 9.

3. Inne instytucje o znaczeniu systemowym są określane zgodnie z ust. 1. Znaczenie systemowe oceniane jest na podstawie co najmniej jednego z następujących kryteriów:

- a) wielkość;
- b) znaczenie dla gospodarki Unii lub danego państwa członkowskiego;
- c) znaczenie działalności transgranicznej;
- d) wzajemne powiązania danej instytucji lub grupy z systemem finansowym.

EUNB, w porozumieniu z ERRS, opublikuje do dnia 1 stycznia 2015 r. wytyczne dotyczące kryteriów określania warunków stosowania niniejszego ustępu w odniesieniu do oceny innych instytucji o znaczeniu systemowym. Wytyczne te będą uwzględniać międzynarodowe ramy dotyczące krajowych instytucji o znaczeniu systemowym, a także specyfikę unijną i krajową.

4. Każda globalna instytucja o znaczeniu systemowym utrzymuje, na zasadzie skonsolidowanej, bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym odpowiadający podkategorii, do której zakwalifikowano daną globalną instytucję o znaczeniu systemowym. Bufor ten składa się z kapitału podstawowego Tier I i ma względem niego charakter uzupełniający.

5. Właściwy organ lub wyznaczony organ mogą na każdą inną instytucję o znaczeniu systemowym nałożyć, na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, stosownie do przypadku, wymóg utrzymania bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym w wysokości do 2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przy uwzględnieniu kryteriów określania innych instytucji o znaczeniu systemowym. Bufor ten składa się z kapitału podstawowego Tier I i ma względem niego charakter uzupełniający.

6. Nakładając bufor ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym, właściwy organ lub wyznaczony organ przestrzegają następujących zasad:

- a) bufor ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym nie może pociągać za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości, stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- b) bufor ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym musi być poddawany przeglądowi przez właściwy organ lub wyznaczony organ co najmniej raz do roku.

▼B

7. Przed ustaleniem lub ponownym ustaleniem bufora ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym właściwy organ lub wyznaczony organ z miesięcznym wyprzedzeniem powiadamiają Komisję, ERRS, EUNB oraz właściwe i wyznaczone organy zainteresowanych państw członkowskich o publikacji decyzji, o której mowa w ust. 5. Powiadomienie to zawiera szczegółowy opis następujących elementów:

- a) uzasadnienie, dlaczego uznaje się, że bufor ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym może być skuteczny i proporcjonalny do celu ograniczenia ryzyka;
- b) ocenę prawdopodobnego pozytywnego lub negatywnego wpływu bufora ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym na rynek wewnętrzny w oparciu o informacje, które są dostępne państwu członkowskiemu;
- c) wskaźnik bufora ryzyka innej instytucji o znaczeniu systemowym, który państwo członkowskie chce określić.

8. Bez uszczerbku dla art. 133 i ust. 5 niniejszego artykułu, w przypadku gdy inna instytucja o znaczeniu systemowym jest jednostką zależną albo globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, albo innej instytucji o znaczeniu systemowym, która jest innością instytucją dominującą i podlega buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym na zasadzie skonsolidowanej, wówczas bufor, który ma zastosowanie na poziomie indywidualnym lub subskonsolidowanym dla tej innej instytucji o znaczeniu systemowym, nie przekracza wyższej z następujących wartości:

- a) 1 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- b) wskaźnik bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub innej instytucji o znaczeniu systemowym mający zastosowanie do danej grupy na poziomie skonsolidowanym.

9. Globalne instytucje o znaczeniu systemowym są podzielone na co najmniej pięć podkategorii. Najniższa granica i granice pomiędzy poszczególnymi podkategoriami ustalane są za pomocą wyników uzyskiwanych przy zastosowaniu metody określania. Górne wyniki między sąsiednimi podkategoriami są określone jasno i są zgodne z zasadą występowania stałego liniowego wzrostu znaczenia systemowego, w związku z czym między poszczególnymi podkategoriami występuje liniowy wzrost wymogu dotyczącego dodatkowego kapitału podstawowego Tier I, z wyjątkiem najwyższej podkategorii. Do celów niniejszego ustępu znaczenie systemowe jest wpływem, jaki trudności, z którymi borykają się globalne instytucje o znaczeniu systemowym, mogą mieć na globalny rynek finansowy. Najniższej podkategorii przypisuje się bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie 1 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a bufor przypisany każdej podkategorii wzrasta o stopień wynoszący 0,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 aż do czwartej podkategorii włącznie. Najwyższa podkategoria bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym podlega buforowi w wysokości 3,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

10. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 9 właściwy organ lub wyznaczony organ mogą, kierując się należytych osądem nadzorczym:

- a) przenieść globalną instytucję o znaczeniu systemowym z niższej do wyższej podkategorii;
- b) zakwalifikować podmiot, o którym mowa w ust. 1, którego łączny wynik jest niższy od górnego wyniku najniższej podkategorii, do tej podkategorii lub do wyższej podkategorii, kwalifikując go tym samym jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym.

▼ B

11. Jeżeli właściwy organ lub wyznaczony organ podejmą decyzję zgodnie z ust. 10 lit. b), decyzję tę i jej uzasadnienie zgłoszą EUNB.

12. Właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają Komisję, ERRS i EUNB o nazwach globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz innych instytucji o znaczeniu systemowym, a także o odpowiedniej podkategorii, do której zakwalifikowano globalne instytucje o znaczeniu systemowym; podają także ich nazwy do wiadomości publicznej. Właściwe organy lub wyznaczone organy podają do wiadomości publicznej podkategorię, do której zakwalifikowano globalną instytucję o znaczeniu systemowym.

Właściwy organ lub wyznaczony organ przeprowadzają co roku przegląd określenia globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i innych instytucji o znaczeniu systemowym oraz zakwalifikowanie globalnych instytucji o znaczeniu systemowym do odpowiednich podkategorii, a także przekazują wynik zainteresowanej instytucji o znaczeniu systemowym, Komisji, ERRS i EUNB oraz podają zaktualizowany wykaz określonych instytucji o znaczeniu systemowym do wiadomości publicznej i podają do wiadomości publicznej podkategorię, do której zakwalifikowano poszczególne zidentyfikowane globalne instytucje o znaczeniu systemowym.

13. Instytucje o znaczeniu systemowym nie korzystają z kapitału podstawowego Tier I, utrzymywanego w celu spełnienia wymogów na mocy ust. 4 i 5, do spełnienia jakichkolwiek wymogów nałożonych na mocy art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 129 i 130 niniejszej dyrektywy ani jakichkolwiek wymogów nałożonych na mocy art. 102 i 104 niniejszej dyrektywy.

14. W przypadku gdy grupa, na zasadzie skonsolidowanej, podlega następującym wymogom, zastosowanie ma wyższy z tych dwóch buforów:

- a) bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym i bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym
- b) bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym, i bufor ryzyka systemowego zgodnie z art. 133.

W przypadku gdy instytucja, na zasadzie indywidualnej lub subskonsolidowanej, podlega buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym i buforowi ryzyka systemowego zgodnie z art. 133, zastosowanie ma wyższy z nich.

15. Niezależnie od przepisów ust. 14, w przypadku gdy bufor ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich ekspozycji znajdujących się w państwie członkowskim, które ustala ten bufor, aby zareagować na ryzyko makroostrożnościowe tego państwa członkowskiego, ale nie ma zastosowania do ekspozycji poza tym państwem członkowskim, ten bufor ryzyka systemowego ma charakter dodatkowy względem bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym lub globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, który ma zastosowanie zgodnie z niniejszym artykułem.

16. W przypadku gdy ust. 14 ma zastosowanie, a instytucja jest częścią grupy lub podgrupy, do której należy globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub inna instytucja o znaczeniu systemowym, instytucji tej nie uznaje się za podlegającą, na zasadzie indywidualnej, wymogowi połączonego bufora, który jest niższy od sumy bufora zabezpieczającego, bufora antycyklicznego oraz bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym lub bufora ryzyka systemowego – w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest wyższa, mającego do niej zastosowanie na zasadzie indywidualnej.

17. W przypadku gdy ust. 15 ma zastosowanie, a instytucja jest częścią grupy lub podgrupy, do której należy globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub inna instytucja o znaczeniu systemowym, instytucji tej nie uznaje się za podlegającą, na zasadzie indywidualnej, wymogowi połączonego bufora, który jest niższy od sumy bufora zabezpieczającego, bufora antycyklicznego oraz sumy bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym i bufora ryzyka systemowego mającego do niej zastosowanie na zasadzie indywidualnej.

▼B

18. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia do celów niniejszego artykułu metody, według której właściwy organ lub wyznaczony organ określają unijną dominującą instytucję lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej jako globalną instytucję o znaczeniu systemowym, oraz w celu określenia metody definiowania podkategorii oraz kwalifikowania globalnych instytucji o znaczeniu systemowym w oparciu o ich znaczenie systemowe, przy uwzględnieniu wszelkich standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 132***Sprawozdawczość**

1. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2015 r. sprawozdanie, sporządzone na podstawie rozwoju sytuacji międzynarodowej i opinii EUNB, na temat możliwości rozszerzenia ram dotyczących globalnych instytucji o znaczeniu systemowym na dodatkowe rodzaje instytucji o znaczeniu systemowym w Unii, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

2. Do dnia 31 grudnia 2016 r. – po skonsultowaniu się z ERRS i EUNB – Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat tego, czy należy zmienić przepisy dotyczące globalnych instytucji o znaczeniu systemowym określonych w art. 131, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym. Każdy taki wniosek należy uwzględnić rozwój międzynarodowej sytuacji regulacyjnej i obejmuje przegląd, w stosownych przypadkach, procesu kwalifikowania specyficznych dla instytucji buforów innych instytucji o znaczeniu systemowym w ramach grupy przy uwzględnieniu wszelkiego możliwego nienależytego wpływu na realizację strukturalnego rozdzielenia w ramach państw członkowskich.

*Artykuł 133***Wymóg utrzymywania bufora ryzyka systemowego**

1. Każde państwo członkowskie może wprowadzić bufor ryzyka systemowego z kapitału podstawowego Tier I w odniesieniu do sektora finansowego lub co najmniej jednego podzbioru tego sektora w celu zapobiegania i ograniczania długoterminowych niecyklicznych ryzyk systemowych lub makroostrożnościowych nieobjętych rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, rozumianego jako ryzyko zakłócenia w systemie finansowym, które może mieć poważne negatywne skutki dla systemu finansowego i gospodarki realnej w danym państwie członkowskim.

2. Na użytek ust. 1 państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za ustalenie bufora ryzyka systemowego i określenie zbiorów instytucji, do których ma on zastosowanie. Organem tym jest właściwy organ lub wyznaczony organ.

▼B

►C2 3. Na użytek ust. 1 niniejszego artykułu, instytucje mogą być zobowiązane do utrzymywania, oprócz kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych nałożonych w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ◀ bufora ryzyka systemowego kapitału podstawowego Tier I w wysokości co najmniej 1 % w oparciu o kwoty ekspozycji, wobec których zastosowanie ma bufor ryzyka systemowego zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu, na zasadzie indywidualnej, skonsolidowanej lub subskonsolidowanej, stosownie do przypadku, zgodnie z częścią pierwszą tytułu II tego rozporządzenia. Odpowiedni właściwy lub wyznaczony organ może wymagać od instytucji utrzymywania bufora ryzyka systemowego na poziomie zarówno indywidualnym i skonsolidowanym.

4. Instytucje nie korzystają z kapitału podstawowego Tier I, utrzymywanego w celu spełnienia wymogu na mocy ust. 3, do spełnienia jakichkolwiek wymogów nałożonych na mocy art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 129 i 130 niniejszej dyrektywy ani jakichkolwiek wymogów nałożonych na mocy art. 102 i 104 niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy grupa, która została określona jako instytucja o znaczeniu systemowym podlegająca buforowi globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 131, podlega także buforowi ryzyka systemowego na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z niniejszym artykułem, zastosowanie ma wyższy z tych buforów. W przypadku gdy instytucja, na zasadzie indywidualnej lub subskonsolidowanej, podlega buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym zgodnie z art. 131 i buforowi ryzyka systemowego zgodnie z niniejszym artykułem, zastosowanie ma wyższy z nich.

5. Niezależnie od ust. 4, w przypadku gdy bufor ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich ekspozycji znajdujących się w państwie członkowskim, które ustala ten bufor, aby zareagować na ryzyko makroostrożnościowe tego państwa członkowskiego, ale nie ma zastosowania do ekspozycji poza tym państwem członkowskim, ten bufor ryzyka systemowego stosuje się łącznie z buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym lub globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, który ma zastosowanie zgodnie z art. 131.

6. W przypadku gdy ust. 4 ma zastosowanie, a instytucja jest częścią grupy lub podgrupy, do której należy globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub inna instytucja o znaczeniu systemowym, instytucji tej nie uznaje się za podlegającą, na zasadzie indywidualnej, wymogowi połączonego bufora, który jest niższy od sumy bufora zabezpieczającego, bufora antycyklicznego oraz – w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest wyższa – bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym lub bufora ryzyka systemowego, mającego do niej zastosowanie na zasadzie indywidualnej.

7. W przypadku gdy ust. 5 ma zastosowanie, a instytucja jest częścią grupy lub podgrupy, do której należy globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub inna instytucja o znaczeniu systemowym, instytucji tej nie uznaje się za podlegającą, na zasadzie indywidualnej, wymogowi połączonego bufora, który jest niższy od sumy bufora zabezpieczającego, bufora antycyklicznego oraz sumy bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym i bufora ryzyka systemowego mającego do niej zastosowanie na zasadzie indywidualnej.

8. Bufor ryzyka systemowego może mieć zastosowanie do ekspozycji znajdujących się w państwie członkowskim, które ustala ten bufor, i może mieć także zastosowanie do ekspozycji w państwach trzecich. Bufor ryzyka systemowego może mieć także zastosowanie do ekspozycji znajdujących się w innych państwach członkowskich z zastrzeżeniem ust. 15 i 18.

▼B

9. Bufora ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich instytucji lub co najmniej jednego ich podzbioru, dla których to instytucji zgodnie z niniejszą dyrektywą właściwe są organy danego państwa członkowskiego, i jest on ustalany stopniowo lub w trybie przyspieszonym - każdorazowo w drodze korekty o kolejne 0,5 punktu procentowego. Istnieje możliwość wprowadzenia różnych wymogów dla różnych podzbiorów sektora.

10. Nakładając wymóg utrzymania bufora ryzyka systemowego, właściwy organ lub wyznaczony organ przestrzegają następujących zasad:

- a) bufor ryzyka systemowego nie może pociągać za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości, stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- b) bufor ryzyka systemowego musi być poddawany przeglądowi przez właściwy organ lub wyznaczony organ co najmniej raz na dwa lata.

11. Przed ustaleniem lub ponownym ustaleniem wskaźnika bufora ryzyka systemowego w wysokości do 3 % właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają z miesięcznym wyprzedzeniem Komisję, ERSS, EUNB oraz właściwe i wyznaczone organy zainteresowanych państw członkowskich o publikacji decyzji, o której mowa w ust. 16. Jeśli bufor ma zastosowanie do ekspozycji w państwach trzecich, właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają także organy nadzoru tych państw trzecich. Powiadomienie to zawiera szczegółowy opis następujących elementów:

- a) ryzyka systemowego lub makroostrożnościowego w państwie członkowskim;
- b) powodów, dla których rozmiar ryzyk systemowego lub makroostrożnościowego zagraża stabilności systemu finansowego na szczeblu krajowym, uzasadniając wskaźnik bufora ryzyka systemowego;
- c) uzasadnienie, dlaczego uznaje się, że bufor ryzyka systemowego może być skuteczny i proporcjonalny do celu ograniczenia ryzyka;
- d) ocenę prawdopodobnego pozytywnego lub negatywnego wpływu bufora ryzyka systemowego na rynek wewnętrzny w oparciu o informacje, które są dostępne państwu członkowskiemu;
- e) wyjaśnienie, dlaczego żaden z istniejących środków w niniejszej dyrektywie lub w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, z wyłączeniem art. 458 i 459 tego rozporządzenia, sam lub w połączeniu z innymi nie wystarczy, by zaradzić wskazanemu ryzyku makroostrożnościowemu lub systemowemu, z uwzględnieniem stosunkowej skuteczności tych środków;
- f) wskaźnik bufora ryzyka systemowego, którego państwo członkowskie chce wymagać.

12. Przed ustaleniem lub ponownym ustaleniem wskaźnika bufora ryzyka systemowego na poziomie przekraczającym 3 %, właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają Komisję, ERSS, EUNB oraz właściwe i wyznaczone organy zainteresowanych państw członkowskich. Jeśli bufor ma zastosowanie do ekspozycji w państwach trzecich, właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają także organy nadzoru tych państw trzecich. Powiadomienie to zawiera szczegółowy opis następujących elementów:

- a) ryzyka systemowego lub makroostrożnościowego w państwie członkowskim;

▼B

- b) powodów, dla których rozmiar ryzyka systemowego lub makroostrożnościowego zagraża stabilności systemu finansowego na szczeblu krajowym, uzasadniając wskaźnik bufora ryzyka systemowego;
- c) uzasadnienie, dlaczego uznaje się, że bufor ryzyka systemowego może być skuteczny i proporcjonalny do celu ograniczenia ryzyka;
- d) ocenę prawdopodobnego pozytywnego lub negatywnego wpływu bufora ryzyka systemowego na rynek wewnętrzny w oparciu o informacje, które są dostępne państwu członkowskiemu;
- e) wyjaśnienie, dlaczego żaden z istniejących środków w niniejszej dyrektywie lub w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, z wyłączeniem art. 458 i 459 tego rozporządzenia, sam lub w połączeniu z innymi nie wystarczy, by zaradzić wskazanemu ryzyku makroostrożnościowemu lub systemowemu, z uwzględnieniem stosunkowej skuteczności tych środków;
- f) wskaźnik bufora ryzyka systemowego, którego państwo członkowskie chce wymagać.

13. Właściwy organ lub wyznaczony organ mogą począwszy od dnia 1 stycznia 2015 r., ustalać lub ponownie ustalać wskaźnik bufora ryzyka systemowego, który ma zastosowanie do ekspozycji w tym państwie członkowskim, i może także mieć zastosowanie do ekspozycji w państwach trzecich, na poziomie do 5 % łącznie, postępując zgodnie z procedurą określoną w ust. 11. Ustalając lub ponownie ustalając wskaźnik bufora ryzyka systemowego na poziomie przekraczającym 5 %, przestrzega się procedur określonych w ust. 12.

14. Jeśli wskaźnik bufora ryzyka systemowego ma zostać ustalony na poziomie między 3 % a 5 % zgodnie z ust. 13, właściwy organ lub wyznaczony organ w państwie członkowskim ustalającym ten bufor zawsze powiadamiają o tym Komisję i czekają na jej opinię przed przyjęciem przedmiotowych środków.

Jeśli Komisja wyda opinię negatywną, właściwy organ lub wyznaczony organ w państwie członkowskim ustalającym ten bufor stosują się do tej opinii lub wyjaśniają, dlaczego tego nie uczyniły.

W przypadku gdy jeden podzbiór sektora finansowego obejmuje jednostkę zależną jednostki dominującej, która ma siedzibę w innym państwie członkowskim, właściwy organ lub wyznaczony organ powiadamiają organy tego państwa członkowskiego, Komisję i ERRS. W terminie jednego miesiąca od dokonania powiadomienia Komisja i ERRS wydają zalecenie dotyczące środków podejmowanych zgodnie z niniejszym ustępem. W przypadku gdy organy nie mogą dojść do porozumienia, a także w przypadku negatywnego zalecenia zarówno Komisji, jak i ERRS, właściwy organ lub wyznaczony organ może skierować sprawę do EUNB zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Decyzję o ustaleniu bufora w odniesieniu do tych ekspozycji zawieszają do czasu podjęcia decyzji przez EUNB.

15. W terminie miesiąca od powiadomienia, o którym mowa w ust. 12, ERRS przekazuje Komisji opinię na temat tego, czy bufor ryzyka systemowego uznany został za właściwy. EUNB również może przedstawić Komisji opinię na temat bufora zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼ B

W terminie dwóch miesięcy od dokonania powiadomienia Komisja, w stosownych przypadkach uwzględniając opinie ERRS i EUNB, i jeśli jest przekonana, że bufor ryzyka systemowego nie pociąga za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii jako całości, stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, przyjmuje akt wykonawczy zezwalający właściwemu organowi lub wyznaczonemu organowi na przyjęcie proponowanego środka.

16. Każdy właściwy organ lub wyznaczony organ ogłaszają ustalenie bufora ryzyka systemowego poprzez publikację na stosownej stronie internetowej. Ogłoszenie takie zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) wskaźnik bufora ryzyka systemowego;
- b) instytucje, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego;
- c) uzasadnienie wprowadzenia bufora ryzyka systemowego;
- d) datę, od której instytucje obowiązują ustalony lub ponownie ustalony bufor ryzyka systemowego; oraz
- e) nazwy państw, w przypadku gdy ekspozycje w tych państwach są uwzględnione w buforze ryzyka systemowego.

Gdyby publikacja, o której mowa w lit. c), zagrozić stabilności systemu finansowego, ogłoszenie nie będzie zawierać informacji na mocy lit. c).

17. W przypadku gdy instytucja nie spełnia w pełni wymogu ust. 1 niniejszego artykułu, podlega ograniczeniom w zakresie wypłat zysków określonym w art. 141 ust. 2 i 3.

W przypadku gdy te ograniczenia w zakresie wypłat zysków prowadzą do niezadowalającej poprawy poziomu kapitału podstawowego Tier I instytucji w świetle stosownego ryzyka systemowego, właściwe organy mogą przyjąć dodatkowe środki zgodnie z art. 64.

18. Po powiadomieniu, o którym mowa w ust. 11, państwa członkowskie mogą stosować bufor do wszystkich ekspozycji. W przypadku gdy właściwy organ lub wyznaczony organ podejmą decyzję o ustaleniu bufora na poziomie do 3 % w oparciu o ekspozycje w innych państwach członkowskich, bufor ten musi mieć jednakowy poziom w odniesieniu do wszystkich ekspozycji znajdujących się w obrębie Unii.

*Artykuł 134***Uznawanie wskaźnika bufora ryzyka systemowego**

1. Inne państwa członkowskie mogą uznać wskaźnik bufora ryzyka systemowego ustalony zgodnie z art. 133 i mogą stosować ten wskaźnik bufora wobec instytucji działających na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie w przypadku ekspozycji w państwie członkowskim, które ustaliło ten wskaźnik bufora.

2. Jeśli państwa członkowskie uznają wskaźnik bufora ryzyka systemowego dla instytucji działających na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie, państwa te powiadamiają Komisję, ERRS, EUNB i państwo członkowskie, które ustaliło ten wskaźnik bufora systemowego.

▼B

3. Podejmując decyzję w sprawie uznania wskaźnika bufora ryzyka systemowego, państwo członkowskie uwzględni informacje przedstawione zgodnie z art. 133 ust. 11, 12 lub 13 przez państwo członkowskie, które ustaliło ten wskaźnik bufora.

4. Państwo członkowskie, które ustaliło wskaźnik bufora ryzyka systemowego zgodnie z art. 133, może zwrócić się do ERRS o wydanie zalecenia określonego w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 dla jednego lub kilku państw członkowskich, które mogą uznać wskaźnik bufora ryzyka systemowego.

Sekcja II

Ustalanie i obliczanie buforów antycyklicznych*Artykuł 135***Wytyczne ERRS w sprawie ustalania wskaźników bufora antycyklicznego**

1. ERRS może wydać w formie zaleceń zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 wytyczne dla organów wyznaczonych przez państwa członkowskie na mocy art. 136 ust. 1 w sprawie ustalania wskaźników buforów antycyklicznych; wytyczne te zawierają następujące elementy:

a) zasady, którymi wyznaczone organy powinny się kierować przy dokonywaniu osądu właściwego wskaźnika bufora antycyklicznego celem zapewnienia, by organy przyjmowały należyte podejście do stosownych cykli makroekonomicznych i wspierały należyty i spójny proces podejmowania decyzji we wszystkich państwach członkowskich;

b) ogólne wytyczne w sprawie:

(i) mierzenia i obliczania odchylenia od długoterminowych tendencji w zakresie wskaźników kredytów do produktu krajowego brutto (PKB);

(ii) obliczania wartości odniesienia dotyczących bufora wymaganych na mocy art. 136 ust. 2;

c) wytyczne w sprawie zmiennych, które oznaczają akumulację ryzyka ogólnosystemowego związanego z okresami nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w systemie finansowym, w szczególności w sprawie odpowiedniego wskaźnika kredytów do PKB i jego odchylenia od długoterminowej tendencji, oraz w sprawie innych istotnych czynników – w tym reagowania na zmiany w sytuacji gospodarczej w obrębie poszczególnych sektorów gospodarki – które powinny być uwzględniane w decyzjach wyznaczonych organów w sprawie właściwego wskaźnika bufora antycyklicznego na mocy art. 136;

d) wytyczne dotyczące zmiennych, w tym kryteria jakościowe, które wskazują na to, że bufor powinien zostać utrzymany, obniżony lub całkowicie zniesiony.

2. W przypadku gdy ERRS wydała zalecenie na mocy ust. 1, uwzględni ona należycie różnice pomiędzy państwami członkowskimi, w szczególności specyfikę państw członkowskich mających małe i otwarte gospodarki.

▼B

3. W przypadku gdy ERRS wydała zalecenie na mocy ust. 1, dokonuje ona przeglądu tego zalecenia i w razie konieczności uaktualnia je w świetle doświadczeń w zakresie ustalania buforów na mocy niniejszej dyrektywy lub zmian praktyk uzgodnionych na szczelbu międzynarodowym.

*Artykuł 136***Ustalanie wskaźników bufora antycyklicznego**

1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ lub podmiot publiczny (zwany dalej „wyznaczonym organem”), który jest odpowiedzialny za ustalanie wskaźnika bufora antycyklicznego dla tego państwa członkowskiego.

2. Każdy wyznaczony organ oblicza co kwartał wartość odniesienia dotyczącą bufora, którą kieruje się przy ustalaniu wskaźnika bufora antycyklicznego zgodnie z ust. 3. Wartość odniesienia dotyczącą bufora odzwierciedla w racjonalny sposób cykl kredytowy i ryzyka związane z nadmiernym wzrostem akcji kredytowej w państwie członkowskim, a także należyte uwzględnia specyfikę gospodarki danego państwa. Wartość ta opiera się na odchyleniach od długoterminowych tendencji w zakresie wskaźnika kredytów do PKB, uwzględniając przy tym między innymi:

- a) wskaźnik wzrostu akcji kredytowej w danym państwie, w szczególności wskaźnik odzwierciedlający zmiany dotyczące wskaźnika kredytów przyznanych w danym państwie członkowskim do PKB;
- b) wszelkie bieżące wytyczne stosowane przez ERRS zgodnie z art. 135 ust. 1 lit. b).

3. Każdy wyznaczony organ co kwartał dokonuje oceny wskaźnika bufora antycyklicznego dla swojego państwa członkowskiego i ustala właściwy wskaźnik, uwzględniając przy tym:

- a) wartość odniesienia dotyczącą bufora obliczoną zgodnie z ust. 2;
- b) wszelkie bieżące wytyczne stosowane przez ERRS zgodnie z art. 135 ust. 1 lit. a), c) i d) oraz wszelkie zalecenia wydane przez ERRS w sprawie ustalania wskaźnika bufora;
- c) inne zmienne, które wyznaczony organ uzna za istotne z punktu widzenia reagowania na cykliczne ryzyko systemowe.

4. Wskaźnik bufora antycyklicznego, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucji, które mają ekspozycje kredytowe w tym państwie członkowskim, musi zawierać się w przedziale 0–2,5 %, przy kalibracji krokowej o 0,25 punktu procentowego lub o wielokrotność 0,25 punktu procentowego. Jeżeli jest to uzasadnione ze względów określonych w ust. 3, wyznaczony organ może ustalić wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie przekraczającym 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do celu określonego w art. 140 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

▼B

5. W przypadku gdy wyznaczony organ ustala wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie powyżej zera po raz pierwszy lub w przypadku późniejszego podwyższenia przez wyznaczony organ obowiązującego poziomu wskaźnika bufora antycyklicznego, podejmuje on również decyzję co do daty, od której instytucje muszą stosować ten nowy podwyższony bufor do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego. Termin ten nie może być późniejszy niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia podwyższonego poziomu bufora zgodnie z ust. 7. Jeżeli termin ten przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia podwyższonego poziomu bufora, taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania musi być uzasadniony wyjątkowymi okolicznościami.

6. Jeżeli wyznaczony organ obniża obowiązujący wskaźnik bufora antycyklicznego, to bez względu na to, czy jest on obniżony do zera, organ ten podejmuje również decyzję w sprawie zakładanego okresu, podczas którego nie przewiduje się wzrostu bufora. Ustalenia dotyczące takiego zakładanego okresu nie są jednak wiążące dla wyznaczonego organu.

7. Każdy wyznaczony organ ogłasza kwartalnie ustalenia dotyczące wskaźnika bufora antycyklicznego w drodze publikacji na swojej stronie internetowej. Ogłoszenie takie zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) mający zastosowanie wskaźnik bufora antycyklicznego;
- b) odpowiedni wskaźnik kredytów do PKB i jego odchylenie od długoterminowej tendencji;
- c) wartość odniesienia dotyczącą bufora obliczoną zgodnie z ust. 2;
- d) uzasadnienie takiego wskaźnika bufora;
- e) w przypadku podwyższenia wskaźnika bufora – datę, od której instytucje muszą stosować podwyższony wskaźnik bufora do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego;
- f) w przypadku gdy data, o której mowa w lit. e), przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia zgodnie z niniejszym ustępem – odniesienie do wyjątkowych okoliczności uzasadniających taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania;
- g) w przypadku obniżenia wskaźnika bufora – zakładany okres, podczas którego nie przewiduje się podwyższania wskaźnika bufora, wraz z uzasadnieniem tego okresu.

Wyznaczone organy podejmują wszelkie racjonalne kroki celem koordynacji terminu takiego ogłoszenia.

Wyznaczone organy każdorazowo powiadamiają ERRS o kwartalnych ustaleniach wskaźnika bufora antycyklicznego oraz przekazują jej informacje określone w lit. a)–g). ERRS publikuje na swojej stronie internetowej wszystkie wskaźniki bufora, o których została powiadomiona, i związane z nimi informacje.

Artykuł 137

Uznawanie wskaźników bufora antycyklicznego na poziomie powyżej 2,5 %

1. W przypadku gdy wyznaczony organ, zgodnie z art. 136 ust. 5, lub odpowiedni organ państwa trzeciego ustalił wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, pozostałe wyznaczone organy mogą uznać ten wskaźnik bufora do celów obliczeń przeprowadzanych przez instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie, dotyczących ich specyficznych dla instytucji buforów antycyklicznych.

2. W przypadku gdy wyznaczony organ zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu uznaje wskaźnik bufora na poziomie powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, ogłasza to poprzez publikację na swojej stronie internetowej. Ogłoszenie takie zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) mający zastosowanie wskaźnik bufora antycyklicznego;
- b) państwo członkowskie lub państwa trzecie, do których ma on zastosowanie;
- c) w przypadku podwyższenia wskaźnika bufora – datę, od której instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w państwie członkowskim wyznaczonego organu muszą stosować ten podwyższony wskaźnik bufora do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego;
- d) w przypadku gdy data, o której mowa w lit. c), przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia, o którym mowa w niniejszym ustępie – odniesienie do wyjątkowych okoliczności uzasadniających taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania.

Artykuł 138

Zalecenie ERRS w sprawie wskaźników bufora antycyklicznego państwa trzeciego

Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 ERRS może wydać zalecenie dla wyznaczonych organów w sprawie właściwego wskaźnika bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec takiego państwa trzeciego, w przypadku gdy:

- a) wskaźnik bufora antycyklicznego nie został ustalony i opublikowany przez odpowiedni organ państwa trzeciego (zwany dalej „odpowiednim organem państwa trzeciego”) dla państwa trzeciego, wobec którego ekspozycje kredytowe posiada co najmniej jedna instytucja w Unii;
- b) ERRS stwierdzi, że wskaźnik bufora antycyklicznego, który został ustalony i opublikowany przez odpowiedni organ państwa trzeciego dla państwa trzeciego nie wystarcza, by w odpowiedni sposób chronić instytucje w Unii przed ryzykiem nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w tym państwie, lub wyznaczony organ powiadamia ERRS, że w jego opinii dany wskaźnik bufora jest niewystarczający, by zrealizować ten cel.

*Artykuł 139***Decyzja wyznaczonych organów w sprawie wskaźników bufora antycyklicznego w państwie trzecim**

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie niezależnie od tego, czy ERRS wydała zalecenie dla wyznaczonych organów, o którym mowa w art. 138.

2. W okolicznościach, o których mowa w art. 138 lit. a), wyznaczone organy mogą ustalić wskaźnik bufora antycyklicznego, który musi być stosowany przez instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego.

3. W przypadku gdy wskaźnik bufora antycyklicznego został ustalony i opublikowany przez odpowiedni organ państwa trzeciego dla państwa trzeciego, wyznaczony organ może ustalić inny wskaźnik bufora dla tego państwa trzeciego do celów obliczenia przez instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego, jeżeli instytucje te mają podstawy, by uznać, że wskaźnik bufora ustalony przez odpowiedni organ państwa trzeciego nie wystarcza, by w odpowiedni sposób chronić te instytucje przed ryzykiem nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w tym państwie.

Wykonując swoje uprawnienia zgodnie z akapitem pierwszym, wyznaczony organ nie ustala wskaźnika bufora antycyklicznego poniżej poziomu ustalonego przez odpowiedni organ państwa trzeciego, chyba że wskaźnik ten wynosi ponad 2,5 % – wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucji, które mają ekspozycje kredytowe w tym państwie trzecim.

Aby osiągnąć spójność w zakresie ustalania wielkości buforów w odniesieniu do państw trzecich, ERRS może wydawać zalecenia dotyczące ustalania tych wielkości.

4. W przypadku gdy wyznaczony organ ustala wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego zgodnie z ust. 2 lub 3, na poziomie powyżej istniejącego mającego zastosowanie wskaźnika bufora antycyklicznego, wyznaczony organ podejmuje również decyzję w sprawie daty, od której instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie muszą stosować ten bufor do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego. Termin ten nie jest późniejszy niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia wskaźnika bufora zgodnie z ust. 5. Jeżeli termin ten przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia, taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania musi być uzasadniony wyjątkowymi okolicznościami.

5. Wyznaczone organy publikują wszelkie ustalenia dotyczące wskaźnika bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego zgodnie z ust. 2 lub 3 na swoich stronach internetowych, podając następujące informacje:

- a) wskaźnik bufora antycyklicznego oraz państwo trzecie, do którego ma on zastosowanie;
- b) uzasadnienie takiego wskaźnika bufora;
- c) w przypadku ustalenia wskaźnika bufora na poziomie powyżej zera po raz pierwszy lub jego podwyższenia – datę, od której instytucje muszą stosować taki podwyższony wskaźnik bufora do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego;

▼B

- d) w przypadku gdy data, o której mowa w lit. c), przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty publikacji na mocy niniejszego ustępu – odniesienie do wyjątkowych okoliczności uzasadniających taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania.

*Artykuł 140***Obliczanie specyficznych dla instytucji wskaźników bufora antycyklicznego**

1. Specyficzny dla instytucji wskaźnik bufora antycyklicznego składa się ze średniej ważonej wskaźników bufora antycyklicznego mających zastosowanie w jurysdykcjach, w których znajdują się stosowne ekspozycje kredytowe instytucji, lub stosowanych do celów niniejszego artykułu na mocy art. 139 ust. 2 lub 3.

W celu obliczenia średniej ważonej, o której mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie zobowiązują instytucje do stosowania do wszystkich mających zastosowanie wskaźników bufora antycyklicznego swoich, określonych zgodnie z częścią trzecią tytułu II i IV rozporządzenia (UE) nr 575/2013, łącznych wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego, związanego z odnośnymi ekspozycjami kredytowymi na danym terytorium, podzielonych przez ich łączne wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego związanego z wszystkimi odnośnymi ekspozycjami kredytowymi tych instytucji.

2. W przypadku gdy, zgodnie z art. 136 ust. 5, wyznaczony organ ustala wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, państwa członkowskie zapewniają stosowanie następujących wskaźników bufora w stosunku do odnośnych ekspozycji kredytowych znajdujących się w państwie członkowskim wyznaczonego organu (zwanym dalej „państwem członkowskim A”) do celów obliczeń wymaganych zgodnie z ust. 1, w tym, w stosownym przypadku, do celów obliczania składnika kapitału skonsolidowanego, który dotyczy danej instytucji:

- a) instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie stosują wskaźnik bufora na poziomie powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko;
- b) instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim stosują wskaźnik bufora antycyklicznego wynoszący 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli wyznaczony organ w państwie członkowskim, w którym udzielono im zezwolenia, nie uznał wskaźnika bufora na poziomie powyżej 2,5 % zgodnie z art. 137 ust. 1;
- c) instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim stosują wskaźnik bufora antycyklicznego ustalony przez wyznaczony organ państwa członkowskiego A, jeżeli wyznaczony organ w państwie członkowskim, w którym udzielono im zezwolenia, uznał wskaźnik bufora zgodnie z art. 137.

3. W przypadku gdy wskaźnik bufora antycyklicznego wyznaczony dla państwa trzeciego przez odpowiedni organ państwa trzeciego wynosi powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, państwa członkowskie zapewniają stosowanie następujących wskaźników bufora w stosunku do

▼ B

odnośnych ekspozycji kredytowych znajdujących się w tym państwie trzecim do celów obliczeń wymaganych zgodnie z ust. 1, w tym, w stosownym przypadku, do celów obliczania składnika kapitału skonsolidowanego, który dotyczy danej instytucji:

- a) instytucje stosują wskaźnik bufora antycyklicznego wynoszący 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli wyznaczony organ w państwie członkowskim, w którym udzielono im zezwolenia, nie uznał wskaźnika bufora na poziomie powyżej 2,5 % zgodnie z art. 137 ust. 1;
- b) instytucje stosują wskaźnik bufora antycyklicznego ustalony przez odpowiedni organ państwa trzeciego, jeżeli wyznaczony organ w państwie członkowskim, w którym udzielono im zezwolenia, uznał wskaźnik bufora zgodnie z art. 137.

4. Odpowiednie ekspozycje kredytowe obejmują wszystkie kategorie ekspozycji inne niż te wymienione w art. 112 lit. a) - f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które podlegają:

- a) wymogom w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z częścią trzecią tytuł II tego rozporządzenia;
- b) w przypadku gdy ekspozycja dotyczy portfela handlowego – wymogom w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 2 tego rozporządzenia lub z tytułu dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 5 tego rozporządzenia;
- c) w przypadku gdy ekspozycja ma charakter sekurytyzacyjny – wymogom w zakresie funduszy własnych zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 5 tego rozporządzenia.

5. Instytucje określają lokalizację geograficzną odnośnej ekspozycji kredytowej zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi przyjętymi zgodnie z ust. 7.

6. Do celów obliczeń wymaganych zgodnie z ust. 1:

- a) wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa członkowskiego ma zastosowanie od daty określonej w informacjach opublikowanych zgodnie z art. 136 ust. 7 lit. e) lub art. 137 ust. 2) lit. c), jeżeli skutkiem takiej decyzji jest podwyższenie wskaźnika bufora;
- b) z zastrzeżeniem lit. c) wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego ma zastosowanie 12 miesięcy po dacie ogłoszenia zmiany wskaźnika bufora przez odpowiedni organ państwa trzeciego, niezależnie od tego, czy organ ten wymaga od instytucji zarejestrowanych w tym państwie trzecim rozpoczęcia stosowania zmiany w krótszym terminie, jeżeli skutkiem takiej decyzji jest podwyższenie wskaźnika bufora;
- c) w przypadku gdy wyznaczony organ państwa członkowskiego pochodzenia instytucji ustala wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego zgodnie z art. 139 ust. 2 lub 3 lub uznaje wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego zgodnie z art. 137, dany wskaźnik bufora ma zastosowanie od daty określonej w informacjach opublikowanych zgodnie z art. 139 ust. 5 lit. c) lub art. 137 ust. 2) lit. c), jeżeli skutkiem takiej decyzji jest podwyższenie wskaźnika bufora;

▼B

- d) wskaźnik bufora antycyklicznego ma zastosowanie natychmiast, jeżeli skutkiem takiej decyzji jest obniżenie wskaźnika bufora.

Do celów lit. b) zmianę wskaźnika bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego uważa się za ogłoszoną dnia, w którym została ona podana do publicznej wiadomości przez odpowiedni organ państwa trzeciego zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi.

7. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metody ustalenia lokalizacji geograficznej odnośnych ekspozycji kredytowych, o których mowa w ust. 5.

EUNB przedstawi Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Sekcja III

Środki chroniące kapitał

Artykuł 141

Ograniczenia dotyczące wypłat zysków

1. Państwa członkowskie zakazują każdej instytucji, która spełnia łączny wymóg w zakresie buforów, dokonywania wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I w zakresie, w jakim obniżyłoby to jej kapitał podstawowy Tier I do poziomu, przy którym łączny wymóg w zakresie buforów nie byłby już spełniany.

2. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje, które nie spełniają łącznego wymogu w zakresie buforów, do obliczania maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie („MDA”) zgodnie z ust. 4 i do powiadomienia właściwego organu o tej MDA.

W przypadku gdy zastosowanie ma akapit pierwszy, państwa członkowskie zabraniają takim instytucjom podejmowania jakiegokolwiek z następujących działań przed obliczeniem przez daną instytucję MDA:

- a) dokonywania wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I;
- b) podejmowania zobowiązań do wypłat zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych czy też wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do płatności zostało podjęte w okresie, gdy instytucja nie spełniała łącznych wymogów w zakresie buforów;
- c) dokonywania płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.

3. W czasie gdy instytucja nie spełnia swojego łącznego wymogu w zakresie buforów lub wykracza poza ten wymóg, państwa członkowskie zabraniają instytucji dokonywania wypłat zysków w wysokości przekraczającej MDA obliczoną zgodnie z ust. 4 w formie działań, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c).

▼B

4. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do obliczania MDA jako iloczynu sumy obliczonej zgodnie z ust. 5 i współczynnika określonego zgodnie z ust. 6. Od MDA odejmuje się wszelkie działania, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c).

5. Suma, która ma zostać pomnożona zgodnie z ust. 4, składa się z:

a) zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które uzyskano od momentu podjęcia ostatniej decyzji w sprawie wypłaty zysków lub dowolnego z działań, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu;

powiększonych o

b) zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które uzyskano od momentu podjęcia ostatniej decyzji w sprawie wypłaty zysków lub dowolnego z działań, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu;

pomniejszonych o

c) kwoty, które byłyby należne jako podatek, gdyby pozycje określone w lit. a) oraz b) niniejszego ustępu zostały zatrzymane.

6. Współczynnik ustala się w następujący sposób:

a) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczony zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w pierwszym (tzn. najniższym) kwartylu łącznego wymogu w zakresie buforów, współczynnik ten wynosi 0;

b) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczony zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w drugim kwartylu łącznego wymogu w zakresie buforów, współczynnik ten wynosi 0,2;

c) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczony zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w trzecim kwartylu łącznego wymogu w zakresie buforów, współczynnik ten wynosi 0,4;

d) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczony zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w czwartym (tzn. najwyższym) kwartylu łącznego wymogu w zakresie buforów, współczynnik ten wynosi 0,6.

▼ B

Dolne i górne kresy poszczególnych kwartyli łącznego wymogu w zakresie buforów obliczane są w następujący sposób:

$$\text{Dolny kres kwartyli} = \frac{\text{łączny wymóg w zakresie bufora}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Górny kres kwartyli} = \frac{\text{łączny wymóg w zakresie bufora}}{4} \times Q_n$$

„Q_n” oznacza numer porządkowy danego kwartyli.

7. Ograniczenia nałożone niniejszym artykułem mają zastosowanie tylko w przypadku płatności, które prowadzą do obniżenia kapitału podstawowego Tier I lub do zmniejszenia zysków, i gdy zawieszenie płatności lub brak płatności nie stanowią niewykonania zobowiązania ani warunku wszczęcia postępowania w ramach procedury niewypłacalności mającej zastosowanie do instytucji.

8. W przypadku gdy instytucja nie spełnia łącznego wymogu w zakresie buforów i planuje wypłatę zysków podlegających podziałowi lub podejmuje działania, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) lub c), powiadamia o tym właściwy organ i przedstawia następujące informacje:

- a) wysokość kapitału utrzymywanego przez instytucję, w rozbiciu na następujące pozycje:
  - (i) kapitał podstawowy Tier I,
  - (ii) kapitał dodatkowy Tier I,
  - (iii) kapitał Tier II;
- b) wysokość jej zysków z bieżącego okresu i zysków rocznych;
- c) MDA obliczoną zgodnie z ust. 4;
- d) wysokość zysków podlegających podziałowi, które instytucja ma zamiar przeznaczyć na:
  - (i) wypłaty dywidendy;
  - (ii) wykup akcji własnych;
  - (iii) płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I;

▼ C3

- (iv) wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych, zarówno poprzez podjęcie nowego zobowiązania do płatności, jak i wypłaty wynikające z zobowiązania do płatności podjętego w okresie, gdy instytucja nie spełniała swojego łącznego wymogu w zakresie buforów.

▼ B

9. Instytucja posiada zasady zapewniające poprawne obliczanie wysokości zysków podlegających podziałowi i MDA oraz jest w stanie wykazać ich poprawność na żądanie właściwych organów.

10. Do celów ust. 1 i 2 wypłata związana z kapitałem podstawowym Tier I obejmuje, co następuje:

- a) wypłatę dywidend pieniężnych;

▼ B

- b) przydział opłaconych całkowicie lub częściowo akcji gratisowych lub innych instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- c) umorzenie lub wykup przez instytucję jej własnych udziałów lub innych instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia;
- d) spłatę kwot wypłaconych w związku z instrumentami kapitałowymi, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia;
- e) wypłatę pozycji, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. b)–e) tego rozporządzenia.

*Artykuł 142***Plan ochrony kapitału**

1. W przypadku gdy instytucja nie spełnia łącznego wymogu w zakresie buforów, przygotowuje ona plan ochrony kapitału i przedkłada go właściwemu organowi nie później niż pięć dni roboczych od dnia, w którym stwierdziła, że nie spełnia tego wymogu, chyba że właściwy organ zezwoli na dłuższy termin nieprzekraczający 10 dni.

▼ C2

Właściwe organy udzielają takich zezwoleń, wyłącznie biorąc pod uwagę indywidualną sytuację instytucji i uwzględniając skalę i złożoność jej działalności.

▼ B

- 2. Plan ochrony kapitału obejmuje następujące pozycje:
  - a) przewidywane przychody i wydatki oraz prognozowany bilans;
  - b) środki w celu podwyższenia współczynników kapitałowych instytucji;
  - c) plan i ramy czasowe podwyższenia funduszy własnych w celu osiągnięcia pełnej zgodności z łącznym wymogiem w zakresie buforów;
  - d) wszelkie inne informacje, które właściwy organ uważa za konieczne do przeprowadzenia oceny wymaganej na mocy ust. 3.

▼ C3

3. Właściwy organ ocenia plan ochrony kapitału i zatwierdza ten plan tylko wówczas, gdy uzna, że po jego wdrożeniu zaistnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że pozwoli on utrzymać lub pozyskać kapitał wystarczający, by umożliwić instytucji spełnienie jej łącznego wymogu w zakresie buforów w okresie, który właściwy organ uznaje za stosowny.

▼ B

- 4. Jeżeli właściwy organ nie zatwierdzi planu ochrony kapitału zgodnie z ust. 3, nakłada on jeden lub obydwa z następujących środków:
  - a) zobowiązuje instytucję do podwyższenia funduszy własnych do określonych poziomów w określonych terminach;
  - b) wykonuje swoje uprawnienia na mocy art. 102 w zakresie nakładania bardziej rygorystycznych ograniczeń dotyczących wypłat zysków niż te przewidziane w art. 141.

TYTUŁ VIII

UJAWNIANIE INFORMACJI PRZEZ WŁAŚCIWE ORGANY

*Artykuł 143***Wymogi ogólne w zakresie ujawniania informacji**

1. Właściwe organy publikują następujące informacje:
  - a) teksty przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych oraz ogólne wytyczne przyjęte w danym państwie członkowskim w dziedzinie regulacji ostrożnościowych;
  - b) sposoby korzystania z możliwości i swobód uznania przewidzianych w prawie unijnym;
  - c) ogólne kryteria i metody stosowane podczas przeglądu i oceny, o których mowa w art. 97;
  - d) nie naruszając przepisów ustanowionych w tytule VII rozdział 1 sekcja II niniejszej dyrektywy oraz w art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE – zbiorcze dane statystyczne w zakresie kluczowych aspektów wdrażania zasad ostrożnościowych w każdym państwie członkowskim, w tym liczbę i charakter środków nadzorczych podjętych zgodnie z art. 102 ust. 1 lit. a) oraz kar administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 65.
2. Informacje opublikowane zgodnie z ust. 1 pozwalają na wymierne porównanie metod przyjętych przez właściwe organy poszczególnych państw członkowskich. Ujawniane informacje są publikowane w jednokowym formacie i regularnie uaktualniane. Ujawniane informacje są dostępne pod jednym wspólnym adresem elektronicznym.
3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu, struktury, spisu treści i daty corocznej publikacji informacji wymienionych w ust. 1.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 144***Szczególne wymogi dotyczące ujawniania informacji**

1. Do celów części piątej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 właściwe organy publikują następujące informacje:
  - a) ogólne kryteria i metody przyjęte w celu dokonania przeglądu zgodności z art. 405–409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - b) nie naruszając przepisów tytułu VII rozdział 1 sekcja II – podsumowanie wyniku kontroli nadzorczej oraz opis środków nałożonych w przypadkach niezgodności z art. 405–409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 określanych corocznie.

▼B

2. Właściwy organ państwa członkowskiego korzystający ze swobody uznania określonej w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 publikuje następujące informacje:

- a) kryteria, według których stwierdza, że nie ma aktualnych ani przewidywanych istotnych przeszkód natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty zobowiązań;
- b) liczbę dominujących instytucji, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a wśród nich liczbę instytucji posiadających jednostki zależne w państwie trzecim;

c) w zbiorczej formie dla danego państwa członkowskiego:

- (i) łączną kwotę, na zasadzie skonsolidowanej, funduszy własnych dominującej instytucji w państwie członkowskim, która korzysta ze swobody uznania przewidzianej w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim;
- (ii) odsetek funduszy własnych ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w łącznych funduszach własnych, na zasadzie skonsolidowanej, instytucji dominujących w państwie członkowskim, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia;
- (iii) odsetek funduszy własnych ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w łącznych funduszach własnych wymaganych na mocy art. 92 tego rozporządzenia, na zasadzie skonsolidowanej, instytucji dominujących w państwie członkowskim, które korzysta ze swobody uznania przewidzianej w art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego korzystający ze swobody uznania określonej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 publikuje wszystkie następujące informacje:

- a) kryteria, według których stwierdza, że nie ma aktualnych ani przewidywanych istotnych przeszkód natury praktycznej lub prawnej dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty zobowiązań;
- b) liczbę dominujących instytucji, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz liczbę takich instytucji dominujących, w skład których wchodzi jednostki zależne, w państwie trzecim;

c) w zbiorczej formie dla państwa członkowskiego:

- (i) łączną kwotę ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim funduszy własnych instytucji dominujących, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- (ii) odsetek funduszy własnych ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w łącznych funduszach własnych instytucji dominujących, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- (iii) odsetek funduszy własnych ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w łącznych funduszach własnych wymaganych na mocy art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucji dominujących, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 9 ust. 1 tego rozporządzenia.

TYTUŁ IX

AKTY DELEGOWANE I WYKONAWCZE

*Artykuł 145***Akty delegowane**

Komisja posiada uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 148 w odniesieniu do:

- a) precyzowania definicji ustanowionych w art. 3 i 128, celem zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy;
- b) precyzowania definicji ustanowionych w art. 3 i 128, w celu uwzględnienia przy stosowaniu niniejszej dyrektywy zmian zachodzących na rynkach finansowych;
- c) dostosowywania terminologii i formułowania definicji ustanowionych w art. 3, stosownie do późniejszych aktów dotyczących instytucji i kwestii pokrewnych;
- d) korekt kwot, o których mowa w art. 31 ust. 1, w celu uwzględnienia zmian w Europejskim Indeksie Cen Konsumenckich opublikowanym przez Eurostat, zgodnie z korektami dokonywanymi na mocy art. 4 ust. 7 dyrektywy 2002/92/WE, oraz w tym samym czasie co te korekty;
- e) rozszerzania wykazu, o którym mowa w art. 33 i 34, zamieszczonego w załączniku I, lub dostosowywania terminologii stosowanej w tym wykazie do zmian zachodzących na rynkach finansowych;
- f) określania obszarów, w których właściwe organy wymieniają informacje określone w art. 50;
- g) dostosowywania przepisów art. 76–88 i art. 98 w celu uwzględnienia zmian zachodzących na rynkach finansowych (w szczególności związanych z nowymi produktami finansowymi) albo w standardach lub wymogach rachunkowości, które uwzględniają przepisy unijnego prawa, lub też zmian odnoszących się do zbieżności praktyk nadzorczych;
- h) odraczania obowiązku ujawniania zgodnie z art. 89 ust. 3 akapit drugi w przypadku gdy w sprawozdaniu Komisji przedłożonym zgodnie z akapitem pierwszym tego ustępu zostały stwierdzone znaczne negatywne skutki;
- i) dostosowywania kryteriów podanych w art. 23 ust. 1 w celu uwzględnienia przyszłych zmian i zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.

*Artykuł 146***Akty wykonawcze**

Następujące środki przyjmuje się jako akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 147 ust. 2:

- a) dostosowania techniczne wykazu zawartego w art. 2;
- b) zmiana kwoty kapitału założycielskiego określonej w art. 12 i tytule IV, aby uwzględnić zmiany natury gospodarczej i pieniężnej.

▼B*Artykuł 147***Europejski Komitet Bankowy**

1. W odniesieniu do przyjmowania aktów wykonawczych Komisję wspiera Europejski Komitet Bankowy. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 148***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 145, obowiązuje przez czas nieokreślony od 17 lipca 2013 r..
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 145, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 145 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku, gdy Parlament Europejski ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu w terminie 3 miesięcy od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Wspomniany termin przedłuża się o 3 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 149***Sprzeciw wobec regulacyjnych standardów technicznych**

W przypadku gdy Komisja przyjmuje regulacyjny standard techniczny zgodnie z niniejszą dyrektywą, który jest taki sam jak projekt regulacyjnego standardu technicznego przedłożony przez EUNB, okres, w którym Parlament Europejski i Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec tego regulacyjnego standardu technicznego wynosi miesiąc od daty powiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady okres ten jest przedłużany o jeden miesiąc. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 okres, w którym Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec tego regulacyjnego standardu technicznego, może, w stosownych przypadkach, zostać przedłużony o jeden miesiąc.

TYTUŁ X

ZMIANY W DYREKTYWIE 2002/87/WE

*Artykuł 150***Zmiany w dyrektywie 2002/87/WE**

W art. 21a dyrektywy 2002/87/WE wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 2 uchyla się lit. a);
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu zapewnienia spójnego stosowania metod obliczania wymienionych w załączniku I część II niniejszej dyrektywy w związku z art. 49 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 228 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, jednak bez uszczerbku dla art. 6 ust. 4 niniejszej dyrektywy, Europejskie Urzędy Nadzoru opracowują za pośrednictwem Wspólnego Komitetu projekty regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do art. 6 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

Europejskie Urzędy Nadzoru przedstawią Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie pięciu miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania, o której mowa w art. 309 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”.

TYTUŁ XI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ I

Przepisy przejściowe dotyczące nadzoru nad instytucjami korzystającymi ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług*Artykuł 151***Zakres stosowania**

1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się zamiast przepisów art. 40, 41, 43, 49, 50 i 51 do daty rozpoczęcia stosowania wymogu dotyczącego pokrycia płynności na podstawie aktu delegowanego przyjętego zgodnie z art. 460 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. W celu zapewnienia pełnego dostosowania procesu stopniowego wprowadzania uzgodnień nadzorczych dotyczących płynności do zmian jednolitych zasad dotyczących płynności, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 145, odraczając datę, o której mowa w ust. 1, o maksymalnie dwa lata, w przypadku gdy jednolite zasady dotyczące płynności nie zostały jeszcze wprowadzone w Unii, ponieważ standardy międzynarodowe w sprawie nadzoru płynnościowego nie zostały jeszcze uzgodnione w dniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

*Artykuł 152***Wymogi w zakresie sprawozdawczości**

Przyjmujące państwa członkowskie mogą do celów statystycznych wymagać, aby wszystkie instytucje kredytowe posiadające oddziały na ich terytoriach przekazywały właściwym organom tych państw okresowe sprawozdania dotyczące działalności prowadzonej przez nie w tych przyjmujących państwach członkowskich.

Wypełniając obowiązki nałożone na nie w art. 156 niniejszej dyrektywy, przyjmujące państwa członkowskie mogą wymagać, aby oddziały instytucji kredytowych z innych państw członkowskich przedstawiały te same informacje, jakich wymagają one w tym celu od krajowych instytucji kredytowych.

*Artykuł 153***Środki podejmowane przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia w związku z działalnością prowadzoną w przyjmującym państwie członkowskim**

1. W przypadku, gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzają, że instytucja kredytowa posiadająca oddział lub świadcząca usługi na terytorium tego państwa nie przestrzega przepisów prawnych przyjętych w tym państwie członkowskim na mocy przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących uprawnień właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, organy te wymagają, aby dana instytucja kredytowa zaradziła tej sytuacji.

2. Jeśli dana instytucja kredytowa nie podejmie niezbędnych kroków, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego powiadamiają o tym właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia jak najszybciej podejmują wszelkie właściwe środki celem zapewnienia, by dana instytucja kredytowa zaradziła tej sytuacji. O charakterze tych środków zostają powiadomione właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego.

4. Jeśli mimo podjęcia środków przez państwo członkowskie pochodzenia lub w sytuacji, gdy środki te okazują się nieadekwatne lub nie zostały przewidziane w danym państwie członkowskim, a dana instytucja kredytowa w dalszym ciągu narusza obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim przepisy prawne, o których mowa w ust. 1, wówczas państwo to, po zawiadomieniu właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia, może podjąć odpowiednie środki, aby zapobiec dalszym naruszeniom lub wymierzyć w związku z nimi karę, jak również, o ile będzie to konieczne, aby uniemożliwić danej instytucji kredytowej inicjowanie dalszych transakcji na jego terytorium. Państwa członkowskie zapewniają możliwość doręczania na ich terytorium dokumentów prawnych niezbędnych do zastosowania tych środków wobec instytucji kredytowych.

*Artykuł 154***Środki zapobiegawcze**

Przed zastosowaniem procedury przewidzianej w art. 153 właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą – w sytuacjach nadzwyczajnych – podjąć wszelkie środki zapobiegawcze niezbędne do ochrony interesów deponentów, inwestorów i innych podmiotów, na rzecz których świadczone są usługi. Komisja i właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich są jak najszybciej informowane o takich środkach.

▼B

Po konsultacji z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich Komisja może zobowiązać dane państwo członkowskie do zmiany lub uchylecia takich środków.

*Artykuł 155***Odpowiedzialność**

1. Za ostrożnościowy nadzór nad instytucją, w tym nad działalnością prowadzoną przez tę instytucję zgodnie z art. 33 i 34, odpowiedzialne są właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, bez uszczerbku dla przepisów niniejszej dyrektywy, które nakładają ten obowiązek na właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego.
2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody dla nadzoru na zasadzie skonolidowanej na mocy niniejszej dyrektywy.
3. Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy z jednego państwa członkowskiego należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemów finansowych we wszystkich pozostałych zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, w oparciu o informacje dostępne w danym czasie.

*Artykuł 156***Nadzór płynnościowy**

Do czasu dalszej koordynacji przyjmujące państwa członkowskie pozostają odpowiedzialne za nadzorowanie płynności oddziałów instytucji kredytowych we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich pochodzenia.

Bez uszczerbku dla środków niezbędnych dla wzmocnienia Europejskiego Systemu Walutowego przyjmujące państwa członkowskie pozostają w pełni odpowiedzialne za działania wynikające z realizacji ich polityki pieniężnej.

Działania te nie mogą pociągać za sobą dyskryminacyjnego lub restrykcyjnego traktowania instytucji kredytowej ze względu na fakt, że instytucja ta działa na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim.

*Artykuł 157***Współpraca dotycząca nadzoru**

Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich współpracują ze sobą ściśle w celu nadzorowania instytucji działających – w szczególności za pośrednictwem oddziału – w co najmniej jednym państwie członkowskim innym niż to, w którym instytucje te posiadają siedzibę zarządu. Organy te przekazują sobie wszelkie informacje dotyczące zarządzania i stosunków właścicielskich w takich instytucjach mogące ułatwiać nadzór nad nimi i analizę warunków udzielania im zezwolenia, a także wszelkie informacje mogące pomóc w monitorowaniu tych instytucji, w szczególności dotyczące ich płynności i wypłacalności, gwarantowania depozytów, ograniczania dużych ekspozycji, procedur administracyjnych i księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej.

*Artykuł 158***Istotne oddziały**

1. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą zwrócić się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany w przypadkach, w których stosuje się art. 112 ust. 1, lub do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia z wnioskiem o uznanie oddziału instytucji innej niż firma inwestycyjna podlegająca art. 95 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 za istotny.

2. Wniosek ten zawiera powody uzasadniające uznanie danego oddziału za istotny ze szczególnym uwzględnieniem:

- a) kwestii, czy udział w rynku oddziału pod względem depozytów przekracza 2 % w przyjmującym państwie członkowskim;
- b) prawdopodobnego wpływu zawieszenia lub zamknięcia działalności instytucji na płynność systemową oraz na systemy płatnicze, rozrachunkowe i rozliczeniowe w przyjmującym państwie członkowskim;
- c) wielkości oraz znaczenia oddziału pod względem liczby klientów w kontekście systemu bankowego lub finansowego przyjmującego państwa członkowskiego.

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego, a w przypadkach, w których stosuje się art. 112 ust. 1, organ sprawujący nadzór skonsolidowany, dokładają wszelkich starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w sprawie uznania oddziału za istotny.

W przypadku gdy wspólna decyzja nie zostanie podjęta w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku zgodnie z akapitem pierwszym, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują swoją własną decyzję dotyczącą uznania oddziału za istotny w ciągu kolejnych dwóch miesięcy. Przy podejmowaniu swoich decyzji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego uwzględniają wszelkie opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany lub właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia.

Decyzje, o których mowa w akapitach drugim i trzecim, przedstawiane są w dokumencie zawierającym treść decyzji wraz z jej pełnym uzasadnieniem i przekazywane są zainteresowanym właściwym organom oraz uznawane za rozstrzygające i stosowane przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich.

Uznanie oddziału za istotny nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów wynikające z niniejszej dyrektywy.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę istotny oddział, informacje, o których mowa w art. 117 ust. 1 lit. c) i d), oraz wykonują zadania, o których mowa w art. 112 ust. 1 lit. c), we współpracy z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego.

4. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uzyska wiedzę o sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 114 ust. 1, zawiadamia o tym fakcie najszybciej jak to możliwe organy, o których mowa w art. 58 ust. 4 i w art. 59 ust. 1.

▼ **B**

► **C2** 5. W przypadkach, w których art. 116 nie ma zastosowania, właściwe organy sprawujące nadzór nad instytucją posiadającą istotne oddziały w innych państwach członkowskich ustanawiają kolegium organów nadzorczych i przewodniczą mu, aby ułatwić wydanie wspólnej decyzji o uznaniu danego oddziału za istotny zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu oraz wymianę informacji zgodnie z art. 50. ◀ Podstawę ustanowienia i funkcjonowania kolegium stanowią pisemne uzgodnienia, których dokonuje właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia po konsultacjach z zainteresowanymi właściwymi organami. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia decyduje, które właściwe organy uczestniczą w danym posiedzeniu lub w danych działaniach kolegium.

6. W swojej decyzji właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uwzględni zasadność – dla tych organów – działalności nadzorczej, która ma zostać zaplanowana lub podlegać koordynacji, w szczególności ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich, o których mowa w art. 155 ust. 3, oraz na obowiązki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

7. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia z wyprzedzeniem wyczerpująco powiadamia wszystkich członków kolegium o organizacji takich posiedzeń, głównych zagadnieniach do omówienia i działaniach, które należy przeanalizować. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia w odpowiednim czasie wyczerpująco informuje również wszystkich członków kolegium o działaniach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub podjętych środkach.

*Artykuł 159***Kontrole na miejscu**

1. W przypadku gdy instytucja działająca na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim prowadzi działalność za pośrednictwem oddziału, przyjmujące państwa członkowskie zapewniają właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia możliwość, po uprzednim zawiadomieniu właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, przeprowadzania na miejscu kontroli ► **C2** informacji, o których mowa w art. 50, samodzielnie lub przez pośrednika. ◀

2. W celu kontroli na miejscu oddziałów właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia mogą również korzystać z jednej z pozostałych procedur ustanowionych w art. 118.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają wpływu na prawa właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego do przeprowadzania, w ramach obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, kontroli na miejscu oddziałów z siedzibą na jego terytorium.

*ROZDZIAŁ 2****Przepisy przejściowe dotyczące buforów kapitałowych****Artykuł 160***Przepisy przejściowe dotyczące buforów kapitałowych**

1. Niniejszy artykuł wprowadza modyfikacje do wymogów określonych w art. 129 i 130 w odniesieniu do okresu przejściowego trwającego od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.

▼B

2. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.:

- a) bufor zabezpieczający składa się z kapitału podstawowego Tier I równego 0,625 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny wynosi nie więcej niż 0,625 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

3. W okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.:

- a) bufor zabezpieczający składa się z kapitału podstawowego Tier I równoważnego 1,25 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny nie wynosi więcej niż 1,25 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

4. W okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.:

- a) bufor zabezpieczający składa się z kapitału podstawowego Tier I równego 1,875 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny wynosi nie więcej niż 1,875 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

5. Wymóg w zakresie planu ochrony kapitału oraz ograniczenia dotyczące wypłat zysków, o których mowa w art. 141 i 142, mają zastosowanie w okresie przejściowym od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r., w przypadku gdy instytucje nie spełniają łączonych wymogów w zakresie bufora uwzględniając wymogi określone w ust. 2–4 niniejszego artykułu.

6. Państwa członkowskie mogą zastosować krótszy okres przejściowy niż określono w ust. 1-4, i tym samym wprowadzić w życie bufor zabezpieczający i bufor antycykliczny od dnia 31 grudnia 2013 r.. W przypadku zastosowania przez państwo członkowskie krótszego okresu przejściowego, powiadamia o tym odpowiednio stosowne strony, w tym Komisję, ERRS, EUNB i odpowiednie kolegium organów nadzoru. Taki krótszy okres przejściowy może zostać uznany przez inne państwa członkowskie. Jeżeli inne państwo członkowskie uzna taki krótszy okres przejściowy, powiadamia o tym Komisję, ERRS, EUNB, i odpowiednie kolegium organów nadzoru.

▼ B

7. W przypadku gdy państwo członkowskie nakłada krótszy okres przejściowy w odniesieniu do bufora antycyklicznego, taki krótszy okres ma zastosowanie tylko do celów obliczania specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego przez instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w państwie członkowskim, za które to instytucje odpowiedzialny jest wyznaczony organ.

*ROZDZIAŁ 3***Przepisy końcowe***Artykuł 161***Przegląd i sprawozdanie**

1. Komisja dokonuje okresowego przeglądu wdrożenia niniejszej dyrektywy w celu zapewnienia, by jej wdrożenie nie skutkowało wyraźną dyskryminacją instytucji ze względu na ich strukturę prawną bądź model właścicielski.

2. W następstwie przeglądu, w ścisłej współpracy z EUNB Komisja, w terminie do 30 czerwca 2016 r., przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem legislacyjnym, na temat przepisów dotyczących wynagrodzeń zawartych w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji międzynarodowej i ze szczególnym uwzględnieniem:

- a) ich skuteczności, wdrażania i egzekwowania, w tym z określeniem wszelkich luk prawnych wynikających z zastosowania do tych przepisów zasady proporcjonalności;
- b) skutków zgodności z zasadą określoną w art. 94 ust. 1 lit. g) w odniesieniu do:
  - (i) konkurencyjności i stabilności finansowej; oraz
  - (ii) wszelkich członków personelu pracujących faktycznie i fizycznie w jednostkach zależnych mających siedzibę poza EOG podlegających instytucjom dominującym mającym siedzibę w EOG.

Przegląd ten będzie dotyczył w szczególności tego, czy zasada określona w art. 94 ust. 1 lit. g) powinien być nadal stosowany w odniesieniu do jakichkolwiek członków personelu objętych lit. b) ppkt (ii) w akapicie pierwszym.

3. Począwszy od 2014 r. EUNB we współpracy z EUNUiPPE i EUNGiPW dwa razy w roku publikuje sprawozdanie na temat zakresu, w jakim przepisy państw członkowskich nawiązują do zewnętrznych ratingów kredytowych dla celów regulacyjnych, oraz kroków podejmowanych przez państwa członkowskie celem ograniczenia takich nawiązań. W sprawozdaniach tych przedstawia się również, w jaki sposób właściwe organy wypełniają swoje obowiązki określone w art. 77 ust. 1 i 3 oraz w art. 79 lit. b). Sprawozdania te określają również stopień zbieżności praktyk nadzorczych w tym zakresie.

4. Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przeprowadzi przegląd i sporządzi sprawozdanie na temat stosowania art. 108 i 109 oraz przedłoży to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.

▼B

5. Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja przeprowadzi przegląd i sporządzi sprawozdanie na temat wyników stosowania art. 91 ust. 11, w tym na temat prawidłowości przeprowadzania porównawczych analiz praktyk w zakresie różnicowania; weźmie pod uwagę wszystkie odpowiednie elementy rozwoju sytuacji w Unii i sytuacji międzynarodowej oraz przedłoży to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.

6. Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja skonsultuje się z ERRS, EUNB, EUNUiPPE, EUNGiPW oraz innymi odpowiednimi stronami w sprawie skuteczności ustaleń o wymianie informacji na mocy niniejszej dyrektywy, zarówno w okresach normalnej działalności, jak i podczas występowania warunków skrajnych.

7. Do dnia 31 grudnia 2015 r. EUNB przeprowadzi przegląd i przedłoży Komisji sprawozdanie w sprawie stosowania przepisów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dotyczących współpracy Unii i państw członkowskich z państwami trzecimi. W ramach tego sprawozdania określone zostaną wszelkie obszary, które wymagają dalszych zmian w zakresie współpracy i wymiany informacji. EUNB opublikuje sprawozdanie na swojej stronie internetowej.

8. Po otrzymaniu upoważnienia od Komisji EUNB sprawdza, czy niniejsza dyrektywa i rozporządzenie (UE) nr 575/2013 odpowiednio uwzględniają podmioty sektora finansowego, które deklarują, że prowadzą działalność zgodnie z islamskimi zasadami bankowości. Komisja zapoznaje się ze sprawozdaniem przygotowanym przez EUNB i w stosownym przypadku przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy.

9. Do dnia 1 lipca 2014 r. EUNB przedstawi Komisji sprawozdanie na temat korzystania przez instytucje kredytowe z operacji długoterminowego refinansowania prowadzonych przez banki centralne wchodzące w skład ESBC i z podobnych środków wsparcia finansowania oferowanych przez banki centralne, a także na temat korzyści płynących z tych operacji i środków. W oparciu o to sprawozdanie i po konsultacji z EBC Komisja przedstawi do dnia 31 grudnia 2014 r. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące korzystania z ich operacji refinansowania i z podobnych środków wsparcia finansowania, a także korzyści płynących z tych operacji i środków w odniesieniu do instytucji kredytowych posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym dotyczącym korzystania z takich operacji refinansowania i z podobnych środków wsparcia finansowania.

*Artykuł 162***Transpozycja**

1. Do 31 grudnia 2013 r. państwa członkowskie przyjmą i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

▼C1

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2014 r.

▼B

Państwa członkowskie przekazują Komisji oraz EUNB teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. W przypadku gdy dokumenty towarzyszące powiadomieniu o środkach transpozycji przekazane przez państwa członkowskie nie są wystarczające do pełnej oceny zgodności przepisów transpozycyjnych z pewnymi artykułami niniejszej dyrektywy, Komisja

▼B

może na wniosek EUNB w ramach wykonywania jego zadań zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010 lub z własnej inicjatywy wymagać od państw członkowskich przekazania bardziej szczegółowych informacji dotyczących transpozycji i wykonywania tych przepisów i niniejszej dyrektywy.”

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, przepisy tytułu VII rozdział 4 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r.

3. Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 94 ust. 1 lit. g) nakładają na instytucje wymóg stosowania zawartych w tym artykule zasad do wynagrodzenia przyznawanego ► **C1** za świadczone usługi lub osiągnięte wyniki od roku 2014, należnego z tytułu umów zawartych przed dniem 1 stycznia 2014 r. lub po tej dacie. ◀

4. Przepisy określone w ust. 1 i 2 przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, art. 131 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r. Państwa członkowskie wprowadzają w życie art. 131 ust. 4 od dnia 1 stycznia 2016 r. w następujący sposób:

- a) 25 % bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, ustalonego zgodnie z art. 131 ust. 4, w 2016 r.;
- b) 50 % bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, ustalonego zgodnie z art. 131 ust. 4, w 2017 r.;
- c) 75 % bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, ustalonego zgodnie z art. 131 ust.42, w 2018 r.; oraz
- d) 100 % bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, ustalonego zgodnie z art. 131 ust. 4, w 2019 r.

6. ► **C1** W drodze odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu przepisy art. 133 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r. ◀

*Artykuł 163***Uchylenie**

Dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE zostają uchylone ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.

Odniesienia do uchylonych dyrektyw odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II do niniejszej dyrektywy i w załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

▼ B

Artykuł 164

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 165

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

▼B*ZAŁĄCZNIK I***WYKAZ RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI PODLEGAJĄCYCH WZAJEMNEMU UZNAWANIU**

1. Przyjmowanie depozytów i innych środków podlegających zwrotowi.
2. Udzielanie kredytów, w tym między innymi: kredyt konsumencki, umowy kredytowe dotyczące nieruchomości, faktoring z regresem lub bez, finansowanie transakcji handlowych (w tym forfaiting).
3. Leasing finansowy.

▼M3

4. Usługi płatnicze zgodnie z definicją w art. 4 pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 ⁽¹⁾.

▼B

5. Emisja innych środków płatności i administrowanie nimi (np. czeków podróżnych i czeków bankierskich), o ile działalność ta nie jest objęta pkt 4.
6. Gwarancje i zobowiązania.
7. Obrót na własny rachunek lub na rachunek klienta dowolną z następujących pozycji:
  - a) instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi itp.);
  - b) dewizami;
  - c) opcjami i terminowymi umowami na instrumenty finansowe typu „futures”;
  - d) instrumentami stopy procentowej i wymiany walutowej;
  - e) zbywalnymi papierami wartościowymi.
8. Uczestniczenie w emisji papierów wartościowych i świadczenie usług związanych z taką emisją.
9. Doradztwo dla przedsiębiorstw gospodarczych w zakresie struktury kapitałowej, strategii przemysłowej i kwestii z nimi związanych, jak również doradztwo i usługi dotyczące łączenia się oraz nabywania przedsiębiorstw gospodarczych.
10. Pośrednictwo na rynku pieniężnym.
11. Zarządzanie portfelem i doradztwo inwestycyjne.
12. Przechowywanie papierów wartościowych i administrowanie nimi.
13. Usługi w zakresie opiniowania kredytobiorców.
14. Przechowywanie w sejfach.
15. Emisja pieniądza elektronicznego.

Usługi oraz działalność przewidziane w sekcjach A i B załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE odnoszące się do instrumentów finansowych przewidzianych w sekcji C załącznika I do tej dyrektywy, podlegają wzajemnemu uznawaniu zgodnie z niniejszą dyrektywą.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

ZALĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 1	art. 1 ust. 1	
art. 2 ust. 1		
art. 2 ust. 2		
art. 2 ust. 3		
art. 2 ust. 4	art. 1 ust. 2	
art. 2 ust. 5	art. 2	
art. 2 ust. 6	art. 1 ust. 3	
art. 3	art. 4	
art. 3 ust. 1 pkt 53	art. 4 pkt 49	
art. 4 ust. 1		
art. 4 ust. 2		
art. 4 ust. 3		
art. 4 ust. 4		
art. 4 ust. 5		art. 35 ust. 1
art. 4 ust. 6		
art. 4 ust. 7		
art. 4 ust. 8		
art. 5	art. 128	
art. 6	art. 42b ust. 1	
art. 7	art. 40 ust. 3	
art. 8 ust. 1	art. 6 ust. 1	
art. 8 ust. 2	art. 6 ust. 2	
art. 8 ust. 3	art. 6 ust. 3	
art. 8 ust. 4		
art. 9	art. 5	
art. 10	art. 7	
art. 11	art. 8	
art. 12 ust. 1	art. 9 ust. 1 akapit pierwszy	
art. 12 ust. 2	art. 9 ust. 1 akapit drugi	

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 12 ust. 3	art. 9 ust. 1 akapit trzeci	
art. 12 ust. 4	art. 9 ust. 2	
art. 13 ust. 1	art. 11 ust. 1	
art. 13 ust. 2	art. 11 ust. 2	
art. 14 ust. 1	art. 12 ust. 1	
art. 14 ust. 2	art. 12 ust. 2	
art. 14 ust. 3	art. 12 ust. 3	
art. 15	art. 13	
art. 16 ust. 1	art. 15 ust. 1	
art. 16 ust. 2	art. 15 ust. 2	
art. 16 ust. 3	art. 15 ust. 3	
art. 17	art. 16	
art. 18	art. 17 ust. 1	
art. 19	art. 18	
art. 20 ust. 1	art. 14	
art. 20 ust. 2	art. 14	
art. 20 ust. 3		
art. 20 ust. 5	art. 17 ust. 2	
art. 21	art. 3	
art. 22 ust. 1	art. 19 ust. 1	
art. 22 ust. 2	art. 19 ust. 2	
art. 22 ust. 3	art. 19 ust. 3	
art. 22 ust. 4	art. 19 ust. 4	
art. 22 ust. 5	art. 19 ust. 5	
art. 22 ust. 6	art. 19 ust. 6	
art. 22 ust. 7	art. 19 ust. 7	
art. 22 ust. 8	art. 19 ust. 8	
art. 22 ust. 9	art. 19 ust. 9	
art. 23 ust. 1	art. 19a ust. 1	
art. 23 ust. 2	art. 19a ust. 2	
art. 23 ust. 3	art. 19a ust. 3	
art. 23 ust. 4	art. 19a ust. 4	
art. 23 ust. 5	art. 19a ust. 5	

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 24 ust. 1	art. 19b ust. 1	
art. 24 ust. 2	art. 19b ust. 2	
art. 25	art. 20	
art. 26 ust. 1	art. 21 ust. 1	
art. 26 ust. 2	art. 21 ust. 2	
art. 27	art. 21 ust. 3	
art. 28 ust. 1		art. 4
art. 28 ust. 2		art. 9
art. 29 ust. 1		art. 5 ust. 1
art. 29 ust. 2		art. 5 ust. 2
art. 29 ust. 3		art. 5 ust. 3
art. 29 ust. 4		art. 5 ust. 2
art. 30		art. 6
art. 31 ust. 1		art. 7
art. 31 ust. 2		art. 8
art. 32 ust. 1		art. 10 ust. 1
art. 32 ust. 2		art. 10 ust. 2
art. 32 ust. 3		art. 10 ust. 3
art. 32 ust. 4		art. 10 ust. 4
art. 32 ust. 5		art. 10 ust. 5
art. 33	art. 23	
art. 34 ust. 1	art. 24 ust. 1	
art. 34 ust. 2	art. 24 ust. 2	
art. 34 ust. 3	art. 24 ust. 3	
art. 35 ust. 1	art. 25 ust. 1	
art. 35 ust. 2	art. 25 ust. 2	
art. 35 ust. 3	art. 25 ust. 3	
art. 35 ust. 4	art. 25 ust. 4	
art. 35 ust. 5	art. 25 ust. 5	
art. 35 ust. 6	art. 25 ust. 5	
art. 35 ust. 7	art. 25 ust. 5	
art. 36 ust. 1	art. 26 ust. 1	
art. 36 ust. 2	art. 26 ust. 2	
art. 36 ust. 3	art. 26 ust. 3	

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 36 ust. 4	art. 26 ust. 4	
art. 36 ust. 5	art. 26 ust. 5	
art. 36 ust. 6	art. 26 ust. 5	
art. 36 ust. 7	art. 26 ust. 5	
art. 37	art. 36	
art. 38	art. 27	
art. 39 ust. 1	art. 28 ust. 1	
art. 39 ust. 2	art. 28 ust. 2	
art. 39 ust. 3	art. 28 ust. 3	
art. 39 ust. 4	art. 28 ust. 4	
art. 39 ust. 5	art. 28 ust. 4	
art. 39 ust. 6	art. 28 ust. 4	
art. 40 akapit pierwszy	art. 29 akapit pierwszy	
art. 40 akapit drugi		
art. 40 akapit trzeci		
art. 41 ust. 1	art. 30 ust. 1 i 2	
art. 41 ust. 2		
art. 42	art. 32	
art. 43 ust. 1	art. 33 akapit pierwszy	
art. 43 ust. 2		
art. 43 ust. 3		
art. 43 ust. 4		
art. 43 ust. 5		
art. 44	art. 31 i 34	
art. 45	art. 35	
art. 46	art. 37	
art. 47 ust. 1	art. 38 ust. 1	
art. 47 ust. 2	art. 38 ust. 2	
art. 47 ust. 3	art. 38 ust. 3	
art. 48 ust. 1	art. 39 ust. 1	
art. 48 ust. 2	art. 39 ust. 2	
art. 48 ust. 3	art. 39 ust. 3	
art. 48 ust. 4	art. 39 ust. 4	
art. 49 ust. 1	art. 40 ust. 1	

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 49 ust. 2	art. 40 ust. 2	
art. 49 ust. 3	art. 41 ust. 3 akapit trzeci	
art. 50 ust. 1	art. 42 akapit pierwszy	
art. 50 ust. 2		
art. 50 ust. 3		
art. 50 ust. 4		
art. 50 ust. 5	art. 42 akapit drugi	
art. 50 ust. 6	art. 42 akapity trzeci i szósty	
art. 50 ust. 7	art. 42 akapity czwarty i siódmy	
art. 50 ust. 8	art. 42 akapit piąty	
art. 51 ust. 1	art. 42a ust. 1	
art. 51 ust. 2	art. 42a ust. 2	
art. 51 ust. 3	art. 42a ust. 3	
art. 51 ust. 4	art. 42a ust. 3	
art. 51 ust. 5	art. 42a ust. 3	
art. 51 ust. 6		
art. 52 ust. 1	art. 43 ust. 1	
art. 52 ust. 2	art. 43 ust. 2	
art. 52 ust. 3		
art. 52 ust. 4		
art. 53 ust. 1	art. 44 ust. 1	
art. 53 ust. 2	art. 44 ust. 2	
art. 53 ust. 3		
art. 54	art. 45	
art. 55	art. 46	
art. 56	art. 47	
art. 57 ust. 1	art. 48 ust. 1 akapit pierwszy	
art. 57 ust. 2	art. 48 ust. 1 akapit drugi	
art. 57 ust. 3	art. 48 ust. 2 akapity pierwszy i drugi	
art. 57 ust. 4	art. 48 ust. 2 akapit trzeci	

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 57 ust. 5	art. 48 ust. 2 akapit piąty	
art. 57 ust. 6	art. 48 ust. 2 akapit czwarty	
art. 58	art. 49 akapit pierwszy	
art. 58 ust. 2	art. 49 akapit drugi	
art. 58 ust. 3	art. 49 akapit czwarty	
art. 58 ust. 4	art. 49 akapit piąty	
art. 59 ust. 1	art. 50	
art. 59 ust. 2		
art. 60	art. 51	
art. 61 ust. 1	art. 52 akapit pierwszy	
art. 61 ust. 2	art. 52 akapit drugi	
art. 62		
art. 63 ust. 1	art. 53 ust. 1	
art. 63 ust. 2	art. 53 ust. 2	
art. 64		
art. 65		
art. 66		
art. 67		
art. 68		
art. 69		
art. 70		
art. 71		
art. 72	art. 55	
art. 73	art. 123	
art. 74 ust. 1	art. 22 ust. 1	
art. 74 ust. 2	art. 22 ust. 2	
art. 74 ust. 3	art. 22 ust. 6	
art. 74 ust. 4		
art. 75 ust. 1	art. 22 ust. 3	
art. 75 ust. 2	art. 22 ust. 4	
art. 75 ust. 3	art. 22 ust. 5	
art. 76 ust. 1	załącznik V pkt 2	

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 76 ust. 2		
art. 76 ust. 3		
art. 76 ust. 4		
art. 76 ust. 5		
art. 77		
art. 78		
art. 79	załącznik V pkt 3, 4 i 5	
art. 80	załącznik V pkt 6	
art. 81	załącznik V pkt 7	
art. 82 ust. 1	załącznik V pkt 8	
art. 82 ust. 2	załącznik V pkt 9	
art. 83 ust. 1	załącznik V pkt 10	
art. 83 ust. 2		załącznik IV pkt 5
art. 83 ust. 3		załącznik I pkt 38 i 41
art. 84	załącznik V pkt 11	
art. 85 ust. 1	załącznik V pkt 12	
art. 85 ust. 2	załącznik V pkt 13	
art. 86 ust. 1	załącznik V pkt 14	
art. 86 ust. 2	załącznik V pkt 14a	
art. 86 ust. 3		
art. 86 ust. 4	załącznik V pkt 15	
art. 86 ust. 5	załącznik V pkt 16	
art. 86 ust. 6	załącznik V pkt 17	
art. 86 ust. 7	załącznik V pkt 18	
art. 86 ust. 8	załącznik V pkt 19	
art. 86 ust. 9	załącznik V pkt 20	
art. 86 ust. 10	załącznik V pkt 21	
art. 86 ust. 11	załącznik V pkt 22	
art. 87		
art. 88 ust. 1	załącznik V pkt 1	
art. 88 ust. 2		
art. 89		

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 90		
art. 91		
art. 92 ust. 1	załącznik V pkt 23, akapit drugi	
art. 92 ust. 2, zdanie wprowadzające	załącznik V, pkt 23, zdanie wprowadzające	
art. 92 ust. 2 lit. a)	załącznik V pkt 23 lit. a)	
art. 92 ust. 2 lit. b)	załącznik V pkt 23 lit. b)	
art. 92 ust. 2 lit. c)	załącznik V pkt 23 lit. c)	
art. 92 ust. 2 lit. d)	załącznik V pkt 23 lit. d)	
art. 92 ust. 2 lit. e)	załącznik V pkt 23 lit. e)	
art. 92 ust. 2 lit. f)	załącznik V pkt 23 lit. f)	
art. 92 ust. 2 lit. g)		
art. 93	załącznik V pkt 23 lit. k)	
art. 94 ust. 1 lit. a)	załącznik V pkt 23 lit. g)	
art. 94 ust. 1 lit. b)	załącznik V pkt 23 lit. h)	
art. 94 ust. 1 lit. c)	załącznik V pkt 23 lit. i)	
art. 94 ust. 1 lit. d)		
art. 94 ust. 1 lit. e)	załącznik V pkt 23 lit. j)	
art. 94 ust. 1 lit. f)	załącznik V pkt 23 lit. l)	
art. 94 ust. 1 lit. g)		
art. 94 ust. 1 lit. h)	załącznik V pkt 23 lit. m)	
art. 94 ust. 1 lit. i)		
art. 94 ust. 1 lit. j)	załącznik V pkt 23 lit. n)	
art. 94 ust. 1 lit. k)	załącznik V pkt 23 lit. n)	

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 94 ust. 1 lit. l)	załącznik V pkt 23 lit. o)	
art. 94 ust. 1 lit. m)	załącznik V pkt 23 lit. p)	
art. 94 ust. 1 lit. n)	załącznik V pkt 23 lit. q)	
art. 94 ust. 1 lit. o)	załącznik V pkt 23 lit. r)	
art. 94 ust. 1 lit. p)	załącznik V pkt 23 lit. s)	
art. 94 ust. 1 lit. q)	załącznik V pkt 23 lit. t)	
art. 94 ust. 2	art. 150 ust. 3 lit. b)	
art. 95	załącznik V pkt 24	
art. 96		
art. 97 ust. 1	art. 124 ust. 1	
art. 97 ust. 2	art. 124 ust. 2	
art. 97 ust. 3	art. 124 ust. 3	
art. 97 ust. 4	art. 124 ust. 4	
art. 98 ust. 1	załącznik XI pkt 1	
art. 98 ust. 2	załącznik XI pkt 1a	
art. 98 ust. 3	załącznik XI pkt 2	
art. 98 ust. 4	załącznik XI pkt 3	
art. 98 ust. 5	art. 124 ust. 5	
art. 98 ust. 6		
art. 98 ust. 7		
art. 99		
art. 100		
art. 101		
art. 102 ust. 1	art. 136 ust. 1	
art. 102 ust. 2		
art. 103		
art. 104	art. 136	
art. 105		
art. 106 ust. 1	art. 149	

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 106 ust. 2		
art. 107		
art. 108 ust. 1 akapit pierwszy	art. 68 ust. 2	
art. 108 ust. 1 akapit drugi	art. 3	
art. 108 ust. 1 akapit trzeci		
art. 108 ust. 2	art. 71 ust. 1	
art. 108 ust. 3	art. 71 ust. 2	
art. 108 ust. 4	art. 73 ust. 2	
art. 109 ust. 1	art. 68 ust. 1	
art. 109 ust. 2	art. 73 ust. 3	
art. 109 ust. 3		
art. 110 ust. 1	art. 124 ust. 2	
art. 110 ust. 2	art. 23	
art. 111 ust. 1	art. 125 ust. 1	art. 2
art. 111 ust. 2	art. 125 ust. 2	art. 2
art. 111 ust. 3	art. 126 ust. 1	
art. 111 ust. 4	art. 126 ust. 2	
art. 111 ust. 5	art. 126 ust. 3	
art. 111 ust. 6	art. 126 ust. 4	
art. 112 ust. 1	art. 129 ust. 1 akapit pierwszy	
art. 112 ust. 2	art. 129 ust. 1 akapit drugi	
art. 112 ust. 3	art. 129 ust. 1 akapit trzeci	
art. 113 ust. 1 lit. a)	art. 129 ust. 3 akapit pierwszy	
art. 113 ust. 1 lit. b)		
art. 113 ust. 2 lit. a) akapit pierwszy	art. 129 ust. 3 akapit drugi	
art. 113 ust. 2 lit. b) akapit pierwszy		
art. 113 ust. 2 akapit drugi	art. 129 ust. 3 akapit drugi	
art. 113 ust. 3 akapit trzeci	art. 129 ust. 3 akapit trzeci	

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 113 ust. 3	art. 129 ust. 3 akapity czwarty do siódmego	
art. 113 ust. 4	art. 129 ust. 3 akapity ósmy i dziewiąty	
art. 113 ust. 5	art. 129 ust. 3 akapity dziesiąty i jedenasty	
art. 114	art. 130	
art. 115	art. 131	
art. 116 ust. 1	art. 131a ust. 1 akapity pierwszy do trzeciego	
art. 116 ust. 2	art. 131a ust. 1 akapit czwarty	
art. 116 ust. 3	art. 131a ust. 2 akapit pierwszy	
art. 116 ust. 4	art. 131a ust. 2 akapity drugi i trzeci	
art. 116 ust. 5	art. 131a ust. 2 akapity czwarty i piąty	
art. 116 ust. 6	art. 131a ust. 2 akapit szósty	
art. 116 ust. 7	art. 131a ust. 2 akapit siódmy	
art. 116 ust. 8	art. 131a ust. 2 akapit ósmy	
art. 116 ust. 9	art. 131a ust. 2 akapit dziewiąty	
art. 117 ust. 1	art. 132 ust. 1 akapity pierwszy do szóstego	
art. 117 ust. 2	art. 132 ust. 1 akapity siódmy i ósmy	
art. 117 ust. 3	art. 132 ust. 2	
art. 117 ust. 4	art. 132 ust. 3	
art. 118	art. 141	
art. 119 ust. 1	art. 127 ust. 1	
art. 119 ust. 2	art. 127 ust. 2	
art. 119 ust. 3	art. 127 ust. 3	
art. 120	art. 72a	
art. 121	art. 135	
art. 122	art. 137	
art. 123 ust. 1	art. 138 ust. 1	

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 123 ust. 2	art. 138 ust. 2 akapit pierwszy	
art. 124	art. 139	
art. 125	art. 140	art. 2
art. 126	art. 142	
art. 127	art. 143	
art. 128		
art. 129		
art. 130		
art. 131		
art. 132		
art. 133		
art. 134		
art. 135		
art. 136		
art. 137		
art. 138		
art. 139		
art. 140		
art. 141		
art. 142		
art. 143	art. 144	
art. 144 ust. 1	art. 122a ust. 9	
art. 144 ust. 2	art. 69 ust. 4	
art. 144 ust. 3	art. 70 ust. 4	
art. 145	art. 150 ust. 1	
art. 146	art. 150 ust. 1a	
art. 147 ust. 1	art. 151 ust. 1	
art. 147 ust. 2	art. 151 ust. 2	
art. 148 ust. 1	art. 151a ust. 3	
art. 148 ust. 2	art. 151a ust. 1	
art. 148 ust. 3	art. 151b	
art. 148 ust. 4	art. 151a ust. 2	

▼B

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
art. 148 ust. 5	art. 151c	
art. 149		
art. 150		
art. 151		
art. 152	art. 29	
art. 153	art. 30	
art. 154	art. 33	
art. 155	art. 40	
art. 156	art. 41	
art. 157	art. 42	
art. 158	art. 42a	
art. 159	art. 43	
art. 160		
art. 161 ust. 1	art. 156 akapit szósty	
art. 161 ust. 2	art. 156 akapit czwarty	
art. 161 ust. 3		
art. 161 ust. 4		
art. 161 ust. 5		
art. 161 ust. 6		
art. 161 ust. 7		
art. 161 ust. 8		
art. 161 ust. 9		
art. 162 ust. 1		
art. 162 ust. 2		
art. 162 ust. 3		
art. 162 ust. 4	art. 157 ust. 1 akapit trzeci	
art. 162 ust. 5		
art. 162 ust. 6		
art. 163	art. 158	
art. 164	art. 159	
art. 165	art. 160	
załącznik I	załącznik I	